

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 1.3.2022
COM(2022) 75 final

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET
om gennemførelsen af genopretnings- og resiliensfaciliteten

Indholdsfortegnelse

1. Indledning	3
2. Hvor står vi med gennemførelsen af faciliteten?	5
2.1. Status over gennemførelsesprocessen	5
Tabel 1: Status over gennemførelsen af genopretnings- og resiliensfaciliteten	6
Figur 1: De vigtigste trin i vurderingen af genopretnings- og resiliensplanen og forfinansieringen	7
Tabel 2: Behandling af betalingsanmodninger	8
2.2. Status for finansieringen af faciliteten	11
3. Hvad indeholder genopretnings- og resiliensplanerne rent faktisk?	13
3.1. Indsendte genopretnings- og resiliensplaner — indledende oversigt	13
Figur 2: Anslået tidsplan for gennemførelse af milepæle og mål	13
Figur 3: Andel af midler fra genopretnings- og resiliensfaciliteten, der bidrager til hver enkelt politisk søjle	14
3.2. Facilitetens bidrag til den grønne omstilling (søjle 1)	15
Figur 4: Klima og yderligere miljøtagning pr. medlemsstat	15
Figur 5: Fordeling af udgifter til støtte for den grønne omstilling (søjle 1)	16
3.3. Facilitetens bidrag til den digitale omstilling (søjle 2)	23
Figur 6: Bidrag til digitale mål som andel af genopretnings- og resiliensplanen	24
Figur 7: Fordeling af udgifter til støtte for den digitale omstilling (søjle 2)	25
3.4. Facilitetens bidrag til intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst (søjle 3)	30
Figur 8: Fordeling af udgifter til støtte for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst (søjle 3)	31
3.5. Facilitetens bidrag til social og territorial samhørighed (søjle 4)	35
Figur 9: Fordeling af udgifter til støtte for social og territorial samhørighed efter politikområde (søjle 4)	36
3.6. Facilitetens bidrag til sundhed og økonomisk, social og institutionel resiliens med henblik på bl.a. at øge kriseberedskabet og krisehåndteringskapaciteten (søjle 5)	40
Figur 10: Fordeling af udgifter til støtte for sundhed og resiliens pr. politikområde (søjle 5)	40
Figur 11: Antal foranstaltninger til støtte for sundhed og resiliens pr. politikområde (søjle 5)	41
3.7. Facilitetens bidrag til politikker for den kommende generation, børn og unge, såsom uddannelse og færdigheder (søjle 6)	48
Figur 12: Fordeling af udgifterne til støttepolitikker for den kommende generation pr. politikområde (søjle 6)	49
3.8. Selvevaluering af sikkerheden	51
4. Ramme for gennemførelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten	53
4.1. Genopretnings- og resiliensfacilitetens bidrag til gennemførelsen af reformer og andre EU-politikker	53

Figur 13: Antal reformer pr. søjle.....	53
Figur 14: Reforme/investeringer pr. medlemsstat.....	54
Figur 15: Andele af landespecifikke henstillinger, der er omfattet af genopretnings- og resiliensplanerne, efter politikområde (som defineret i CeSaR).....	55
Figur 16: NGEU's BNP-effekt (%) i QUEST-simuleringer, EU-landene	56
Figur 17: NGEU's BNP-effekt (%) i QUEST-simuleringer	57
4.2. Bidrag fra genopretnings- og resiliensfaciliteten til projekter med deltagelse af flere lande.....	59
Tabel 3: Grønne flerlandeprojekter i de vedtagne genopretnings- og resiliensplaner	60
Tabel 4: Digitale flerlandeprojekter	61
4.3. Gennemførelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten og inddragelse af alle relevante interessenter	62
4.4. Kontrolsystem og beskyttelse af Unionens finansielle interesser	65
4.5. Komplementaritet med anden EU-finansiering	67
5. Konklusion.....	70

1. Indledning

Genopretnings- og resiliensfaciliteten, der blev oprettet ved forordning (EU) 2021/241 den 19. februar 2021, er kernen i "Next Generation EU" — EU's svar på, hvordan Europa kommer stærkere ud af covid-19-pandemien. Et år senere er formålet med denne rapport at gøre status over gennemførelsen af denne ekstraordinære dagsorden for reformer og investeringer. På et år er der taget store skridt, og gennemførelsen er godt i gang.

Efter måneder med intens forberedelse på grund af det hidtil usete omfang begyndte medlemsstaterne at indsende deres genopretnings- og resiliensplaner i april 2021. Kommissionen gennemførte vurderingsfasen hurtigt, og Rådet vedtog sine første gennemførelsesafgørelser i juli 2021. Indtil videre har næsten alle medlemsstater indsendt deres genopretnings- og resiliensplaner, hvoraf 22 først er blevet positivt vurderet af Kommissionen og efterfølgende vedtaget af Rådet. Kommissionen indledte også drøftelser med medlemsstaterne for at nå til enighed om operationelle ordninger, der fastlægger rammerne for overvågning af planernes gennemførelse. Kommissionen rejste midler på kapitalmarkederne og udstedte sine første grønne obligationer med udbetaling af hidtil 66,6 mia. EUR, heraf 56,6 mia. EUR i forfinansiering, til støtte for medlemsstaterne og Unionen på et tidspunkt, hvor covid-19-pandemien fortsat påvirker deres økonomier.

Faciliteten er gået ind i gennemførelsesfasen og skrider hurtigt frem i overensstemmelse med den tidsplan for reformer og investeringer, som medlemsstaterne har fastsat. Den første betalingsanmodning blev færdigbehandlet i 2021 med udbetaling af 10 mia. EUR til Spanien i december 2021, mens der forventes at blive indsendt mere end 30 betalingsanmodninger i 2022. Tidsplanen for betalinger er i overensstemmelse med facilitetens forventede gennemførelsesfase. Kommissionen og medlemsstaterne arbejdede tæt sammen for at opnå dette resultat. Fremskridtene med gennemførelsen af planerne kan følges live på platformen "Resultattavlen for genopretning og resiliens", som Kommissionen oprettede i december 2021.

Denne rapport er den første af en række årsrapporter om gennemførelsen af faciliteten¹. Den giver et overblik over den nuværende status for dens gennemførelse og over de vedtagne planer og beskriver facilitetens bidrag til klimamålene og de digitale mål, jf. forordningens artikel 31. Da faciliteten på nuværende tidspunkt stadig er i sin tidlige gennemførelsesfase, beskrives i denne rapport facilitetens forventede bidrag til de seks søjler i henhold til de foranstaltninger, der indgår i planerne, og som gradvist vil blive gennemført i løbet af facilitetens levetid. I rapporten behandles derefter facilitetens resultater under hensyntagen til tilsagnet om investeringer og reformer i dette unikke instrument, ligesom inddragelsen af alle relevante interessenter diskuteres. Endvidere beskrives de eksisterende mekanismer til beskyttelse af Unionens finansielle interesser og forbindelsen mellem faciliteten og andre kilder til EU-midler for at undgå dobbeltfinansiering. Oplysningerne i denne rapport er baseret på indholdet af de vedtagne planer som vurderet af Kommissionen, på de data, som medlemsstaterne har indberettet frem til udgangen af november 2021 som led i deres

¹ Som krævet i artikel 31 i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten.

halvårlige rapporteringsforpligtelse, og på udviklingen i gennemførelsen af faciliteten indtil udgangen af januar 2022. Rapporten dækker ikke i vid udstrækning status for gennemførelsen af de enkelte planer eller de fælles indikatorer i betragtning af den stadig tidlige fase i gennemførelsen af faciliteten. Eksemplerne, navnlig tekstboksene i afsnit 3, er medtaget som illustration, men er ikke udtømmende.

2. Hvor står vi med gennemførelsen af faciliteten?

2.1. Status over gennemførelsesprocessen²

Vedtagelse af genopretnings- og resiliensplanerne

De fleste medlemsstater indsendte deres genopretnings- og resiliensplaner inden sommeren 2021. For at støtte medlemsstaterne i udarbejdelsen af deres planer etablerede Kommissionen fra oktober 2020 uformelle kontakter med medlemsstaterne og offentliggjorde i januar 2021 en vejledning³ om de oplysninger, der skal gives i planerne. For at få adgang til finansiel støtte under faciliteten skulle medlemsstaterne udarbejde genopretnings- og resiliensplaner med en national dagsorden for reformer og investeringer, der skulle gennemføres senest den 31. august 2026. Forordningen om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten⁴ trådte i kraft den 19. februar 2021. Indtil videre har Kommissionen officielt modtaget 26 genopretnings- og resiliensplaner (jf. tabel 1 og bilag 1).

Kommissionen vurderede hver enkelt plan hurtigt på en konsekvent og gennemsigtig måde, i henhold til de 11 kriterier, der er fastsat i artikel 19, stk. 3, i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten⁵. Under vurderingsprocessen var Kommissionen i tæt kontakt med medlemsstaterne, så vurderingen blev så omfattende som mulig. Kommissionen støttede medlemsstaterne i at fremlægge ambitiøse planer med klare og realistiske milepæle og mål for at overvåge deres fremskridt under gennemførelsen.

Kommissionen har afsluttet sin positive vurdering af 22 genopretnings- og resiliensplaner og fremsat forslag til Rådets gennemførelsesafgørelse for hver af dem ledsaget af et arbejdsdokument, der analyserer indholdet af den pågældende plan. Rådets gennemførelsesafgørelser og arbejdsdokumenterne fra Kommissionens tjenestegrene findes på Kommissionens websted⁶. Kommissionens vurdering er i gang for fire planer i samarbejde med de respektive medlemsstater (Bulgarien, Ungarn, Polen og Sverige), jf. artikel 19, stk. 1, i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten.

Generelt fulgte vedtagelsen af Rådets 22 gennemførelsesafgørelser en hurtig og smidig proces. Efter intense drøftelser mellem Kommissionen og medlemsstaterne under udarbejdelsen af planerne gik Kommissionen hurtigt videre med sin vurdering. For de fleste planers vedkommende vedtog Kommissionen sin positive vurdering inden for den vurderingsperiode på to måneder efter planernes officielle indgivelse (jf. tabel 1), der er fastsat i forordningens artikel 19, stk. 1. Rådet kunne derefter også godkende den positive vurdering af de fleste genopretnings- og resiliensplaner inden for mindre end en måned (jf. tabel 1). Efter vedtagelsen af planerne indgik Kommissionen en finansieringsaftale — og, hvor det var relevant, en låneaftale — med den pågældende medlemsstat, som fastlægger

² I denne rapport præsenteres alle data og tal med skæringsdato den 28. februar 2022.

³ SWD(2021) 12 final.

⁴ Forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021.

⁵ https://ec.europa.eu/economy_finance/recovery-and-resilience-scoreboard/index.html.

⁶ [Genopretnings- og resiliensfaciliteten | Europa-Kommissionen \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/economy_finance/recovery-and-resilience-scoreboard/index.html).

parternes rettigheder og forpligtelser, herunder med hensyn til beskyttelsen af Unionens finansielle interesser og kravene til medlemsstaternes kontrolsystem, samt tilsagnet om det finansielle bidrags disponible beløb.

Tabel 1: Status over gennemførelsen af genopretnings- og resiliensfaciliteten

	BE	CY	DE	DK	EL	ES	FR	IT	LU	LT	LV	PT	SI	CZ	HR	AT	IE	SK	MT	RO	FI	EE	PL	HU	SE	BG	NL
26 planer indgivet til Kommissionen																											
22 planer godkendt af Kommissionen																											
22 gennemførelsesafgørelser vedtaget af Rådet																											
21 forfinansieringer udbetalt (56,6 mia. EUR)																	*7										
5 betalingsanmodninger er indgivet til Kommissionen																											
1 betaling foretaget af Kommissionen																											

Forfinansiering

Kommissionen foretog en forfinansieringsbetaling på op til 13 % af det finansielle bidrag og lån til 21 medlemsstater, som anmodede herom efter undertegnelsen af finansieringsaftalen, og låneaftalen, hvor det var relevant. I overensstemmelse med artikel 13, stk. 1, vedrører forfinansieringsbetalingen kun medlemsstater, hvis genopretnings- og resiliensplaner blev godkendt af Rådet i 2021.

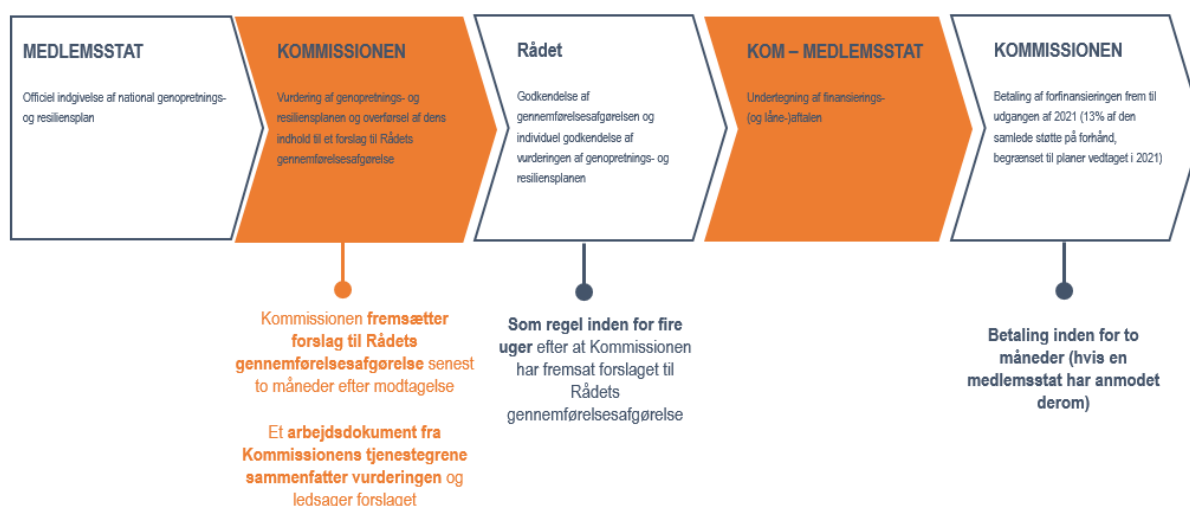
Kommissionen udbetalte i alt 56,6 mia. EUR i forfinansiering. Betalingerne af forfinansieringen blev gennemført inden for seks arbejdsdage efter undertegnelsen af finansieringsaftalerne (og/eller låneaftalerne, hvor det var relevant) i god tid før den periode på to måneder, der er nævnt i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten (jf. tabel 1). Eftersom genopretnings- og resiliensfaciliteten er et resultatbaseret instrument, er enhver efterfølgende udbetaling betinget af, at de relevante milepæle og mål, der ligger til grund for de reformer og investeringer, der er fastsat på tidspunktet for betalingsanmodningen, nås.

Operationelle ordninger

⁷ Der er ikke anmodet om forfinansiering.

Som krævet i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten drøftede Kommissionen efterfølgende med hver af de 22 berørte medlemsstater operationelle ordninger, der yderligere specificerer de nærmere bestemmelser for overvågning og samarbejde og dækker væsentlige aspekter af gennemførelsen. De operationelle ordninger indeholder bestemmelser om regelmæssige (som minimum kvartalsvist) udvekslinger mellem Kommissionen og medlemsstaterne for at gøre status over fremskridtene med gennemførelsen af genopretnings- og resiliensplanen samt tilrettelæggelse af et årligt arrangement for at drøfte gennemførelsen af genopretnings- og resiliensplanen og andre EU-programmer, der kan tjene som en horisontal platform til at drøfte planernes gennemførelse og sikre et tæt samarbejde mellem alle involverede aktører. De operationelle ordninger præciserer også kontrolmekanismen for hver milepæl og hvert mål og indfører om nødvendigt overvågningstrin for at følge planens gennemførelse. Indtil videre er der indgået otte operationelle ordninger (Spanien, Frankrig, Slovakiet, Grækenland, Italien, Portugal, Kroatien, Letland, jf. bilag 1). Undertegnelsen af operationelle ordninger er et vigtigt skridt, da de er nødvendige for, at medlemsstaterne kan indgive deres første betalingsanmodning.

Figur 1: De vigtigste trin i vurderingen af genopretnings- og resiliensplanen og forfinansieringen

Udbetalingsprocessen

Når en medlemsstat har nået alle de relevante milepæle og mål for, at en udbetaling kan udløses, jf. Rådets respektive gennemførelsesafgørelse, og har indgivet en behørigt begrundet betalingsanmodning, har Kommissionen to måneder til at vurdere, om de relevante milepæle og mål er opfyldt tilfredsstillende, samt vurdere de oplysninger, der ligger til grund for deres opnåelse, og som den pågældende medlemsstat har indgivet. Som afslutning på denne vurdering forelægger Kommissionen Det Økonomiske og Finansielle Udvalg sin foreløbige positive vurdering. Det Økonomiske og Finansielle Udvalg bør inden for fire uger afgive udtalelse om disse resultater, hvorefter Kommissionens gennemførelsesafgørelse om tilladelse til udbetaling vedtages i overensstemmelse med den undersøgelsesprocedure, der er beskrevet i forordningen om udvalgsproceduren. Med henblik herpå blev der nedsat et udvalg for genopretnings- og resiliensfaciliteten, jf. artikel 35 i forordningen om genopretnings- og

resiliensfaciliteten, som skal drøfte udkastene til Kommissionens gennemførelsesafgørelser vedrørende medlemsstaternes betalingsanmodninger⁸. Udvalget for genopretnings- og resiliensfaciliteten består af repræsentanter for alle medlemsstater. Ved udvalgsprocedurens afslutning vedtager Kommissionen en gennemførelsesafgørelse under hensyntagen til de synspunkter, som medlemmerne har givet udtryk for.

Betalingsanmodninger

Kommissionen har til dato modtaget fem betalingsanmodninger. Nedenstående tabel viser status.

Tabel 2: Behandling af betalingsanmodninger

	Betalingsanmodning dato	Antal milepæle og mål (M&T)	Beløb ekskl. forfinansiering ⁹	Status
Spanien	11/11/2021	52 M&T	10 mia. EUR	• Kommissionens foreløbige positive vurdering: 3/12/2021 • EFC's positive udtalelse: 21/12/2021 • Positiv udtalelse fra udvalget for genopretnings- og resiliensfaciliteten: 22/12/2021 • Kommissionens udbetaling: 27/12/2021
Frankrig	26/11/2021	38 M&T	7,4 mia. EUR	• Kommissionens foreløbige positive vurdering: 26/1/2022 • EFC's positive udtalelse: 11/2/2022 • Positiv udtalelse fra udvalget for genopretnings- og resiliensfaciliteten: 21/2/2022
Grækenland	29/12/2021	15 M&T	3,6 mia. EUR	• Kommissionens foreløbige positive vurdering: 28/2/2022
Italien	30/12/2021	51 M&T	21 mia. EUR	• Kommissionens foreløbige positive vurdering: 28/2/2022
Portugal	25/01/2022	38 M&T	1,16 mia. EUR	Kommissionens vurdering er i gang

Indtil videre har Kommissionen foretaget en første udbetaling til Spanien. Spanien var den første medlemsstat, der indgav en betalingsanmodning den 11. november 2021 efter undertegnelsen af de operationelle ordninger. Spaniens første betalingsanmodning er baseret på en tilfredsstillende opnåelse af 52 milepæle, hovedsagelig i forbindelse med reformer, der allerede var gennemført i andet kvartal af 2021. I betragtning af de fleste milepæles bagudskuende karakter og i betragtning af, at Spanien havde delt de fleste af de oplysninger,

⁸ I henhold til artikel 35 i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten nedsættes dette udvalg i henhold til forordning (EU) nr. 182/2011.

⁹ Beløbet ekskl. forfinansiering tager hensyn til de udbetalte forfinansieringsbeløb med en forholdsmæssig nedsættelse.

der var nødvendige for, at Kommissionen kunne foretage sin vurdering inden den officielle indgivelse af betalingsanmodningen, var Kommissionen i stand til hurtigt at behandle vurderingen af betalingsanmodningen¹⁰ og udbetalte 10 mia. EUR af det finansielle bidrag (ekskl. forfinansiering) til Spanien den 27. december 2021.

Den første betaling til Spanien, der er en anerkendelse af opnåelsen af de milepæle og mål, der ligger til grund for de respektive foranstaltninger i genopretnings- og resiliensplanen, illustrerer allerede de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af genopretnings- og resiliensfaciliteten. De milepæle, der indgår i betalingen, viser væsentlige skridt i gennemførelsen af Spaniens genopretnings- og resiliensplan og landets brede reformdagsorden. De omfatter vigtige foranstaltninger såsom loven om klimaændringer og energiomstilling (sikring af klimaneutralitet senest i 2050), reformen af minimumsindkomststøtte, foranstaltninger til støtte for digitaliseringen af SMV'er og fremme af digitale færdigheder samt reformer, der styrker kapaciteten til at gennemføre og følge op på udgiftsanalyser. Dette eksempel viser, hvordan faciliteten allerede har håndgribelige virkninger i praksis og støtter gennemførelsen af betydelige reformer.

Rammen for medlemsstaternes rapportering om gennemførelsen af genopretnings- og resiliensplanerne

Genopretnings- og resiliensfaciliteten er i øjeblikket gået ind i gennemførelsesfasen, og medlemsstaterne er begyndt at rapportere om gennemførelsen af deres genopretnings- og resiliensplaner. De delegerede retsakter, der supplerer nogle af medlemsstaternes rapporteringskrav, trådte i kraft den 2. december 2021. Den første delegerede retsakt (EU) 2021/2106¹¹ fastsætter fælles rapporteringsindikatorer og detaljerne i resultattavlen for genopretning og resiliens. Det præciseres, at medlemsstaterne senest i april og medio oktober hvert år aflægger rapport om de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af deres genopretnings- og resiliensplaner. Denne halvårslige rapportering består i at give kortfattede oplysninger om opnåelsen af de milepæle og mål, der skal være nået senest i det kvartal, der går forud for rapporteringen, samt status for de milepæle og mål, der skal nås i de fire kvartaler efter rapporteringsperioden. Medlemsstaterne forventes at fremlægge oplysninger om, hvorvidt de relevante milepæle og mål er gennemført, er på rette spor eller er forsinket. Medlemsstaterne skal også rapportere om de fastlagte fælles indikatorer to gange om året (inden februar og august). Den første rapportering finder sted i februar 2022. I den anden delegerede retsakt 2021/2105¹² fastlægges metoden til indberetning af sociale udgifter i medlemsstaternes genopretnings- og resiliensplaner. Denne delegerede retsakt er vigtig for at

¹⁰ Kommissionen vedtog en positiv foreløbig vurdering den 3. december 2021. Efter en hurtig positiv udtalelse fra Det Økonomiske og Finansielle Udvalg (EFC) den 21. december og fra udvalget om genopretnings- og resiliensfaciliteten den 22. december kunne Kommissionen gennemføre betalingen den 27. december 2021.

¹¹ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2021/2106 af 28. september 2021 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten for så vidt angår de fælles indikatorer og de detaljerede elementer vedrørende resultattavlen for genopretning og resiliens, EUT L 429/83.

¹² Kommissionens delegerede forordning (EU) 2021/2105 af 28. september 2021 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten for så vidt angår fastlæggelse af en metode til indberetning af sociale udgifter, EUT L 429/79.

definere en fælles metode til at give oplysninger om de sociale udgifter, herunder om børn og unge, og om ligestilling mellem kønnene, der finansieres af faciliteten. Metoden er baseret på de anslåede udgifter i de godkendte genopretnings- og resiliensplaner. Hver reform og investering med en primær social dimension er knyttet til et af de ni specifikke socialpolitiske områder¹³, der er defineret i den delegerede retsakt, og som hver især er knyttet til fire bredere sociale kategorier (beskæftigelse og færdigheder, uddannelse og børnepasning, sundheds- og langtidspleje eller socialpolitikker). Hver foranstaltning af social karakter, der omfatter fokus på børn og unge, eller på ligestilling mellem kønnene, markeres også specifikt.

Kommissionen har oprettet et IT-system, kaldet FENIX, så medlemsstaterne kan indberette relevante oplysninger om planernes gennemførelse. Som led i den halvårslige rapportering¹⁴ indberettede medlemsstaterne de krævede oplysninger i FENIX for første gang inden udgangen af november 2021 (da dette var den første halvårslige rapportering for medlemsstaterne, blev fristen undtagelsesvis forlænget med en måned). Dette system giver medlemsstaterne mulighed for at ajourføre oplysningerne om opnåelsen af milepæle og mål på et hvilket som helst tidspunkt og undgå at skulle give de samme oplysninger flere gange med henblik på den halvårslige rapportering eller indgivelsen af en betalingsanmodning. Rapporteringen under genopretnings- og resiliensfaciliteten er nu fuldt operationel.

Gennemgangen af de halvårslige rapporteringsoplysninger viser allerede et positivt billede af gennemførelsen af milepæle og mål. Denne rapportering vedrørte alle milepæle og mål, som skulle gennemføres fra første kvartal 2020 til tredje kvartal 2022. Samlet set blev 91 % (266) af de bagudskuende milepæle og mål, der skulle gennemføres i tredje kvartal 2021 (det seneste rapporteringkvartal), indberettet som "gennemført", og 9 % (25) blev indberettet som "ikke gennemført". Af de fremadskuende milepæle og mål, der skulle gennemføres mellem fjerde kvartal 2021 og tredje kvartal 2022, blev 4,4 % (41) indberettet som "forsinkede", 79,7 % (741) som "på rette spor" og 14,9 % (139) som "allerede gennemført". Den næste halvårslige rapportering finder sted i april 2022. Data vedrørende den halvårslige rapportering rapporteres af medlemsstaterne selv og foregriber ikke Kommissionens vurdering i forbindelse med betalingsanmodninger baseret på tilfredsstillende opnåelse af milepæle og mål.

Kommissionen oprettede resultattavlen for genopretning og resiliens¹⁵, en offentlig onlineplatform, som et redskab til performancerapportering under faciliteten, der på gennemsigtig vis viser tilgængelige oplysninger om gennemførelsen af genopretnings- og resiliensfaciliteten. Alle borgere kan følge fremskridtene med gennemførelsen af genopretnings- og resiliensfaciliteten og de detaljerede fremskridt for hver genopretnings- og

¹³ i) Voksenuddannelse, ii) beskæftigelsesstøtte og jobskabelse, iii) modernisering af arbejdsmarkedsinstitutioner, iv) førskoleundervisning og børnepasning, v) almen uddannelse, erhvervsuddannelse og videregående uddannelse, vi) sundhed, vii) langtidspleje, viii) socialt boligbyggeri og anden social infrastruktur og ix) social beskyttelse.

¹⁴ I henhold til artikel 27 i forordning (EU) 2021/241 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten om medlemsstaternes rapportering inden for rammerne af det europæiske semester skal medlemsstaterne to gange om året aflægge rapport om de fremskridt, der gøres med hensyn til opnåelsen af deres genopretnings- og resiliensplan.

¹⁵ [Resultattavle for genopretning og resiliens \(europa.eu\).](https://ec.europa.eu/economic-finance-and-recovery/recovery-plan/result-portal)

resiliensplan på Kommissionens websted på en lettilgængelig måde. Resultattavlen viser facilitetens indvirkning på de seks politiske søjler. Den omfatter også data om de fælles indikatorer og indberettede oplysninger om sociale udgifter. Den første udgave af resultattavlen blev offentliggjort den 15. december 2021 og indeholdt data om de 22 genopretnings- og resiliensplaner, som Rådet indtil da havde godkendt.

2.2. Status for finansieringen af faciliteten

Status for finansieringen af Next Generation EU

Kommissionens nye rolle som aktiv udsteder¹⁶ på kapitalmarkedet er en vigtig milepæl i gennemførelsen af genopretnings- og resiliensfaciliteten. Afgørelsen om egne indtægter trådte i kraft den 1. juni 2021 og gjorde det muligt for Kommissionen at påbegynde låntagning til det midlertidige genopretningsinstrument Next Generation EU (NGEU) (den første transaktion fandt sted i juni 2021). Kommissionen har fået beføjelse til at låne op til 806,9 mia. EUR i perioden 2021-2026 (løbende priser). Dette beløb indebærer en obligationsudstedelse på gennemsnitligt ca. 150 mia. EUR om året mellem medio 2021 og 2026, hvilket gør EU til en af de største udstedere af obligationer i euro. Op til 250 mia. EUR af det anførte beløb vil blive udstedt i form af grønne obligationer (se nedenfor).

Indtil videre har Kommissionen rejst 78,5 mia. EUR i langsigtet finansiering gennem obligationer og 33 mia. EUR i kortfristet finansiering gennem EU-gældsbeviser på tre og seks måneder (hvoraf 12 mia. EUR allerede er udløbet). På grundlag af EU's høje kreditvurdering er Kommissionen i stand til at låne på fordelagtige vilkår og dermed minimere omkostningerne ved gæld i forbindelse med genopretningsfonden. NGEU-finansieringsmængderne er blevet absorberet godt, og efterspørgslen efter de nye udstedelser har været stærk.

Kommissionen har været i stand til meget hurtigt at finansiere alle planlagte betalinger/indgående anmodninger. Indtil videre er der blevet udbetalt 66,6 mia. EUR til 21 medlemsstater under genopretnings- og resiliensfaciliteten. Betalingerne af forfinansieringen blev gennemført inden for få dage efter undertegnelsen af de relevante finansierings- og/eller låneaftaler i god tid forud for de perioder, der er fastsat i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten. Den første betaling til Spanien blev også gennemført hurtigt (tre arbejdsdage efter en positiv udtalelse fra udvalget for genopretnings- og resiliensfaciliteten).

Rammerne for grønne obligationer

Kommissionen sammensatte en omfattende avanceret ramme for grønne obligationer med henblik på udstedelser under Next Generation EU og planlægger at udstede op til 30 % af NGEU-finansieringen som grønne obligationer, hvilket bekræfter EU's tilsagn om bæredygtig finansiering. Rammen er orienteret efter markedsstandarder og giver investorerne

¹⁶ Som skal indgå i et EU-udgiftsprogram.

troværdige grønne obligationer. Alle foranstaltninger i genopretnings- og resiliensplanerne skal overholde princippet om ikke at gøre væsentlig skade for andre miljømål. For at opnå et sådant resultat blev medlemsstaterne i de finansierings- og låneaftaler, der blev undertegnet som led i gennemførelsen af genopretnings- og resiliensfaciliteten, enige om at foretage regelmæssig rapportering af deres udgifter til investeringer, der bidrager til klimaændringsmålene. Kommissionen rejste 14,5 mia. EUR gennem sin første udstedelse af grønne obligationer nogensinde, der fandt sted den 12. oktober 2021.

3. Hvad indeholder genopretnings- og resiliensplanerne rent faktisk?

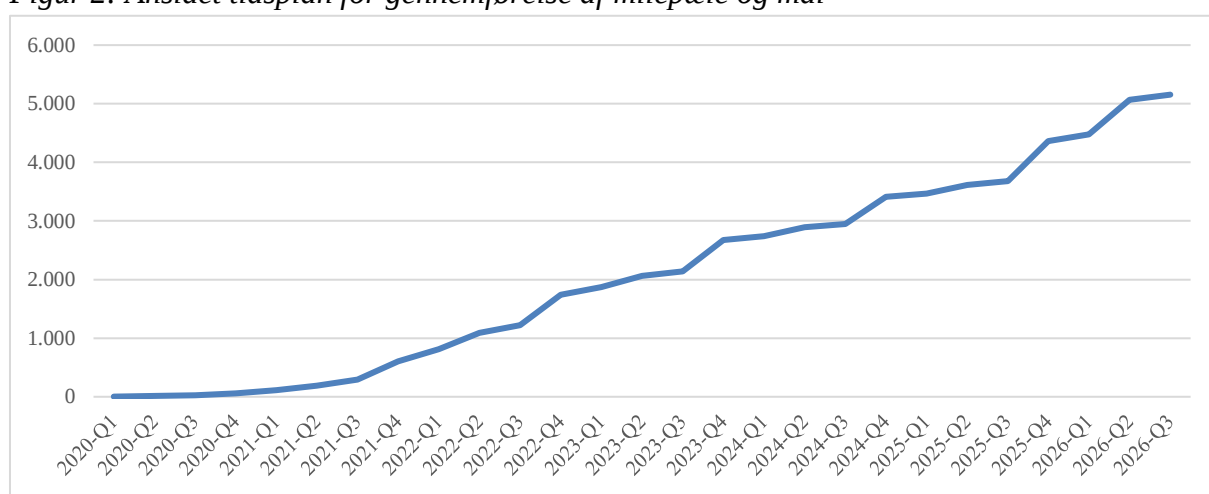
3.1. Indsendte genopretnings- og resiliensplaner — indledende oversigt

Generelt overblik

Indtil videre tegner de 22 genopretnings- og resiliensplaner, som Rådet har godkendt, sig for en samlet tildeling på 291 mia. EUR i ikketilbagebetalingspligtig finansiering og 154 mia. EUR i lån. Seks medlemsstater har vedtaget en plan, der inkluderer et lån (Cypern, Grækenland, Italien, Portugal, Rumænien og Slovenien).

Disse 22 genopretnings- og resiliensplaner omfatter ca. en tredjedel reformer og to tredjedele investeringer og i alt 5 155 milepæle og mål, der skal nås senest i 2026.

Figur 2: Anslået tidsplan for gennemførelse af milepæle og mål

Bidrag til de seks søjler: metodologisk introduktion

I henhold til artikel 3 i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten bør reformer og investeringer i genopretnings- og resiliensplanerne bidrage til de seks politiske søjler¹⁷, der definerer facilitetens anvendelsesområde, samtidig med at der tages hensyn til den pågældende medlemsstats specifikke situation og udfordringer.

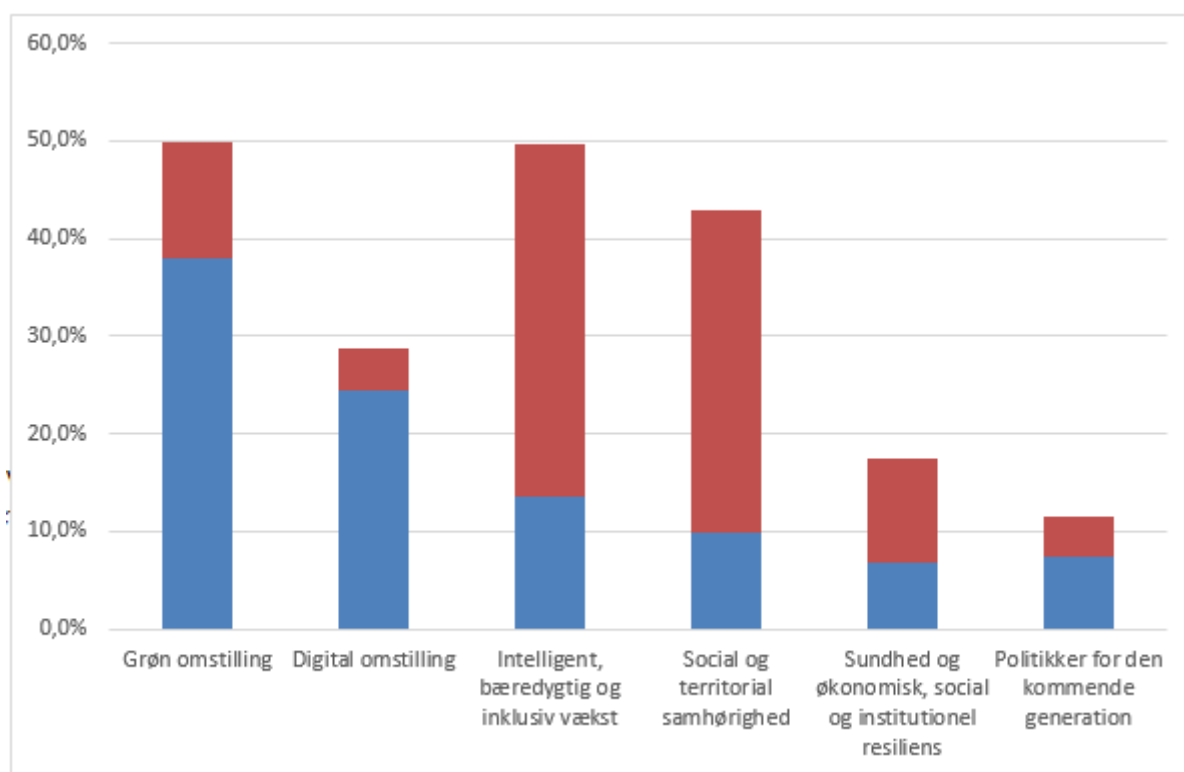
Kommissionen udviklede en metode til at rapportere om hver plans bidrag til facilitetens seks søjler, hvor hver (del)foranstaltning blev taget under et primært og et sekundært politikområde (ifølge en liste over politikområder, som Kommissionen har opstillet¹⁸), som er knyttet til en af de seks søjler, hvilket afspejler, at en reform eller

¹⁷ De seks søjler er: i) grøn omstilling, ii) digital omstilling, iii) intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, herunder økonomisk samhørighed, beskæftigelse, produktivitet, konkurrenceevne, forskning, udvikling og innovation, og et velfungerende indre marked med stærke SMV'er, iv) social og territorial samhørighed, v) sundhed og økonomisk, social og institutionel resiliens, med henblik på bl.a. at øge kriseberedskab og krisehåndteringskapacitet, og vi) politikker for den kommende generation, børn og unge, såsom uddannelse og færdigheder.

¹⁸ Yderligere oplysninger findes i resultattavlen for genopretning og resiliens på: https://ec.europa.eu/economy_finance/recovery-and-resilience-scoreboard/index.html.

investering kan knyttes til flere søjler. I det omfang det er muligt, og som beskrevet nedenfor, er søjlerapporteringen i overensstemmelse med andre taggingøvelser (klimarelaterede, digitale og sociale udgifter). Eftersom hver foranstaltning således bidrager til to af de seks politiske søjler, udgør det samlede anslåede bidrag til alle søjler i figur 2 200 % af de midler fra genopretnings- og resiliensfaciliteten, der er tildelt medlemsstaterne.

Figur 3: Andel af midler fra genopretnings- og resiliensfaciliteten, der bidrager til hver enkelt politisk søjle

Forklaring: De mørke dele af kolonnerne repræsenterer de foranstaltninger, der er blevet tagget og tildelt søjlen som primært politikområde, mens de lyse dele repræsenterer foranstaltninger, der er tagget som sekundært politikområde.

Desuden har Kommissionen vedtaget en metode til indberetning af sociale udgifter i den delegerede forordning (EU) 2021/2105 (se afsnit 1). Reformen og investeringer med en social dimension er blevet knyttet til et af ni socialpolitiske områder, der hver især er knyttet til en af fire sociale kategorier (nemlig beskæftigelse og færdigheder, uddannelse og børnepasning, sundhed og langtidspleje og socialpolitikker), jf. bilaget til den delegerede forordning. Dette suppleres af markeringen af foranstaltninger med fokus på børn og unge eller på ligestilling mellem kønnene i de godkendte planer. For at bevare sammenhængen på tværs af alle politikområder, der støttes af genopretnings- og resiliensplanerne (ud over de sociale), præsenterer denne rapport imidlertid foranstaltninger og udgifter i henhold til søjlemetoden.

I henhold til forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten skal hver medlemsstat også afsætte mindst 37 % af sin genopretnings- og resiliensplans samlede tildeling til foranstaltninger, der bidrager til klimamål, og mindst 20 % af den samlede tildeling til digitale mål. Genopretnings- og resiliensplanerne præciserede og begrundede, i

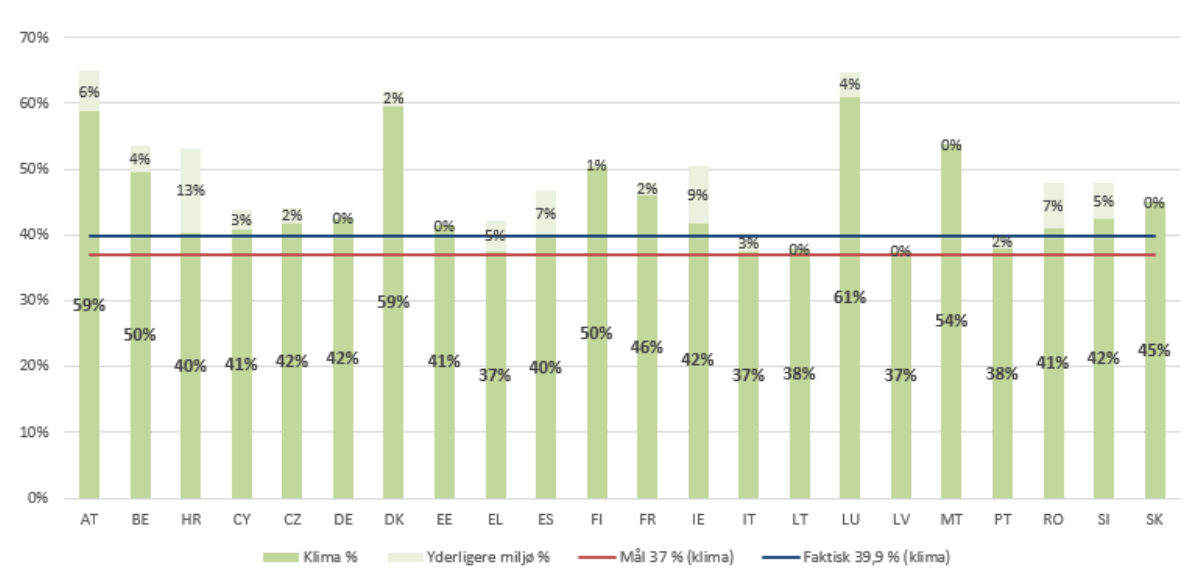
hvilket omfang hver foranstaltning bidrager fuldt ud (100 %), delvist (40 %) eller slet ikke (0 %) til klimamålene og/eller de digitale mål. Bidragene til klimamålene og de digitale mål er beregnet ved hjælp af henholdsvis bilag VI (overvågning af klimarelaterede udgifter) og bilag VII (digital tagging) til forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten, som indeholder et relevant "interventionsområde" sammen med en koefficient til beregning af støtte til klimamålsætninger eller digitale mål (0 %, 40 % eller 100 %). Hver foranstaltning i genopretnings- og resiliensplanerne er blevet taget i overensstemmelse med disse interventionsområder. Ved at kombinere koefficienterne med omkostningsskønnene for hver foranstaltning kan det beregnes, i hvilket omfang planerne bidrager til klimamålene og de digitale mål.

3.2. Facilitetens bidrag til den grønne omstilling (søjle 1)

Klimamål

Ca. 40 % af de samlede tildelinger i planerne vedrører foranstaltninger til støtte for klimamål, og en række genopretnings- og resiliensplaner overskrider i væsentlig grad det klimamål på 37 %, der er fastsat i forordningen (jf. figur 4). De samlede klimaudgifter i de 22 vedtagne planer beløber sig til 177,4 mia. EUR. Desuden omfatter planerne yderligere miljøudgifter på 16,3 mia. EUR¹⁹, idet de samlede udgifter, der er tagget som bidrag til enten klima- eller miljømål, sættes til 193,7 mia. EUR²⁰ (eller 43,5 % af den samlede tildeling), beregnet efter metoden til overvågning af klimarelaterede udgifter.

Figur 4: Klima og yderligere miljøtagning pr. medlemsstat

¹⁹ Dette omfatter investeringer, der har en miljøtracker på 40 eller 100 % i henhold til bilag VI til forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten, og som ikke allerede er omfattet af klimabidraget.

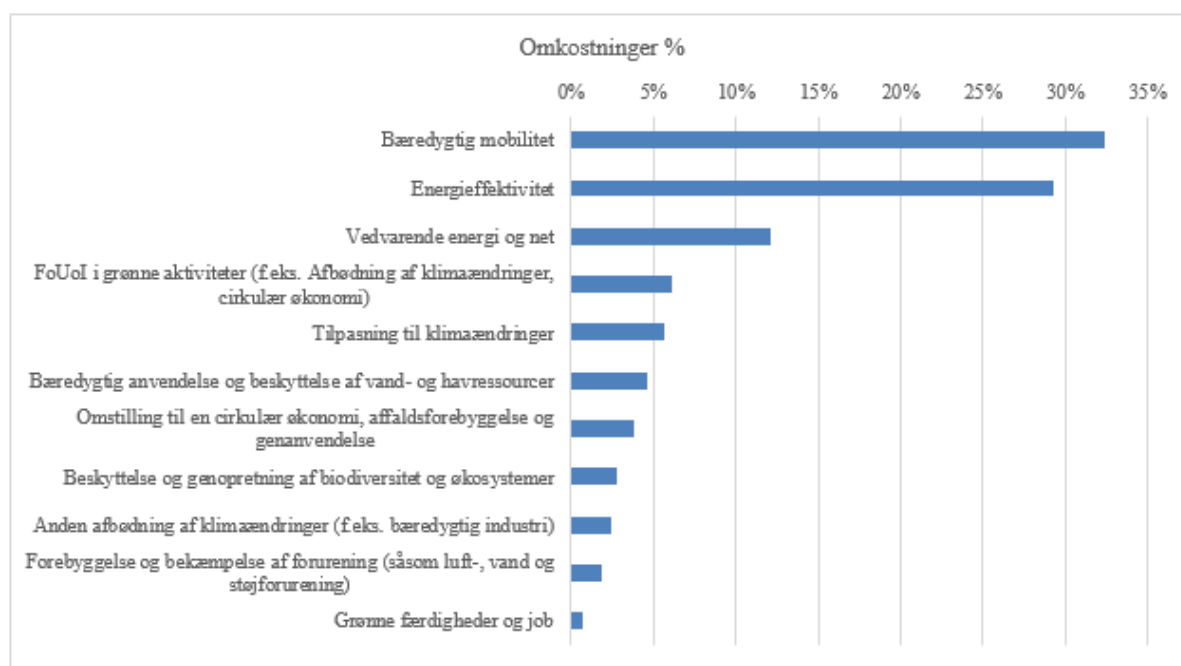
²⁰ Dette beløb er lavere end de samlede udgifter, der er afsat til søjlen for grøn omstilling, fordi sidstnævnte omfatter alle de omkostninger, der er forbundet med investeringen, og ikke kun de taggedede udgifter (f.eks. vil en investering med en klimakoefficient på 40 % typisk blive medtaget med 100 % af omkostningerne under søjlen for grøn omstilling).

Samlede udgifter til den grønne omstilling i alle genopretnings- og resiliensplaner

Genopretnings- og resiliensfaciliteten vil bidrage til at nå EU's mål om at reducere nettodrivhusgasemissionerne med mindst 55 % senest i 2030 og opnå klimaneutralitet senest i 2050. Ud over at bidrage til at opfylde klimaambitionerne vil de foranstaltninger, der støttes af genopretnings- og resiliensfaciliteten, også sikre fremskridt hen imod andre miljømål såsom reduktion af luftforurening, fremme af den cirkulære økonomi eller genopretning og beskyttelse af biodiversitet, fremme af energieffektivitet og større udbredelse af vedvarende energikilder. Ifølge søjlens rapporteringsmetode anslås det, at i alt 224,1 mia. EUR i udgifter vil blive afsat til søjlen for grøn omstilling (svarende til 50 % af de samlede udgifter i de 22 planer).

Set i lyset af tilgangen med de seks søjler kan det samlede udgiftsbeløb under den grønne søjle opdeles i 11 politikområder som vist i figur 5 nedenfor. Overordnet set vedrører foranstaltningerne i genopretnings- og resiliensplanerne en lang række områder, f.eks. bæredygtig mobilitet, energieffektivitet, vedvarende energi og net, biodiversitet, cirkulær økonomi, grønne færdigheder og job og tilpasning til klimaændringer.

Figur 5: Fordeling af udgifter til støtte for den grønne omstilling (søjle 1)

Dette diagram viser en fordeling af det anslåede bidrag til den politiske søjle i henhold til en liste over politikområder, som Europa-Kommissionen har opstillet. Procentdelen vedrører de samlede udgifter, der er taget under hvert politikområde som en andel af søjlen for grøn omstilling.

Bæredygtig mobilitet

Bæredygtig mobilitet tegner sig for 32 % af de samlede udgifter under søjlen for grøn omstilling (samlede omkostninger på 71,3 mia. EUR). Der foretages store investeringer i opgradering og udvidelse af jernbaneinfrastrukturen, navnlig på det transeuropæiske net (TEN-T), og i indkøb af moderne rullende jernbanemateriel. De udgør en afgørende vektor for

et modalskift til en miljøvenlig transportform og støtter både passager- og godstransport. Der findes også et mere begrænset antal foranstaltninger til fordel for en grønnere vandvejs- og luftfartssektor med investeringer i grønnere havne, f.eks. installation af landbaseret strømforsyning, og lufthavne med elektrificering af ground handling-systemer.

Italiens genopretnings- og resiliensplan omfatter 3 400 km af udbygningen af ERTMS (European Rail Traffic Management System). Udbygningen af ERTMS vil give mulighed for problemfri grænseoverskridende gods- og passagertransport. ERTMS-investeringer bidrager til både den grønne og den digitale omstilling.

Betydelige investeringer har også til formål at forbedre vejtransportens bæredygtighed, herunder gennem støtte til etablering af infrastruktur for alternative brændstoffer og køretøjer og til udvikling af grøn offentlig transport. Nogle af disse investeringer er koncentreret om at hjælpe forbrugerne med at købe nulemissionskøretøjer gennem finansielle incitamenter, da startomkostningerne ved at købe elektriske køretøjer er høje.

Tysklands genopretnings- og resiliensplan vil hjælpe borgerne med at skifte til rene elektriske køretøjer ved at yde finansiell støtte til køb af 560 000 dekarboniserede køretøjer. Foranstaltningen vil sænke købspriserne på elbiler og stimulere markedet. Den suppleres af andre foranstaltninger såsom finansiering af installationen af 50 000 offentligt tilgængelige ladestandere og yderligere 400 000 ladestandere i beboelsesejendomme.

Reformer af transportsektoren er en vigtig del af de fleste genopretnings- og resiliensplaner. De omhandler den overordnede lovgivningsmæssige ramme og omfatter strategier til støtte for bæredygtig bytrafik og kollektiv transport samt foranstaltninger til støtte for etablering af opladningsinfrastruktur eller indkøb af renere køretøjer. Planerne omfatter også reformer, der indfører konkurrence inden for havnetjenester og reformerer søfartssektoren og de indre vandveje.

Rumæniens genopretnings- og resiliensplan omfatter vigtige lovgivningsmæssige ændringer med henblik på at tilskynde til nulemissionsvejtransport, incitamenter til nulemissions- og lavemissionskøretøjer, skrotningsordninger til udskiftning af de mest forurenende køretøjer, forbedring af forvaltningen og effektiviteten af statsejede virksomheder i transportsektoren, strengere regler og håndhævelsesforanstaltninger samt incitamenter til bæredygtig bytransport. Den omfatter også betydelige investeringer i nulemissionsjernbanemateriel og opgraderet jernbanemateriel, modernisering og fornyelse af jernbaneinfrastruktur, navnlig langs TEN-T-korridorerne, med henblik på forbedring af vejinfrastrukturens kvalitet og effektivitet på specifikke strækninger af TEN-T-hovednettet, forbedringer af trafiksikkerheden og strækninger af det underjordiske transportnet i kommunerne Bukarest og Cluj-Napoc.

Energieffektivitet

Energieffektivitet tegner sig for 29 % af de samlede udgifter under søjlen for grøn omstilling (samlede omkostninger på 64,4 mia. EUR). Størstedelen af investeringerne på dette område vedrører energieffektivitet i beboelsesejendomme (samlede omkostninger på

28,4 mia. EUR), som typisk sigter mod en reduktion af primærenergiefterspørgslen på 30 % eller mere. Nogle af disse relevante investeringer omfatter også foranstaltninger, der tager sigte på at bekæmpe energifattigdom, ved at være rettet mod sårbare grupper, for hvem de betydelige etableringsomkostninger gør det næsten umuligt at investere i energieffektivitet i deres hjem. Renoveringer af offentlige bygninger er godt repræsenteret i de fleste planer (samlede omkostninger på 20,2 mia. EUR), f.eks. i skoler, sportshaller og historiske bygninger. Endelig er der også investeringer i opførelse af nye, meget energieffektive offentlige og private bygninger. Ud over bygninger vil investeringer i energieffektivitet i andre sektorer bidrage til dekarboniseringen af produktionsprocesserne i SMV'er, større virksomheder og fjernvarmesystemer, f.eks. ved at fremme integrationen af renere og mere energieffektive teknologier til fremstillingsprocesser og centraliseret varmeproduktion med samlede omkostninger på 6,5 mia. EUR.

Spanien vil støtte mere end en halv million energirenoveringsforanstaltninger i beboelsesejendomme inden 2026. Disse energirenoveringer vil i gennemsnit føre til en reduktion af primærenergiefterspørgslen på mindst 30 %. Investeringerne suppleres af en sammenhængende pakke af reformer, herunder skatteincitamenter og renoveringskontorer ("one-stop-shops") for at lette renoveringerne.

Belgiens genopretnings- og resiliensplan vil stimulere energieffektive renoveringer af bygninger med en samlet støtte på over 1 mia. EUR. Renoveringsbølgen vil omfatte mere end 200 000 private og sociale boliger og vil dække mere end 1 million m² offentlige bygninger. Belgien står over for vigtige renoveringer, der er nødvendige for at opfylde klimamålene. Energieffektiv renovering af private og sociale boliger vil også bidrage til at bekæmpe energifattigdom.

Genopretnings- og resiliensplanerne omfatter flere reformer, der skal tilskynde til renovering af bygninger i alle sektorer: private og offentlige bygninger, boliger og virksomheder. Reformerne har til formål at gøre finansiel støtte til renovering mere effektiv (f.eks. one-stop-shop) og mere miljøvenlig. De omfatter navnlig betingelser for udskiftning af forældede varmesystemer og tilskyndelse til at erstatte dem med vedvarende energi eller fjernvarme.

Vedvarende energi og net

Samlet set tegner de samlede anslåede udgifter til ren energi — vedvarende energi og net — sig for 12 % af de samlede udgifter under søjlen for grøn omstilling (samlede omkostninger på 26,7 mia. EUR)²¹. Omkring to tredjedele af de samlede investeringer på dette område vil blive brugt på vedvarende teknologier, mens det resterende beløb vil blive afsat til investeringer i energinet og infrastruktur (såsom udbredelse af energilagring og intelligente net). Foranstaltningerne fokuserer på opførelse af havvindmølleparker eller

²¹ Yderligere oplysninger om dette politikområde findes i databladet om ren energi, der er offentliggjort i [resultattavlen for genopretning og resiliens](#).

onshorevindmølleparker (og tilhørende infrastruktur såsom energiøer), solcellepaneler og opførelse af industrianlæg, der anvender vedvarende energi.

Litauens plan vil støtte private virksomheder, landbrugere og VE-fællesskaber med henblik på erhvervelse og installation af sol- og vindenergianlæg på land samt oplagringsanlæg. Der er også planlagt biomassebaserede ordninger for vedvarende energi samt biobrændstof- og biometananlæg.

15 genopretnings- og resiliensplaner omfatter foranstaltninger, der helt eller delvist er rettet mod brint, hvilket forventes at spille en vigtig rolle med hensyn til at opnå klimaneutralitet på lang sigt. På denne baggrund vil medlemsstaternes genopretnings- og resiliensplaner bidrage til at øge investeringerne i vedvarende og kulstoffattig brint (herunder anvendelse af elektricitet fra nettet, som parallelt hermed bør dekarboniseres) med mindst 9,3 mia. EUR. Mange investeringer i genopretnings- og resiliensplanerne vedrører hele brintværdikæden — fra produktion til transport, oplagring og endelig slutanvendelse i vanskeligt dekarboniserbare industrisektorer og transportsektoren.

Genopretnings- og resiliensplanerne omfatter også reformer af politikrammen til støtte for vedvarende energi, f.eks. vedtagelse af nye eller forlængelse af eksisterende støtteordninger eller forenkling af administrative procedurer såsom tilladelser eller fysisk planlægning for at lette udbredelsen. Reformerne i genopretnings- og resiliensplanerne tager generelt sigte på at skabe stabile lovgivningsmæssige rammer og passende synergier mellem offentlige og private investeringer.

Genopretnings- og resiliensplanerne omfatter også målrettede reformer for at strømline den effektive drift af elmarkederne og udviklingen af nye kraftværker på grundlag af vedvarende energi for at nå de mål, der er fastsat i de nationale energi- og klimaplaner. Reformerne i genopretnings- og resiliensplanerne vil fremskynde udviklingen af nye kraftværker på grundlag af vedvarende energi for at nå de mål, der er fastsat i den nationale energi- og klimaplan, navnlig ved at lette godkendelsen af projekter vedrørende vedvarende energi og styrke de finansielle støttemekanismer. Genopretnings- og resiliensplanerne omfatter også målrettede reformer for at strømline elektricitetsmarkedernes effektive funktion, navnlig for at lette udviklingen af et mere fleksibelt energisystem. Dette er afgørende for at støtte den forventede høje andel af vedvarende energi. Reformen af lovgivningen om elmarkedet indgår i flere genopretnings- og resiliensplaner for navnlig at muliggøre etablering af net, energilagring og efterspørgselsreaktion for at øge systemets pålidelighed. Reformerne vil også forbedre konkurrencen på markedet og bidrage til at skabe stabile lovgivningsmæssige rammer. I sidste ende vil disse reformer bidrage til et mere pålideligt, selvforsynende energimarked i Europa, der er i stand til at håndtere den stigende energiefterspørgsel.

For at støtte og lette udbredelsen af vedvarende brint vil Rumænien ændre de eksisterende lovgivningsmæssige og reguleringsmæssige rammer med fokus på transport- og energisektoren (gas og elektricitet). Reformen omfatter vedtagelse af en national brintstrategi og -handlingsplan, fjerner alle lovgivningsmæssige og administrative

hindringer for udviklingen af vedvarende brintteknologi og bidrager til at nå de fremtidige nationale og europæiske mål for produktion, lagring, transport og anvendelse af vedvarende brint senest i 2030.

Biodiversitet, cirkulær økonomi, bæredygtig vand- og forureningsforebyggelse og -bekæmpelse

Genopretnings- og resiliensplanerne omfatter foranstaltninger, der er relevante for miljøpolitikkerne, hovedsagelig på fire områder: biodiversitet og økosystemer, cirkulær økonomi, affaldsforebyggelse og genanvendelse, vand- og havressourcer samt forebyggelse og bekæmpelse af forurening. Disse fire politikker tegner sig for 13 % af de samlede udgifter under søjlen for grøn omstilling (samlede udgifter på 28,8 mia. EUR).

Med hensyn til biodiversitet er foranstaltningerne rettet mod bevarelse af den terrestriske og marine biodiversitet, genopretning af økosystemer og grøn infrastruktur, økologisk konnektivitet baseret på naturbaserede løsninger, bæredygtig skovforvaltning samt bekæmpelse af invasive fremmede arter.

Irland vil f.eks. støtte genopretningen af tørvemoser, en foranstaltning, der har potentiale til at fremme og sikre tilbagevenden af flora og fauna i disse områder. Det anslås i den irske plan, at der over en periode på 30 år bør undgås 3,3 mio. ton CO₂-emissioner takket være gennemførelsen af de forbedrede rehabiliteringsforanstaltninger.

Hvad angår cirkulær økonomi og affaldshåndtering omfatter genopretnings- og resiliensplanerne investeringer i forbindelse med både kortsigtede foranstaltninger og FoU-aktiviteter. Eksempler herpå er investeringer, der har til formål at øge cirkulariteten i specifikke sektorer plastindustrien, bygge- og anlægssektoren eller tekstilindustrien, mens FoU-aktiviteter sigter mod at udvikle mere langsigtede løsninger til reduktion af plastaffald og fremme af bioøkonomien. Mange investeringer og reformer har til formål at forbedre affaldshåndteringen gennem eftermontering af affaldssorterings- og affaldshåndteringsanlæg, idet der lægges særlig vægt på behandlingen af bioaffald. Flere medlemsstater har f.eks. forpligtet sig til at forbedre deres nationale lovgivningsmæssige rammer for at fremme en mere cirkulær økonomi ved at beskatte deponering eller forbrænding af affald og fremme genbrug af elektrisk udstyr eller plastfødevarebeholdere.

Belgien vil støtte minimeringen af radioaktivt affald, der genereres under nedlukningen af de belgiske kernekraftværker, gennem særlige dekontamineringsteknikker.

Italien har agter at vedtage et nationalt program for cirkulær økonomi og et for affaldshåndtering. For at støtte og tilskynde til genanvendelsespraksis vil Italien indføre et nyt digitalt sporbarhedssystem for affald og medtage en revision af miljøafgifter for at gøre genanvendelse billigere sammenlignet med deponering. Med planen indføres også teknisk støtte til lokale myndigheder for at hjælpe dem med indkøb inden for affaldshåndtering, f.eks. udarbejdelse af affaldsplaner eller gennemsigtighed i offentlige udbudsprocedurer.

Med hensyn til bæredygtig anvendelse og beskyttelse af vand fokuserer en betydelig del af foranstaltningerne på vandforvaltning, også ved at medtage måleanordninger til vandindvinding, hvorved både klimamæssige og digitale mål kombineres. Andre former for vandforvaltning omfatter foranstaltninger til at målrette forsyningen af sikkert, rent og rigeligt drikkevand samt behandlingen af spildevandsopsamling. Nogle foranstaltninger har også relation til forbedring af kunstvandingseffektiviteten. Foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af forurening vedrører gennemførelse af lavemissionszoner eller reduktion af forurening i havne.

Tilpasning til klimaændringer

Foranstaltninger til tilpasning til klimaændringer inden for grønne aktiviteter tegner sig for ca. 6 % af de samlede udgifter under søjlen for grøn omstilling (samlede anslåede udgifter på 12,5 mia. EUR). Foranstaltningerne i planerne vedrører hovedsagelig afbødning af oversvømmelsesrisici, skovforvaltning og forebyggelse af brande.

Cypern er et land, der er særlig sårbart over for virkningerne af klimaændringerne, og den cypriotiske plan indeholder derfor beskyttelsesforanstaltninger og forebyggende foranstaltninger mod oversvømmelser og skovbrande. Den omfatter en handlingsplan for forvaltning af vandressourcer med tilpasningsforanstaltninger. Foranstaltninger til oversvømmelsesbekæmpelse og vandopsamling vil skabe eller opgradere eksisterende infrastruktur til oversvømmelsesbekæmpelse. Generelt vil det sigte mod at forbedre anvendelsen af vand og øge sikkerheden og den bæredygtige drift af vandinfrastrukturer. Der er også foranstaltninger, der har til formål at øge landets evne til at reagere på skovbrande baseret på levering af brandslukningskøretøjer og -udstyr med det formål at mindske risikoen for og udbredelsen af skovbrande og styrke beskyttelsen mod de risici, som borgere, infrastruktur og skove står over for i forbindelse med disse hændelser.

Grækenland medtager en særlig foranstaltning til beskyttelse af udvalgte kulturarvssteder og monumenter gennem gennemførelse af målrettede projekter og opbygning af skræddersyede infrastrukturer til forebyggelse af specifikke klimarisici og dermed forbundne farer i forbindelse med klimaændringer.

Andre klimarelaterede investeringer (FUI, grønne færdigheder og grønne job og dekarbonisering af industrien)

Mange genopretnings- og resiliensplaner omfatter foranstaltninger vedrørende forskning, udvikling og innovation (FUI) inden for grønne aktiviteter, som udgør 6 % af de samlede udgifter under søjlen for grøn omstilling (samlede anslåede udgifter på 13,4 mia. EUR) vedrørende f.eks. produktion af grøn brint, CO₂-opsamling og -lagring, cirkulær økonomi og luft- og rumfartsområdet med fokus på lave og ingen emissioner.

Genopretnings- og resiliensplanerne omfatter også reformer vedrørende grønne kvalifikationer og grønne job (1,5 mia. EUR). De omfatter investeringer, der bidrager til omskolings- og opkvalificeringsinitiativer, samt reformer vedrørende udvikling og gennemførelse af nye målrettede aktive beskæftigelsespolitiske foranstaltninger til opfyldelse

af behovene i forbindelse med den grønne omstilling. Disse omfatter beskæftigelsesstøtte, uddannelsespolitikker og yderligere aktive arbejdsmarkedspolitikker.

Kroatien sigter mod at vedtage nye rammer for at fremme beskæftigelsen i forbindelse med den grønne omstilling gennem tilskud til grønne praktikophold samt tilskud til grønne job, hvad enten der er tale om ansættelse eller selvstændig virksomhed, og vil indføre kvalifikationskuponer til langtidsledige og personer fra sårbare grupper, der er mindre beskæftigelsesegnede, for bl.a. at tilvejebringe grønne færdigheder.

Spanien sigter mod at vedtage en handlingsplan mod ungdomsarbejdsløshed, som vil indføre tre innovative programmer rettet mod unge jobsøgende, herunder praktisk uddannelse i offentlige skoleworkshops, indledende erhvervserfaring i offentlige forvaltninger og faglige muligheder for unge forskere.

Genopretnings- og resiliensplanerne omfatter også andre investeringer, der har til formål at modvirke klimaændringer (5,4 mia. EUR), men som ikke er omfattet af ovennævnte kategorier, såsom indførelse af emissionsafgifter på industrien, ikrafttrædelse af brede nationale klimahandlingsplaner, udformning af lovgivningsmæssige rammer for brint- og CO₂-markeder og fremme af økologisk landbrug.

Princippet om ikke at gøre væsentlig skade

Princippet om ikke at gøre væsentlig skade er et centralt element i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten, som sikrer, at genopretnings- og resiliensfaciliteten resulterer i ambitiøse planer, der bidrager til den grønne omstilling og en bæredygtig genopretning, samtidig med at man undgår fastlåsnings af ikkebæredygtige aktiver og aktiviteter. I forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten fastsættes det, at ingen foranstaltning i en genopretnings- og resiliensplan må gøre væsentlig skade på nogen af de seks miljømål som omhandlet i klassificeringsforordningens artikel 17. Disse seks miljømål er: modvirkning af klimaændringer, tilpasning til klimaændringer, bæredygtig anvendelse og beskyttelse af vand- og havressourcer, overgang til en cirkulær økonomi, forebyggelse og bekæmpelse af forurening samt beskyttelse og genopretning af biodiversitet og økosystemer.

For hver foranstaltning gennemførte og præsenterede medlemsstaten i planen en detaljeret selvevaluering baseret på de tekniske retningslinjer om ikke at gøre væsentlig skade²² offentliggjort af Kommissionen for at sikre, at foranstaltningerne i planen ikke i væsentlig grad skader nogen af de seks miljømål. Selvevalueringen dannede grundlag for Kommissionens vurdering af planerne med hensyn til princippet om ikke at gøre væsentlig skade. For flere foranstaltningers vedkommende gennemførte Kommissionen omfattende drøftelser med medlemsstaterne for at fastslå og vurdere overholdelsen af princippet om ikke at gøre væsentlig skade forud for godkendelsen af planerne og for at identificere de specifikke

²² C(2021) 1054 final.

betingelser, der kræves for at sikre overholdelse af princippet om ikke at gøre væsentlig skade.

Rådets gennemførelsesafgørelse om godkendelse af de nationale genopretnings- og resiliensplaner indeholder detaljerede milepæle og mål til kontrol af planens gennemførelse. Udbetalinger under faciliteten vil være knyttet til en tilfredsstillende gennemførelse af disse gennemførelsestrin. Rådets gennemførelsesafgørelser indeholder specifikke bestemmelser med hensyn til ikke at gøre væsentlig skade i de milepæle og mål, der svarer til flere foranstaltninger (f.eks. foranstaltninger inden for energirenoveringer, energiproduktion, vandforvaltning, transport, støtte til dekarbonisering, horisontale ordninger og finansielle instrumenter). Disse bestemmelser sikrer, at medlemsstaterne er forpligtet til at fremlægge dokumentation for opfyldelse af betingelserne om ikke at gøre væsentlig skade for en given milepæl eller et givet mål.

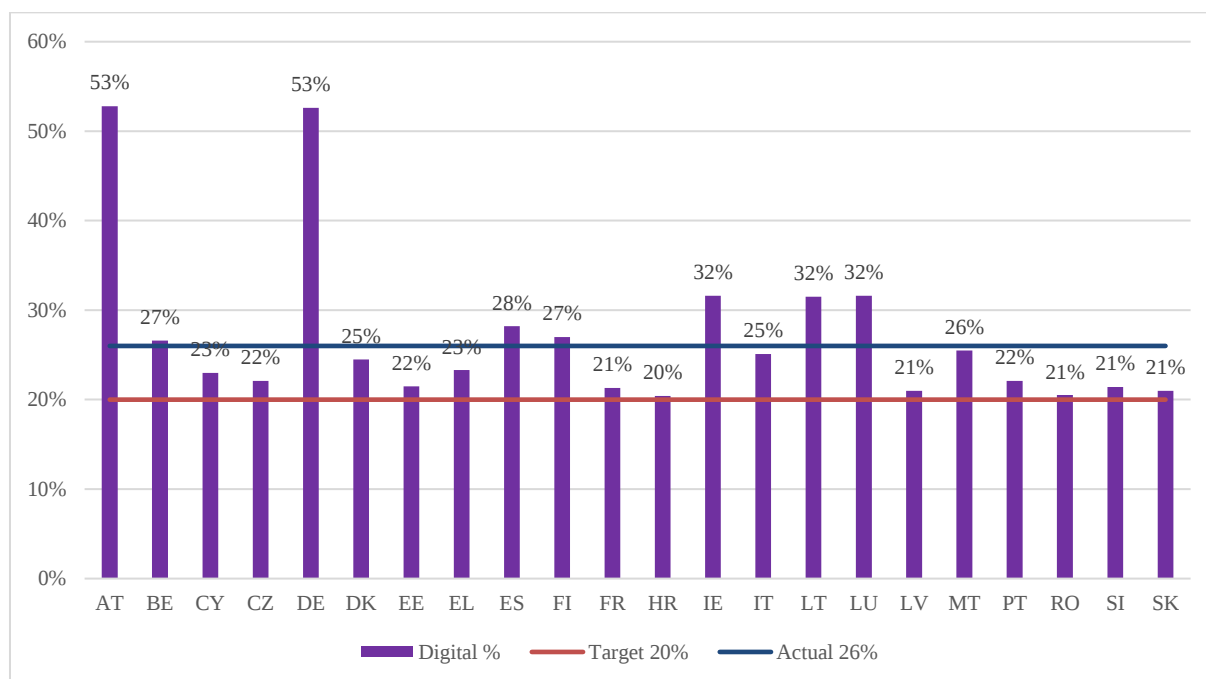
3.3. Facilitetens bidrag til den digitale omstilling (søjle 2)

Digitalt mål

I henhold til forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten skal mindst 20 % af den samlede tildeling i hver genopretnings- og resiliensplan støtte digitale mål. De reformer og investeringer, som medlemsstaterne har foreslået, har oversteget målet på 20 %. De samlede digitale udgifter i de vedtagne planer beløber sig til 117 mia. EUR, svarende til ca. 26 % af den samlede tildeling til planen som beregnet i henhold til metoden med digital tagging²³.

²³ Genopretnings- og resiliensplanerne skulle præcisere og begrunde, i hvilket omfang hver foranstaltning bidrager fuldt ud til (100 %), delvist (40 %) eller slet ikke (0 %) til digitale mål, jf. bilag VII til forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten. Ved at kombinere koefficienterne med omkostningsskønnene for hver foranstaltning kan det beregnes, i hvilket omfang planerne bidrager til det digitale mål.

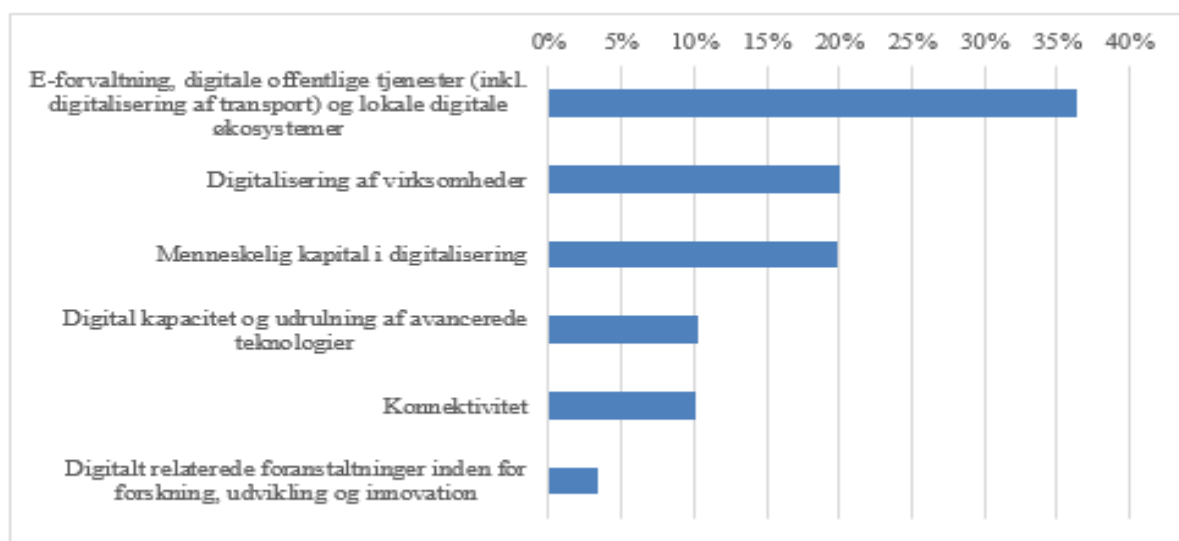
Figur 6: Bidrag til digitale mål som andel af genopretnings- og resiliensplanen

Digital omstilling

Genopretnings- og resiliensplanerne omfatter en række foranstaltninger til støtte for søjlen for digital omstilling, såsom udrulning af net med meget høj kapacitet og 5G-net, udvikling af digitale færdigheder i befolkningen og arbejdsstyrken, integration af digitale teknologier i offentlige processer, støtte til digitalisering af SMV'er samt FoU og udbredelse af avancerede teknologier. Ifølge søjlens rapporteringsmetode tildeles i alt næsten 130 mia. EUR i udgifter til søjlen for digital omstilling (29 % af de samlede udgifter i de 22 planer). Mere end en tredjedel af de digitale udgifter afsættes til digitalisering af offentlige tjenester, herunder digitalisering af transport (36 %, 47 mia. EUR), efterfulgt af foranstaltninger til støtte for digitaliseringen af virksomheder (20 %, 26 mia. EUR) og menneskelig kapital (20 %, 26 mia. EUR), jf. figur 7 nedenfor.

Figur 7: Fordeling af udgifter til støtte for den digitale omstilling (søjle 2)

Dette diagram viser fordelingen af det anslåede bidrag til den politiske søjle i henhold til en liste over politikområder, som Europa-Kommissionen har opstillet. Procentdelen vedrører de samlede udgifter under hvert politikområde som en andel af søjlen for digital omstilling.

E-forvaltning og digitale offentlige tjenester

Foranstaltninger til støtte for digitaliseringen af offentlige tjenester og e-forvaltning udgør mere end en tredjedel af de digitale udgifter, der finansieres af faciliteten for de 22 vedtagne genopretnings- og resiliensplaner (47 mia. EUR, hvilket svarer til 36 % af søjlen for digital omstilling). Disse foranstaltninger har til formål at modernisere og forbedre de offentlige forvaltningsprocesser for at gøre dem mere brugervenlige, borgerorienterede og interoperable og for at fremme enkeltpersoners og virksomheders adgang til og udbredelse af digitale offentlige tjenester. Mange genopretnings- og resiliensplaner omfatter reformer, der har til formål at indføre eller forbedre e-forvaltningsløsninger, såsom indførelse af e-ID, sikre interoperabilitet mellem digitale offentlige platforme samt forbedre dataindsamlingen og -forvaltningen.

Kroatiens plan omfatter en investering, der skal gøre det let for borgerne at anvende offentlige onlinetjenester på deres smartphones ved at oprette en mobil e-tjenesteplatform. Den fremmer brugen af elektroniske signaturer i borgernes interaktion med den offentlige forvaltning og omfatter en investering i indførelsen af Kroatiens digitale identitetskort for at gøre det muligt for brugere af e-ID at underskrive dokumenter på mobile platforme. Kroatiens genopretnings- og resiliensplan omfatter også en foranstaltning, der har til formål at oprette en kvikskranke, der harmoniserer og centraliserer helpdesksystemet for alle offentlige myndigheders onlinetjenester, for at muliggøre bedre kommunikation med offentlige forvaltninger, hurtigere adgang til oplysninger og muligheder for at sende feedback og vurdere kvaliteten af interaktionen med embedsmænd.

En række genopretnings- og resiliensplaner omfatter investeringer, der har til formål at integrere avancerede teknologier (såsom offentlige clouds) i offentlige processer samt styrke den offentlige sektors cybersikkerhedskapacitet. Offentlige clouds forventes at

forenkle borgernes interaktion med offentlige myndigheder ved at reducere databehandlingstiden, sænke omkostningerne ved offentlige tjenester og øge sikkerheden for følsomme data. Der tages også behørigt hensyn til en række planer om at styrke statens cybersikkerhedskapacitet, eftersom cyberkriminalitet har vist sig at kunne blokere kritiske offentlige tjenester.

Grækenlands plan omfatter en komponent, der er dedikeret til den digitale omstilling af offentlige enheder, og som omfatter vidtrækkende cybersikkerheds- og dataforvaltningsstrategier samt udvidet anvendelse af avancerede teknologier såsom cloud computing og big data.

Maltas genopretnings- og resiliensplan omfatter en investering i yderligere digitalisering af Maltas direktorat for handelsskibsfart ved at udvikle en række IT-værktøjer og -systemer (såsom dokumentforvaltningssystemet, herunder digitaliseringen af 15 000 fysiske skibsfartsfiler, fartøjsforvaltningssystemet, en digital maritim grænseflade, sømandsforvaltningssystemet og det maritime analyseværktøj). Investeringen i digitale tjenester og en cloudbaseret infrastruktur vil bidrage til at sikre en mere effektiv reguleringspraksis og forbedre de interne aktiviteter, kunderelationer og administration i direktoratet i en sektor, der har afgørende betydning for Maltas økonomi.

Mange genopretnings- og resiliensplaner indeholder foranstaltninger, der tager sigte på digitalisering af de nationale sundhedssystemer, herunder udvidelse af telemedicintjenester, konsolidering af fragmenterede nationale sundhedsregistre og sikring af digitale sundhedsplatformers interoperabilitet og sikkerhed.

Sloveniens plan omfatter foranstaltninger til at integrere nye digitale tjenester i sundhedsplejen, fremme brugen af informationsteknologi til at kommunikere med patienter og interessenter, indføre kvalitetsovervågning baseret på realtidsdata, forbedre kapaciteten og patientforvaltningsplanlægningen og forbedre planlægningen af hospitalsfaciliteter, lægetjenester og materialebehov.

Digitaliseringen af offentlige tjenester vedrører flere politikområder og skaber synergier med de fem andre søjler, der støttes af faciliteten. Nogle investeringer til støtte for den grønne søjle afspejler f.eks. digitaliseringens centrale rolle med hensyn til at gøre EU's transportsystemer mere bæredygtige og modstandsdygtige, f.eks. gennem intelligente transportsystemer (ITS), værktøjer til forvaltning af mobilitet i byer, multimodal billettering og multimodale passagerinformationssystemer og udvidelse af det europæiske jernbanetransportstyringssystems dækning.

Finlands genopretnings- og resiliensplan støtter Digirail-projektet om indførelse af det europæiske jernbanetrafikstyringssystem på hele det nationale jernbanenet senest i 2040 sammen med det 4G- og 5G-baserede fremtidige mobile jernbanekommunikationssystem.

Menneskelig kapital inden for digitalisering

Genopretnings- og resiliensplanerne omfatter en lang række foranstaltninger til støtte for udviklingen af digitale færdigheder til en samlet anslået omkostning på 26 mia. EUR, hvilket svarer til 20 % af søjlen for digital omstilling. De fleste planer omfatter foranstaltninger til at øge niveauet af digitale færdigheder i befolkningen som helhed og i arbejdsstyrken. Nogle planer omfatter også foranstaltninger til fremme af avancerede digitale færdigheder og uddannelse af IKT-fagfolk med udvikling af uddannelsesmoduler inden for avancerede digitale teknologier til videregående uddannelse og erhvervsuddannelse. Covid-19-pandemien har understreget behovet for digitalisering af uddannelse, og en række genopretnings- og resiliensplaner omfatter relevante foranstaltninger.

Portugals genopretnings- og resiliensplan omfatter en investering i "Digital Academy", der vil tilbyde skræddersyet uddannelse til den portugisiske arbejdsstyrke for at øge antallet af arbejdstagere med digitale færdigheder. I alt 800 000 deltagere vil gennemgå en personlig kortlægning af behovet for digitale færdigheder og følge målrettet uddannelse i digitale færdigheder.

Letlands genopretnings- og resiliensplan omfatter en foranstaltning, der har til formål at øge antallet af specialister med avancerede digitale færdigheder betydeligt. Foranstaltningen består i at udvikle ca. 20 uddannelsesmoduler i avancerede digitale færdigheder inden for avancerede teknologier som kvanteteknologi, højtydende databehandling og sprogteknologi. Uddannelsesmodulerne vil indgå i videregående uddannelsesprogrammer (bachelor, master og ph.d.) samt uddannelsesprogrammer for fagfolk i virksomheder. Investeringen vil støtte 3 000 deltagere i de udviklede moduler.

Irlands genopretnings- og resiliensplan omfatter en foranstaltning, der støtter den digitale omstilling af uddannelse på alle niveauer (skoler, videregående uddannelser, livslang læring), integrerer grundlæggende digitale færdigheder i alle sammenhænge og imødegår risikoen for en digital kløft.

Digitalisering af virksomheder

Alle vedtagne genopretnings- og resiliensplaner omfatter foranstaltninger til støtte for digitaliseringen af virksomheder til et samlet beløb på 26 mia. EUR, hvilket svarer til 20 % af søjlen for digital omstilling. Foranstaltningerne på dette område omfatter vigtige reformer, hvoraf de vigtigste er dem, der har til formål at forenkle de administrative procedurer for virksomheder og skabe grundlaget for et digitalt erhvervsklima med tiltag inden for digital virksomhedsetablering og -registrering, tillid og cybersikkerhed. Disse foranstaltninger forventes at øge tilliden til indførelsen af digitale teknologier med en positiv indvirkning på både deres udbredelse og intensiteten af deres anvendelse. Reformen vedrørende digitalisering af fakturering forventes også at få en positiv indvirkning på digitaliseringen af virksomhederne.

Tyskland vil gennemføre loven om onlineadgang og moderniseringen af registre, som forventes at mindske den administrative byrde for virksomhederne og navnlig for SMV'er.

Disse reformer baner vejen for indførelse og effektiv anvendelse af engangsprincippet ved hjælp af digitale midler.

Spanien vil vedtage reguleringsmæssige sandkasser til regulering af anvendelsen af kunstig intelligens, herunder lovgivningsmæssige foranstaltninger vedrørende anvendelse af data, privatlivets fred og etiske spørgsmål.

En række planer omfatter investeringer til støtte for integrationen af avancerede digitale teknologier i virksomhedernes produktionsprocesser (f.eks. automatisering og kunstig intelligens). Denne form for støtte kan antage forskellige former, såsom generel støtte som coaching- og konsulenttjenester (herunder gennem europæiske digitale innovationsknudepunkter), lån, tilskud eller skattefradrag til køb af materielle (maskiner/teknisk udstyr) og immaterielle (software/uddannelse) aktiver eller strukturelle foranstaltninger (herunder reguleringsmæssige sandkasser²⁴). Desuden omfatter flere planer områdespecifikke (f.eks. for nye processer inden for kommercielle aktiviteter) samt industrispecifikke investeringer (f.eks. for turismen eller køretøjsfabrikant-/leverandørsektoren).

Østrigs plan omfatter en solid pakke af foranstaltninger, der har til formål at støtte og lette digitaliseringen af virksomheder. Planen indeholder navnlig målrettede investeringer, der skal hjælpe SMV'er med at indføre digitale teknologier, hvilket har vist sig at være en flaskehals for produktivitetsvækst.

Danmarks plan indeholder foranstaltninger til fremme af digitaliseringen af SMV'er ved at forlænge den eksisterende ordning for digitalisering af SMV'er, der yder støtte til SMV'er til at digitalisere deres virksomhed og udvide brugen af ny og avanceret teknologi samt e-handelsløsninger.

Italien har omorganiseret og revideret en række eksisterende foranstaltninger til den såkaldte "Transizione 4.0"-ordning, som giver skattefradrag til virksomheder, der investerer i materielle (digitale og automatiserede maskiner) og immaterielle (software) varer under Industria 4.0, hvorved der sigtes mod at fremme modernisering og digitalisering af produktionssektoren.

Generelt nyder både store og små virksomheder godt af de investeringer, der støtter digitaliseringen af virksomheder. Desuden omfatter de fleste af planerne foranstaltninger, der specifikt er rettet mod SMV'er, da mindre virksomheder står over for større udfordringer med hensyn til at indføre digitale teknologier.

Konnektivitet

²⁴ En reguleringsmæssig sandkasse er en ramme, der er oprettet af en tilsynsmyndighed for den finansielle sektor, for at private virksomheder i mindre omfang kan afprøve innovationer i et kontrolleret miljø under tilsynsmyndighedens tilsyn.

Langt størstedelen af genopretnings- og resiliensplanerne omfatter investeringer i konnektivitet, som tegner sig for en anslået omkostning på 13 mia. EUR og udgør 10 % af søjlen for digital omstilling. Dette omfatter en bred vifte af foranstaltninger, hvis mål bidrager til udbredelsen af faste og trådløse net med meget høj kapacitet i overensstemmelse med EU's mål for det digitale årti for at sikre, at alle europæiske husstande senest i 2025 har adgang til højhastighedsinternet, og at de senest i 2030 vil have adgang til gigabitkonnektivitet. Mange genopretnings- og resiliensplaner omfatter investeringer, der støtter udbredelsen af 5G eller faste net med ultrahurtig eller meget høj kapacitet for at mindske den digitale kløft.

Med "Broadband Austria 2030" omfatter Østrigs genopretnings- og resiliensplan investeringer i gigabitnet, som når ud til halvdelen af de østrigske husstande med gigabitkompatible forbindelser, der leverer download- og uploadhastigheder på mindst 100 Mbit/s, og etablering af ny symmetrisk gigabitkonnektivitet, hvilket vil gavne især landdistrikterne.

Kroatiens genopretnings- og resiliensplan vil finansiere udviklingen af bredbåndsinfrastruktur i områder, hvor der ikke er tilstrækkelig kommerciel interesse, hvilket vil bidrage til at mindske den digitale kløft i Kroatien — med et mål om at nå ud til 700 000 indbyggere i disse områder.

Nogle genopretnings- og resiliensplaner omfatter også investeringer i installation af fiberoptiske infrastrukturer i bygninger og investeringer, der også kan have en grænseoverskridende dimension, såsom investeringer i 5G-korridorer og undersøiske fiberkabler. Desuden omfatter flere genopretnings- og resiliensplaner også ledsagende reformer i overensstemmelse med bedste praksis for rettidig udrulning af 5G og hurtigt bredbånd som fastsat i konnektivitetsværktøjskassen²⁵. Sådanne reformer forventes at lette private operatørers investeringer i net med meget høj kapacitet, navnlig ved at fjerne unødvendige administrative hindringer for investeringer i net, ved at fremskynde tilladelsesprocedurerne for investeringer i udrulning af trådløse og faste VHCN-net og ved at reducere etableringsomkostningerne og lette netudrulningsprocesserne.

Cyperns genopretnings- og resiliensplan vil finansiere installationen af nye undersøiske kabler for at forbinde Cypern med det græske system, hvorigennem Cypern vil få adgang til nogle af regionens vigtigste internetudvekslinger og forbedre konnektiviteten på øen.

Italiens genopretnings- og resiliensplan vil finansiere fem foranstaltninger, der forventes at bidrage til det nationale ultrahurtige 5G-telenet på hele det nationale område: Italia 1 Giga, Italia 5G, forbundne skoler, forbundne sundhedsfaciliteter og forbundne mindre øer.

²⁵ Se [Kommissionens henstilling af 18. september 2020](#) om en fælles EU-værktøjskasse til at reducere omkostningerne ved udrulning af net med meget høj kapacitet og sikre rettidig og investeringsvenlig adgang til 5G-radiofrekvenser med henblik på at fremme konnektivitet til støtte for den økonomiske genopretning efter covid-19-krisen i Unionen (C(2020) 6270 final).

Med hensyn til ledsagende reformer er Østrigs og Grækenlands planer i overensstemmelse med konnektivitetværktøjskassen og omfatter f.eks. reformer med henblik på at forenkle procedurerne for etablering af bredbånd, navnlig ved at fjerne unødvendige administrative hindringer, fremskynde tilladelsesprocedurerne og reducere etableringsomkostningerne.

Digital FoU, digital kapacitet og udrulning af avancerede teknologier

De fleste genopretnings- og resiliensplaner omfatter foranstaltninger til støtte for forskning og udvikling inden for digitale teknologier og/eller investeringer i digital kapacitet og udbredelse af avancerede teknologier for i alt ca. 18 mia. EUR, hvilket svarer til ca. 14 % af det samlede bidrag til søjlen for digital omstilling. Disse foranstaltninger består hovedsagelig af investeringer i FoU-aktiviteter inden for områder som mikroelektronik, cloud, cybersikkerhed og kunstig intelligens samt infrastrukturer, herunder navnlig supercomputere og kvantekommunikationsnet. Disse investeringer vil til tider blive gennemført i forbindelse med multinationale projekter (se afsnit nedenfor). Nogle genopretnings- og resiliensplaner omfatter også reformer, der supplerer disse investeringer, med det formål at tilpasse de politiske værktøjer til forskning og innovation for bedre at støtte udviklingen af disse teknologiske områder eller de retlige og administrative rammer (navnlig for så vidt angår datastyring og -forvaltning) for at gøre det muligt at indføre de tilsvarende teknologier.

Tysklands plan indeholder et omfattende grænseoverskridende europæisk initiativ til investering i den kommende generation af cloudtjenester og -infrastruktur for at fremme industriel udbredelse af intelligente cloud- og edgeløsninger, der er yderst innovative, yderst sikre, energieffektive og fuldt ud i overensstemmelse med databeskyttelse.

Den østrigske genopretnings- og resiliensplan vil finansiere forskningsinfrastrukturer og samarbejde med henblik på bl.a. at udvide videnbasen for (yderligere) udvikling af teknologiske koncepter samt hardware og software til kvantedatabehandling, simulering og kommunikation.

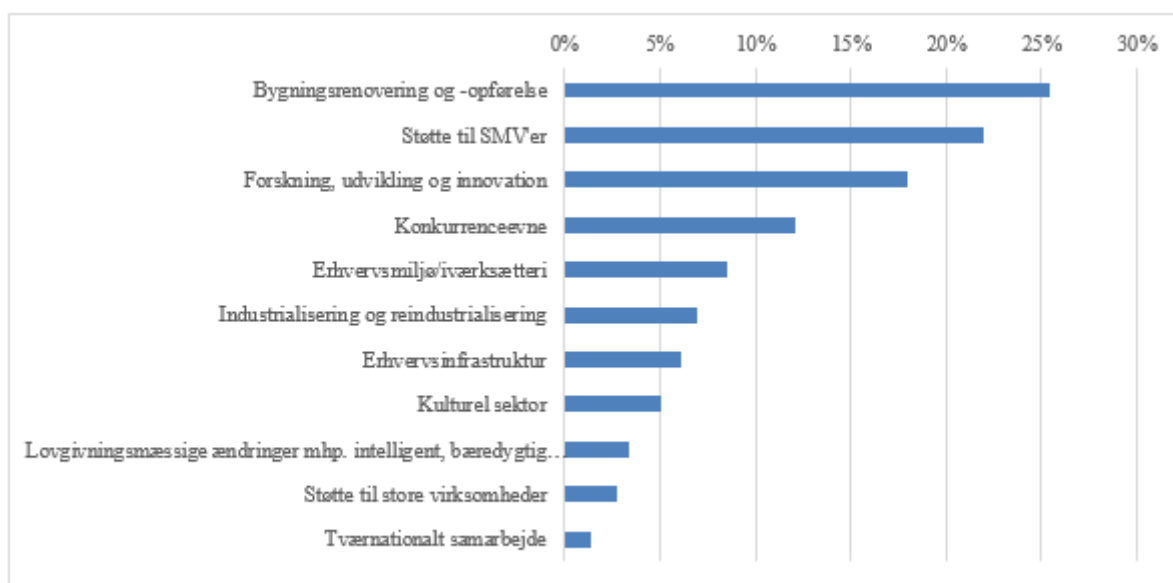
Belgien, Spanien og Slovenien vil støtte digitaliseringen af kultur- og mediesektoren. Betydelige investeringer vil udstyre kultur- og medieoperatører med teknologiske værktøjer til digitalisering og støtte og fremme vigtige kulturinstitutioners digitale omstilling og dermed øge adgangen til kulturarv.

3.4. Facilitetens bidrag til intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst (søjle 3)

Foranstaltninger, der bidrager til søjlen for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, vedrører mere end 1 000 foranstaltninger i de 22 genopretnings- og resiliensplaner til et samlet beløb på ca. 223 mia. EUR. Disse foranstaltninger vedrører meget forskellige områder, lige fra støtte til SMV'er til forskning og udvikling og innovation til reformer til forbedring af erhvervsklimaet eller konkurrenceevnen. De dækker også store investeringer til støtte for intelligent, bæredygtig vækst såsom Spaniens støtte til digitalisering og innovation

(3 mia. EUR), Italiens Transizione 4.0 (10,8 mia. EUR) og Portugals kapitalisering af landets nationale erhvervsfremmende bank *Banco Nacional de Fomento* (1,5 mia. EUR). Disse foranstaltninger omfatter også et bredt spektrum af reformer, navnlig inden for centrale områder af det indre marked, såsom lovregulerede erhverv (Portugal, Kroatien), kunstneres og kulturarbejders status (Tjekkiet, Grækenland, Spanien eller Rumænien), intellektuel ejendomsret (Italien, Grækenland), markedsovervågning (Italien), insolvens (Italien, Spanien, Portugal, Grækenland, Slovakiet) og offentlige indkøb (Italien, Grækenland, Slovakiet, Slovenien, Rumænien og Letland).

Figur 8: Fordeling af udgifter til støtte for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst (søjle 3)

Dette diagram viser en fordeling af det anslåede bidrag til den politiske søjle i henhold til en liste over politikområder, som Europa-Kommissionen har opstillet. Procentdelen vedrører de samlede udgifter under hvert politikområde som en andel af søjlen for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst.

Forskning, udvikling og innovation

Alle genopretnings- og resiliensplaner omfatter foranstaltninger vedrørende forskning, udvikling og innovation til et samlet beløb på 44 mia. EUR²⁶. Investeringerne i FoI udgør typisk mellem 4 % og 13 % af en medlemsstats tildeling af tilskud til genopretnings- og resiliensfaciliteten med nogle få afvigende værdier under eller over dette interval og et gennemsnit på ca. 10 %.

Flere genopretnings- og resiliensplaner omfatter både investeringer og reformer, der kan have en reel transformativ indvirkning på udviklingen af medlemsstaternes FoI-system, og som kan forme det i de kommende år. I flere østlige og sydlige medlemsstater, som kombinerer en høj tildeling af tilskud fra genopretnings- og resiliensfaciliteten og lav FoU-intensitet, svarer de investeringer, der indgår i genopretnings- og resiliensplanerne, f.eks. til mere end ét års offentlige investeringer i FoI (før covid-19). Desuden er investeringerne i

²⁶ Dette omfatter foranstaltninger vedrørende forskning, udvikling og innovation generelt samt foranstaltninger, der specifikt vedrører forskning, udvikling og innovation i forbindelse med den grønne eller digitale omstilling.

nogle af disse lande knyttet til vigtige reformer af FoI-politikken. De foreslåede reformer har ofte til formål at mindske fragmenteringen af det videnskabelige forskningssystem gennem konsolidering af videnskabelige forskningsinstitutioner eller at gøre forskningskarrierer i offentlige institutioner mere attraktive gennem ændringer i ansættelses-, løn- og karriereforvaltningspolitikkerne.

Sloakiets genopretnings- og resiliensplan omfatter en reform, der vil fremme koncentrationen af fremragende uddannelses- og forskningskapacitet ved at samle universiteterne i større enheder. Reformen bør også gøre det muligt at øge samarbejdet mellem akademiske forskningsenheder og erhvervslivet.

Kroatiens genopretnings- og resiliensplan omfatter en reformdagsorden, der har til formål at styrke det offentlige videnskabelige grundlag ved at indføre et nyt resultatbaseret finansieringssystem for universiteter og offentlige forskningsorganisationer og ved at gøre forskerkarrierer mere attraktive og revidere forskernes karriereforløb.

Reformerne har også til formål at mindske den administrative byrde i forbindelse med adgangen til offentlig finansiering af FoI-aktiviteter og støtte viden- og teknologioverførsel (fra offentlige forskningsinstitutioner til private virksomheder) gennem oprettelse af passende enheder (kontorer, agenturer) og fjernelse af hindringer for samarbejde mellem forskningsmiljøet og erhvervsliv. Sidst, men ikke mindst, sigter reformerne i genopretnings- og resiliensplanerne også mod at forbedre koordineringen mellem de forskellige forvaltningsniveauer inden for FoI og uddannelsespolitikker for at imødekomme kvalifikationsbehovene og forbedre beskæftigelsesegentheden, navnlig for unge.

Et stort antal genopretnings- og resiliensplaner indeholder tematiske FoI-investeringer, som vil gøre det muligt at mobilisere FoI-kapacitet med henblik på at fremskynde den grønne og den digitale omstilling og øge modstandsdygtigheden i overensstemmelse med dagsordenerne på EU-plan (ca. 37 % og 22 % af de anslåede omkostninger til FoU-relaterede foranstaltninger skal faktisk bidrage til henholdsvis grønne og digitale mål). Disse tematiske investeringer vil hovedsagelig bestå i at yde finansiel støtte til FoI-aktiviteter og -infrastrukturer. Nogle medlemsstater medtog også investeringer til støtte for Horisont Europa-partnerskaber og finansiering af fremragende projekter, der har modtaget kvalitetsmærket "Seal of Excellence" under Horisont Europa.

Danmarks genopretnings- og resiliensplan har til formål at give den offentlige og private sektor incitament til at fremme FoU, navnlig inden for innovative grønne teknologier, gennem etablering af fire offentlig-private partnerskaber kaldet "grønne partnerskaber" med henblik på at udvikle løsninger på fire missionsbaserede udfordringer i forbindelse med reduktion af emissioner i transport-, landbrugs-, fødevarer- og affaldssektoren.

Støtte til virksomheder (herunder SMV'er, adgang til finansiering og finansielle instrumenter)

De fleste genopretnings- og resiliensplaner (19 ud af 22) omfatter foranstaltninger, der yder direkte støtte til SMV'er, og som beløber sig til 44 mia. EUR, hvilket svarer til ca.

22 % af de samlede anslåede udgifter til søjle 3²⁷. SMV'erne vil dog også drage fordel af en større pulje af foranstaltninger, der har et bredere politisk fokus. Det gælder f.eks. indkaldelse af forslag til projekter til støtte for FoI på det grønne og digitale område, finansielle instrumenter, der er åbne for alle virksomheder, reformer af erhvervsklimaet med indvirkning på SMV'er og større virksomheder eller brede foranstaltninger såsom digitalisering af offentlige forvaltningstjenester, som vil have en positiv indvirkning på mange SMV'ers drift og omkostninger, men som ikke vil være forbeholdt SMV'er. Alle genopretnings- og resiliensplanerne, som tager højde for disse yderligere foranstaltninger, omfatter foranstaltninger, der er relevante for SMV'er, med samlede anslåede udgifter på ca. 109 mia. EUR eller tæt på 24 % af de samlede anslåede udgifter²⁸.

Generelt dækker SMV-foranstaltningerne i genopretnings- og resiliensplanerne en bred vifte af områder, lige fra forbedring af erhvervsklimaet og adgang til offentlige udbud til digitalisering af SMV'er og forbedring af deres miljømæssige bæredygtighed. En række foranstaltninger har også til formål at forbedre SMV'ernes vækst og modstandsdygtighed gennem forbedret adgang til finansiering, omskoling og opkvalificering af deres ansatte eller styrkelse af deres forsknings- og udviklingskapacitet. Ud over de foranstaltninger, der udtrykkeligt — og i visse tilfælde udelukkende — er rettet mod SMV'er, forventes en række foranstaltninger i genopretnings- og resiliensplanerne også indirekte at gavne SMV'er. Dette er tilfældet for de store investeringer, der støttes af genopretnings- og resiliensplanen i sektorer med en høj andel af SMV'er, såsom bygge- og anlægsvirksomhed og turisme eller indkaldelse af projekter vedrørende FoU-aktiviteter, som innovative SMV'er kan deltage i.

²⁷ Dette skøn er baseret på metoden til søjle-tagging for resultattavlen for genopretning og resiliens og svarer til de foranstaltninger, der er tildelt politikområderne "Støtte til SMV'er" som primære eller sekundære politikområder.

²⁸ Disse tal er baseret på metoden til søjle-tagging og på de foranstaltninger, der er tildelt politikområderne "Støtte til SMV'er" som primære eller sekundære politikområder, idet der også tages hensyn til yderligere foranstaltninger, der indgår under andre politiske søjler eller politikområder, som også er relevante for SMV'er. Foranstaltninger, der udelukkende støtter SMV'er, er blevet identificeret på grundlag af deres beskrivelse i de relevante bilag til Rådets gennemførelsesafgørelser.

Kroatien vil oprette en række finansielle instrumenter for at skabe mere gunstige finansieringsvilkår med det formål at fordele 1 300 lån/rentegodtgørelser til SMV'er. Kroatien vil også investere i SMV'ers ledelseskapalet ved at yde dem støtte til erhvervsrådgivning.

Letland vil støtte SMV'er med tiltag vedrørende digitale færdigheder, omskoling og opkvalificering samt støtte innovative digitale infrastrukturer såsom Industry 4.0-løsninger.

Frankrigs genopretnings- og resiliensplan vil støtte energirenovering af SMV'er med en skattegodtgørelsesforanstaltning og en særlig ordning til støtte for håndværkere, små virksomheder og selvstændige i deres energirenoveringsarbejde.

Finlands plan er specifikt rettet mod SMV'er, idet den fokuserer på at fremskynde væksten i finske mikrovirksomheder og små virksomheder og styrke deres internationaliseringskapalet ved at yde tilskud til virksomhedsudvikling.

I Spaniens plan er støtten til SMV'er i høj grad fokuseret på digitalisering med en bred ordning (3 mia. EUR), der skal levere en grundlæggende og mere avanceret digitaliseringspakke til en betydelig andel af SMV'erne (digital værktøjskasse).

Grækenlands plan omfatter også en række investeringer, der har til formål at fremme adgangen til finansiering for græske virksomheder, herunder SMV'er, gennem en ambitiøs lånefacilitetsordning. Disse investeringer vil blive tilpasset de fem strategiske søjler, der er fastsat for lånefaciliteten, nemlig grøn omstilling, digitalisering, ekstroversion, stordriftsfordele gennem fusioner og overtagelser og innovation (FoU).

I forbindelse med udrulningen af deres genopretnings- og resiliensplaner har medlemsstaterne også et stort spillerum til at fremme SMV'ers deltagelse i store projekter samt samarbejdet mellem små og store virksomheder eller forskningsmiljøet.

Det strategiske projekt for det elektriske og opkoblede køretøj, der er planlagt i Spaniens genopretnings- og resiliensplan, PERTE, omfatter gennemførelsen af flere store integrerede projekter, der dækker hele værdikæden for det elektriske og forbundne køretøj, benævnt "traktorprojekter". Mindst 40 % af deltagerne i traktorprojekter skal være SMV'er, og mindst 30 % af al støtte skal komme SMV'er til gode. Foranstaltningen forventes at bidrage til at opretholde og udvikle SMV'ers deltagelse i bilindustriens værdikæde og skabe nye forretningsmuligheder for nystartede virksomheder og SMV'er.

Erhvervsklimaet

De fleste genopretnings- og resiliensplaner omfatter foranstaltninger til forbedring af erhvervsklimaet, idet reformer og investeringer udgør 17,2 mia. EUR og 8,5 % af de anslåede udgifter på dette område. Foranstaltningerne har navnlig til formål at gøre det lettere at drive forretning ved at mindske bureaukratiet for virksomheder og iværksættere og ved at liberalisere erhvervsreguleringen og mindske restriktionerne for stærkt regulerede erhverv. Foranstaltningerne har også til formål at tiltrække udenlandske investeringer og talenter eller

at udvikle nøglesektorer som kultur og turisme. Nogle genopretnings- og resiliensplaner indfører reformpakker for at øge konkurrenceevnen for offentlige koncessioner og offentlige indkøb.

Grækenlands genopretnings- og resiliensplan omfatter en reform, der har til formål at mindske den administrative og reguleringsmæssige byrde for virksomhederne. Reformen omfatter en række tiltag, der skal forenkle procedurerne for at opnå kredit, få en elforbindelse, registrere ejendom og opnå byggetilladelse.

Spanien planlægger at vedtage en ny opstartslov, som vil skabe gunstige betingelser for innovative virksomheders etablering og vækst.

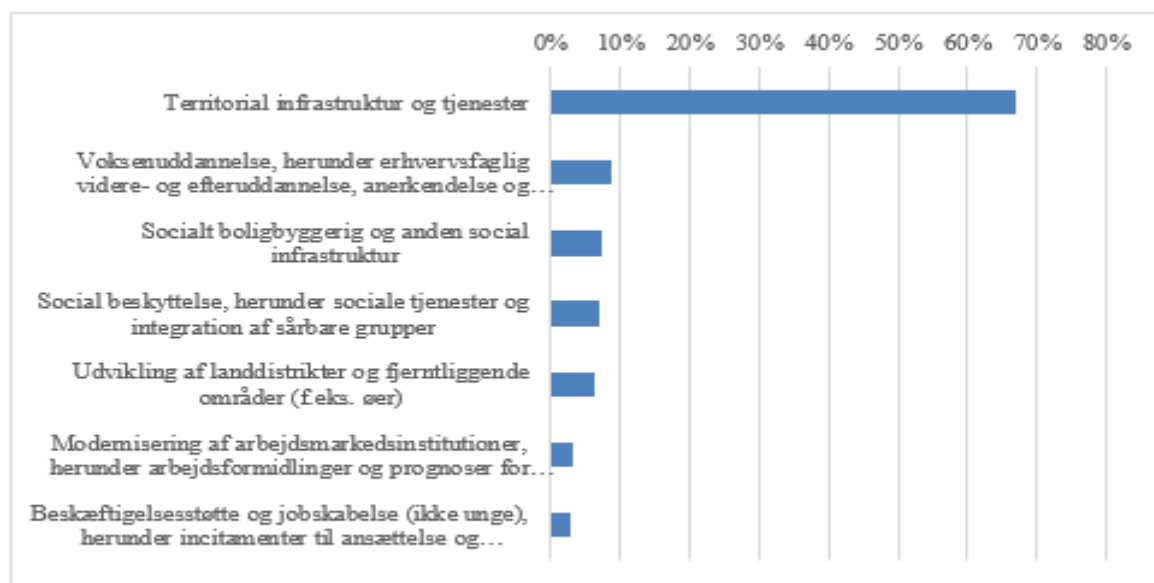
Østrig medtager også en opstartspakke, der er skræddersyet til behovene hos nystartede virksomheder, innovative SMV'er og socialt iværksætteri.

De fleste genopretnings- og resiliensplaner omfatter foranstaltninger inden for erhvervsinfrastruktur, industrialisering og reindustrialisering til en samlet værdi af 26 mia. EUR inden for disse politikområder. Disse foranstaltninger vedrører navnlig forbedring af jernbane- og vejforbindelser til havne eller til industriparker og udvikling af multimodale transportknudepunkter, sanering af industriområder, herunder vand- og affaldshåndtering, foranstaltninger til støtte for den cirkulære økonomi i industrianlæg, herunder genanvendelsescentre, logistiske knudepunkter til støtte for landbrugsfødevarerindustrien, bredbåndsforbindelser og 5G-forbindelser til industriområder og erhvervsområder, oprettelse af dataområder til industriel anvendelse eller til specifikke industrisektorer.

3.5. Facilitetens bidrag til social og territorial samhørighed (søjle 4)

Foranstaltninger til støtte for social og territorial samhørighed beløber sig til 193 mia. EUR i anslåede udgifter. Foranstaltninger, der tager sigte på territorial samhørighed, omfatter navnlig store infrastrukturinvesteringer, der således udgør mere end halvdelen af de udgifter, der bidrager til søjle 4 (72 %). Udgifterne til social samhørighed under søjle 4 deles stort set ligeligt mellem socialpolitikker (social beskyttelse og socialt boligbyggeri) og foranstaltninger, der bidrager til beskæftigelse og færdigheder (støtte til beskæftigelse af andre end unge, modernisering af arbejdsmarkedsinstitutioner og voksenuddannelse).

Figur 9: Fordeling af udgifter til støtte for social og territorial samhørighed efter politikområde (søjle 4)

Dette diagram viser en fordeling af det anslåede bidrag til den politiske søjle i henhold til en liste over politikområder, som Europa-Kommissionen har opstillet. Procentdelen vedrører de samlede udgifter under hvert politikområde som en andel af søjlen for social og territorial samhørighed.

Territorial infrastruktur og tjenester, udvikling af landdistrikter og fjerntliggende områder (herunder øer)

En lang række reformer og investeringer har til formål at forbedre den territoriale infrastruktur og de tjenester, der leveres på lokalt plan, samt at udfylde kløften mellem byområder og landdistrikter. Disse omfatter foranstaltninger til støtte for landbrugssektoren, forbedring af infrastrukturer, der kan styrke den lokale økonomi og den nationale konkurrenceevne (f.eks. jernbaner og havne), og levering af tjenester, der har en direkte indvirkning på livskvaliteten i dagligdagen. Mange af foranstaltningerne vedrørende territoriale infrastrukturer og tjenester vedrører fremme og innovation af mobilitet og transport ved at forbedre lufttrafikstyringssystemerne, investere i anlæg, opgradering og elektrificering af jernbaner, modernisere havneinfrastrukturer og støtte bæredygtige bytrafikprojekter såsom offentlige transporttjenester med høj kapacitet og anlæg af cykelstier.

Genopretnings- og resiliensplanerne omfatter også en række foranstaltninger til forbedring af udnyttelsen af naturressourcer og bevarelse af miljøet på lokalt plan. Dette er tilfældet med reformer af kloakering og affaldshåndtering på øerne, investeringer i udvidelse af vandrensningssystemer i store byområder samt kunstvandingsnet i landdistrikter, foranstaltninger til at øge landbrugets, husdyrbrugets og fiskeriets bæredygtighed og støtte oprettelsen af konsortier i funktionelle landdistrikter. Hvad angår de territoriale tjenester indeholder genopretnings- og resiliensplanerne foranstaltninger til at styrke kommunernes kapacitet til at levere tjenester af god kvalitet gennem decentraliseringsreformer og investeringer for at forbedre den offentlige forvaltnings resultater på lokalt plan.

Belgiens, Danmarks og Italiens planer omfatter investeringer, der skal tilskynde til anlæg af cykelstier på landeveje. Dette vil støtte borgernes og turistsektorens adgang til et mere sammenhængende cykelstinet og dermed bedre muligheder for at vælge cykel frem for andre transportformer. Desuden vil foranstaltningerne støtte en ordning, der er rettet mod kommunale projekter inden for cykelbyggeri.

Cypern vil gennemføre oversvømmelsesbekæmpelses- og vandopsamlingsforanstaltninger rettet mod Livadia, Kladeri og Nicosia centrum. Mere præcist vil denne investering støtte opgraderingen af oversvømmelseskanaler i Livadia, opførelsen af et regnvandsopsamlingsnet med en længde på 4 600 meter i Kladeri og et kloaksystem i Nicosia, herunder genopbygning af gader og fortove og udvidelse af regnvandsnettet.

Letlands genopretnings- og resiliensplan indeholder bestemmelser om en administrativ territorial reform for at forbedre kvaliteten af tjenesterne ved at reducere antallet af administrative enheder og øge effektiviteten og tilgængeligheden af tjenesteydelser. Foranstaltningen omfatter vedtagelse af en ny kommunelov, der reviderer de lokale myndigheders funktioner og opgaver. Den nye lov skal sikre bedre forvaltning på kommunalt plan, en klarere adskillelse og kompetencefordeling mellem beslutningstagning og udøvende beføjelser og øget inddragelse af borgerne i lokalsamfundenes beslutningstagning.

Social beskyttelse, inklusion, socialt boligbyggeri og social infrastruktur

Genopretnings- og resiliensplanerne dækker en bred vifte af reformer og investeringer, der styrker medlemsstaternes sociale beskyttelsessystemer. Disse foranstaltninger fokuserer på de sociale beskyttelsessystemers effektivitet, kvalitet og modstandsdygtighed, afhængigt af de landespecifikke behov som fremhævet i de landespecifikke henstillinger 2019/2020. Størstedelen af investeringerne i social beskyttelse under genopretnings- og resiliensfaciliteten vedrører opgradering, udvidelse eller forbedring af netværket af sociale tjenester og faciliteter, der stilles til rådighed af offentlige og private sociale institutioner. De omfatter også specifikke foranstaltninger vedrørende f.eks. inklusion af personer med handicap, forbedring af de sociale ydelsers tilstrækkelighed og bæredygtighed og forbedring af levevilkårene for ældre med behov for pleje. En række medlemsstater omfatter også vigtige investeringer for at øge udbuddet af socialt boligbyggeri og social infrastruktur til sårbare grupper. Nogle medlemsstater medtog også skridt i deres genopretnings- og resiliensplaner til en reform af mindsteindkomst- og pensionssystemerne for at øge deres tilstrækkelighed og bæredygtighed. Foranstaltningerne til fordel for social beskyttelse og socialt boligbyggeri tegner sig for ca. 27 mia. EUR i anslåede udgifter.

Portugal: Støtteprogrammet for adgang til boliger er en investering, der skal sikre anstændige og passende boliger til familier med de største behov og til de mest sårbare grupper med det formål at støtte socialt boligbyggeri til mindst 26 000 husstande i nød senest i 2026. Investeringerne omfatter opførelse af nye bygninger, renovering af eksisterende boliger samt, når det er nødvendigt, erhvervelse og leasing af yderligere bygninger med henblik på socialt boligbyggeri.

Litauen: Reform for at øge arbejdsløshedsforsikringsordningens dækning, indføre yderligere ydelser til enlige ældre og personer med handicap samt forbedre pensionsindekseringsmekanismen for at afhjælpe fattigdom i alderdommen.

Kroatien: Genopretnings- og resiliensplanen omfatter en reform og en investering i en social mentorordning med henblik på at etablere en individualiseret ordning i sociale velfærdscentre rettet mod udsatte eller marginaliserede personer. Denne nye tjeneste vil fokusere på integration af personer med handicap, ofre for vold, hjemløse, migranter, romaer, unge, personer, der afsoner fængselsstraffe, og medlemmer af andre socialt sårbare grupper.

Spanien: Reform om beskyttelse af familier og anerkendelse af deres mangfoldighed, som giver retlig anerkendelse af de forskellige typer familiestrukturer og fastlægger de ydelser og tjenesteydelser, som de har ret til, afhængigt af deres karakteristika og indkomstniveau.

Beskæftigelsesstøtte, modernisering af arbejdsmarkedsinstitutioner og voksenuddannelse for andre målgrupper end unge

Næsten alle medlemsstater medtog i deres genopretnings- og resiliensplaner en række reformer og investeringer til støtte for jobskabelse, opkvalificering og modernisering af arbejdsmarkedet. Disse foranstaltninger er en reaktion på den landespecifikke henstilling vedrørende beskæftigelsesstøtte og arbejdsmarkedet i de seneste to år, der er rettet til næsten alle medlemsstater. Navnlig blev et flertal af medlemsstaterne i 2020 anmodet om at afbøde krisens indvirkning på beskæftigelsen og styrke jobstøtten, samtidig med at der også blev identificeret forskellige, mere specifikke strukturelle udfordringer.

Beskæftigelse og aktive arbejdsmarkedspolitikker udgør et centralt aspekt af næsten alle genopretnings- og resiliensplaner, også i overensstemmelse med Kommissionens henstilling om effektiv og aktiv støtte til beskæftigelse (EASE) efter covid-19-krisen. Planerne omfatter investeringer og reformer med henblik på at øge kvinders, unges og sårbare gruppers deltagelse på arbejdsmarkedet, støtte jobskabelse og overgangen til nye sektorer og erhverv, fremme beskæftigelsen og forbedre arbejdsmarkedernes resultater, funktion og modstandsdygtighed. I alt tegner foranstaltninger til støtte for beskæftigelsen og moderniseringen af arbejdsmarkedsinstitutionerne sig for ca. 11,3 mia. EUR, hvilket svarer til 6 % af tildelingen under søjle 4.

Voksenuddannelse vil være afgørende for at styrke den sociale og økonomiske modstandsdygtighed. De nationale planer omfatter reformer til forbedring af livslang læring, vurdering og anerkendelse af færdigheder, opkvalificering og omskoling for at styrke karriereforløb samt investeringer til fremme af uddannelse i den private sektor (ca. 16,4 mia. EUR).

Italien: Investeringer til støtte for kvinders deltagelse på arbejdsmarkedet, navnlig i børnepasningsfaciliteter og kvinders iværksætteri. Sidstnævnte investering vil yde støtte til kvindelige iværksættere, fremme oprettelse og udvidelse af innovative erhvervsprojekter, tilbyde mentorordninger og uddannelsesmuligheder samt kommunikationstiltag.

Frankrig: FNE-uddannelsesordningen vil hjælpe virksomhederne med at investere i uddannelse af ansatte i delvis beskæftigelse, hvilket vil gavne både arbejdstageren og dennes beskæftigelsesegnethed og forbedre virksomhedens konkurrenceevne.

Grækenland: Horisontale opkvalificeringsprogrammer inden for digitale færdigheder, grønne færdigheder og finansielle færdigheder for i alt over en halv million støttemodtagere vil støtte den græske arbejdsstyrkes beskæftigelsesegnethed i den grønne og digitale omstilling. Forud for investeringen vil der blive gennemført en reform af systemet for livslang læring, som vil sikre uddannelse af høj kvalitet og stor arbejdsmarkedsrelevans.

Slovenien: Genopretnings- og resiliensplanen omfatter en foranstaltning, der støtter unge arbejdstageres adgang til arbejdsmarkedet med økonomiske incitamenter for arbejdsgivere til at ansætte unge på op til 25 år på tidsbegrænsede kontrakter, betinget af mentorordninger og jobspecifik uddannelse, herunder fokus på digitale færdigheder.

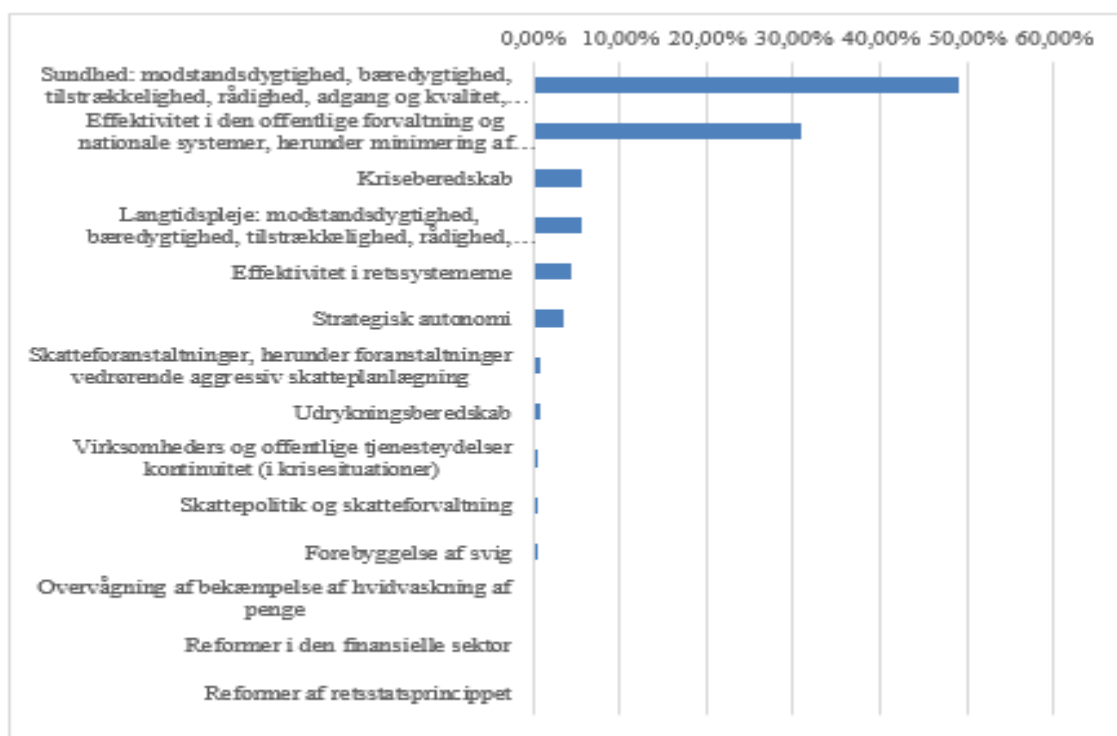
Irland: Aktiveringsstøtte til langtidsledighed med henblik på at give mindst 10 000 personer, der har været arbejdsløse i seks måneder eller mere, erhvervserfaring af høj kvalitet. Midlertidige tilskud til praktikophold kombineres med mentorordninger, adgang til uddannelse og støtte fra offentlige og private arbejdsformidlinger for at forbedre beskæftigelsesegnetheden på længere sigt.

Spanien: Reform af ansættelseskontrakter, ændring af eksisterende bestemmelser om anvendelse af tidsbegrænsede kontrakter for at fremme anvendelsen af tidsbegrænsede kontrakter. Reformen vil forenkle og reducere de typer ansættelseskontrakter, der er til rådighed (tidsbegrænsede, midlertidige og uddannelses-/lærlingeuddannelser), og begrænse betingelserne for anvendelse af midlertidige kontrakter. Den vil skabe en passende ramme for lærlinges adgang til arbejdsmarkedet, styrke anvendelsen af tidsbegrænsede kontrakter til sæsonbetonede aktiviteter, styrke kontrollen for at forhindre uregelmæssig arbejdstid og bekæmpe arbejdssvindler, herunder ved at ajourføre sanktionssystemet. Genopretnings- og resiliensplanerne omfatter også foranstaltninger til at styrke og modernisere de offentlige arbejdsformidlinger og yde mere effektiv og målrettet støtte til jobsøgende, f.eks. via digitalisering, procesoptimering, personaleuddannelse og ansættelse af midlertidigt ansatte for at imødegå virkningerne af krisen.

3.6. Facilitetens bidrag til sundhed og økonomisk, social og institutionel resiliens med henblik på bl.a. at øge kriseberedskabet og krisehåndteringskapaciteten (søjle 5)

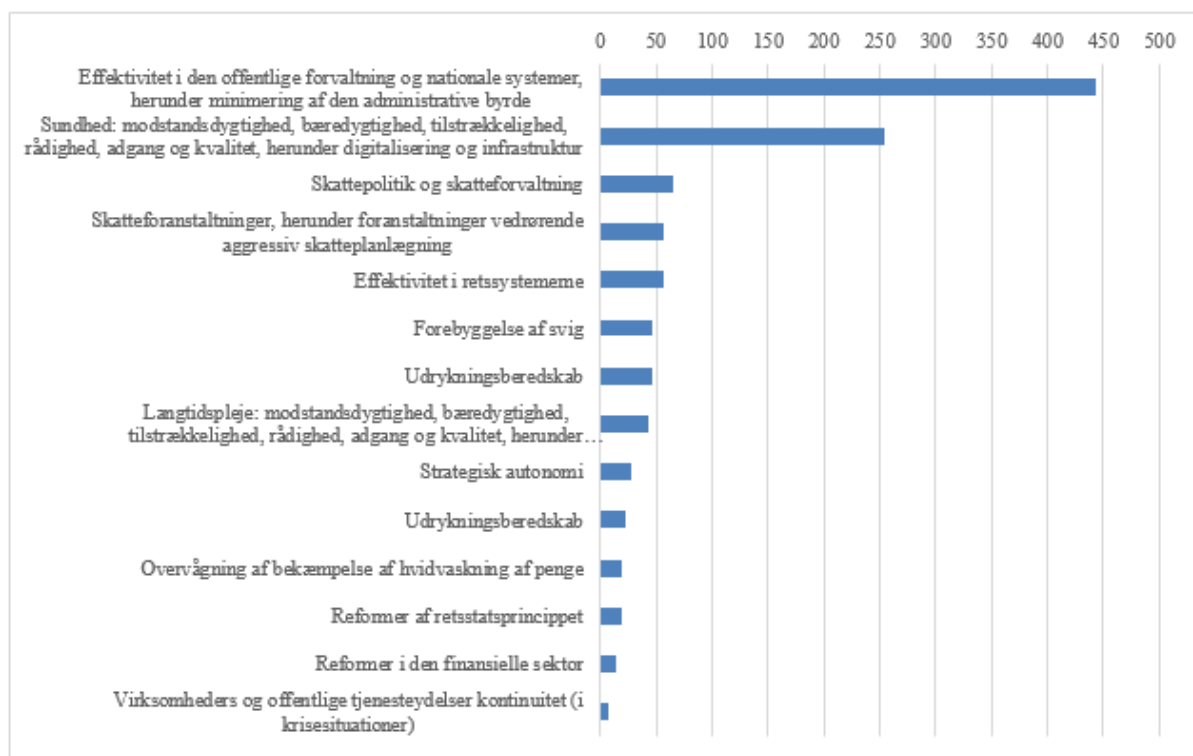
De 22 vedtagne genopretnings- og resiliensplaner omfatter foranstaltninger til støtte for søjle 5 til et samlet beløb på 78 mia. EUR. Mens finansieringen fokuserer på at styrke sundhedsplejen og reformere den offentlige forvaltning, fordeles antallet af foranstaltninger mere jævnt mellem politikområderne. Søjle 5 kan opdeles i 14 politikområder som vist i figur 10 nedenfor. Sundhedspleje og offentlig forvaltning er klart de områder, der drager størst fordel heraf, idet sundhedsplejen ligger i toppen med hensyn til udgifter og offentlig forvaltning vedrørende antallet af foranstaltninger. Nogle områder som f.eks. finanspolitik, forebyggelse af svig eller retsstatsprincippet tildeles kun meget små beløb af de samlede udgifter, men de drager i stedet fordel af målrettede politiske reformer.

Figur 10: Fordeling af udgifter til støtte for sundhed og resiliens pr. politikområde (søjle 5)

Dette diagram viser en fordeling af det anslåede bidrag til den politiske søjle i henhold til en liste over politikområder, som Europa-Kommissionen har opstillet. Procentdelen vedrører de samlede udgifter under hvert politikområde som en andel af søjlen for sundhed og økonomisk, social og institutionel resiliens.

Figur 11: Antal foranstaltninger til støtte for sundhed og resiliens pr. politikområde (søjle 5)

Sundheds- og langtidspleje

Alle genopretnings- og resiliensplaner omfatter foranstaltninger vedrørende sundhedspleje, hvilket viser medlemsstaternes stærke engagement i at forbedre sundhedssystemerne i hele Unionen. De samlede udgifter til disse foranstaltninger beløber sig til ca. 37 mia. EUR, hvilket svarer til 49,15 % af den samlede tildeling under søjle 5. Genopretnings- og resiliensplanerne omfatter en bred vifte af sundhedsinvesteringer. Først og fremmest er der afsat ca. 25 mia. EUR til opførelse af nye eller opgradering af eksisterende sundhedsinfrastrukturer, herunder dertil knyttet medicinsk udstyr.

Sloveniens plan indeholder store investeringer i hospitalsinfrastruktur for at forbedre en effektiv behandling af overførbare sygdomme.

Belgiens plan omfatter betydelige investeringer i nuklearmedicinske initiativer, der har til formål at opføre et prototypeanlæg til bæredygtig produktion af medicinske radioisotoper, og udvikling af et forskningsprogram for den kommende generation af terapeutiske radioisotoper til kræftbehandling.

Derudover er der afsat ca. 15 mia. EUR i investeringer, der er specifikt rettet mod forbedring af den primære sundhedspleje og forebyggelse, navnlig i landdistrikter og ugunstigt stillede områder.

Ifølge Grækenlands plan skal der gennemføres et omfattende system med primær, sekundær og tertiær forebyggelse for at forbedre adgangen til sundhedsydelser af høj kvalitet for alle borgere.

I synergi med den anden søjle omfatter mange genopretnings- og resiliensplaner foranstaltninger, der tager sigte på digitalisering af de nationale sundhedssystemer, herunder udvidelse af anvendelsesområdet for telemedicintjenester, konsolidering af fragmenterede nationale sundhedsregistre og sikring af digitale sundhedsplatformers interoperabilitet og sikkerhed. De samlede udgifter til investeringer, der bidrager til den digitale omstilling inden for sundhedspleje, beløber sig til 12 mia. EUR på tværs af planerne.

Rumæniens genopretnings- og resiliensplan vil støtte udviklingen af et integreret e-sundhedssystem, der forbinder over 25 000 sundhedstjenesteydere og telemedicinsystemer.

Finlands plan vil støtte nationale og regionale aktører i at udvikle digitale tjenester rettet mod borgerne (f.eks. forebyggende tjenester, symptomvurdering, selvpleje, digitale mentale sundhedstjenester osv.), faglige systemer (f.eks. modeller for digitale tjenester baseret på analyse af patientdata) og forvaltningsløsninger (f.eks. avancerede videnstyrings- og analyseløsninger).

For at supplere investeringerne planlægger medlemsstaterne også at vedtage og gennemføre en ambitiøs reformdagsorden. De vigtigste reformer fokuserer på i) omstrukturering af sundhedssystemerne for at styrke deres kapacitet, ii) forbedring af forvaltningen af sundhedssystemerne for at øge sundhedsydelsernes bæredygtighed og iii) etablering af mekanismer til at tiltrække og fastholde sundhedspersonale i bestemte regioner. Dette er især tilfældet for alment praktiserende læger og sygeplejersker, da der meldes om betydelige mangler i den tilgængelige arbejdsstyrke i sundhedssektoren i nogle lande. Spaniens plan omfatter f.eks. en reform, der tager sigte på at afhjælpe manglen på sygeplejersker og læger, mindske brugen af tidsbegrænsede kontrakter, forbedre arbejdsvilkårene og forbedre uddannelse og faglig udvikling i visse geografiske områder.

15 genopretnings- og resiliensplaner omfatter foranstaltninger vedrørende langtidspleje. Planerne omfatter i alt 43 foranstaltninger til en samlet udgift på ca. 4,2 mia. EUR. Investeringer i socialforsorgsinstitutioner, plejehjem og relaterede langtidsplejeinfrastrukturer og -tjenester, der er omfattet af de 15 planer, har til formål at støtte nationale afinstitutionaliseringsstrategier ved at fremme en model, der er rettet mod lokale pleje- og hjemmeplejeløsninger. Som et eksempel herpå medtager den franske regering en stor investering i renovering, ombygning og udstyr i den franske socialmedicinske sektor, navnlig virksomheder for plejekrævende ældre i perioden 2021-2025.

Effektiviteten af den offentlige forvaltning

Over en tredjedel af foranstaltningerne og ca. to tredjedele af udgifterne til den offentlige forvaltnings effektivitet og kontinuiteten i erhvervslivet og den offentlige tjeneste vedrører den digitale omstilling. Foranstaltningerne til fremme af den offentlige forvaltnings digitale omstilling med de største udgifter i procent af genopretnings- og resiliensplanernes samlede tildeling findes i Tysklands og Maltas planer. Faktisk er 10 % af Tysklands samlede tildeling til genopretnings- og resiliensplanen afsat til en reform, der har til formål at gøre offentlige tjenester tilgængelige digitalt inden 2022. Maltas plan omfatter

ligeledes en investering, der tegner sig for næsten 6 % af den samlede tildeling i landets genopretnings- og resiliensplan for at forbedre kundernes erfaring med onlinetjenester.

På tværs af genopretnings- og resiliensplanerne bidrager foranstaltninger til at forbedre den offentlige forvaltning, mindske de lovgivningsmæssige og administrative byrder og forbedre offentlige indkøb med henblik på at øge den offentlige forvaltnings effektivitet.

10 genopretnings- og resiliensplaner indeholder foranstaltninger til forbedring af offentligt ansattes uddannelse, udvikling og arbejdsvilkår ved f.eks. at fremme fleksible arbejdsordninger, indføre et bedre lønsystem i den offentlige forvaltning eller modernisere ansættelsesprocedurerne. Til gengæld omfatter fem genopretnings- og resiliensplaner reformer af den offentlige forvaltning for at lette eller mindske de lovgivningsmæssige og administrative byrder for virksomhederne ved at forenkle procedurer og krav vedrørende erhvervsaktivitet, forenkle de lovgivningsmæssige krav til liberale tjenesteydelser eller gennemføre "SMV-testen". Endelig har 10 genopretnings- og resiliensplaner til formål at forbedre offentlige indkøb ved at udvikle elektroniske udbud eller strømline tildelingsprocessen.

Rumæniens genopretnings- og resiliensplan omfatter foranstaltninger til forbedring af den offentlige forvaltnings kvalitet og effektivitet, navnlig med foranstaltninger til at styrke retssystemets effektivitet og bekæmpe korruption.

Letlands genopretnings- og resiliensplan omfatter reformer og investeringer til modernisering af den offentlige forvaltning, centralisering af administrative støttefunktioner og investering i uddannelse af personale i den offentlige forvaltning.

Kroatiens genopretnings- og resiliensplan indeholder en reform med henblik på løbende uddannelse i offentlige indkøb. Denne reform vil bidrage til øget forebyggelse af korruption og forbedring af den kroatiske offentlige forvaltnings kapacitet og effektivitet.

Retssystemernes effektivitet

Foranstaltninger til forbedring af retssystemernes effektivitet findes i 13 genopretnings- og resiliensplaner. Over halvdelen af disse foranstaltninger er investeringer til en værdi af 3,75 mia. EUR. Navnlig er 75 % af de samlede udgifter på dette område afsat til den italienske genopretnings- og resiliensplan, som afsætter i alt 2,268 mia. EUR til investeringer i menneskelig kapital for at styrke retsvæsenet og udligne forskellene mellem de forskellige retskontorer.

En tredjedel af disse foranstaltninger og næsten halvdelen af disse foranstaltningers samlede udgifter vedrører den digitale omstilling. Investeringerne i genopretnings- og resiliensplanerne for Cypern, Grækenland, Rumænien, Slovakiet og Kroatien fokuserer på at forbedre retsvæsenets infrastruktur. Tre genopretnings- og resiliensplaner (Cypern, Kroatien og Italien) omfatter også reformer til at mindske efterslæbet af verserende sager ved domstolene. Nogle genopretnings- og resiliensplaner (Cypern, Letland, Kroatien og

Rumænien) indeholder foranstaltninger til forbedring af retssystemets kvalitet ved at uddanne medarbejdere.

Rumæniens genopretnings- og resiliensplan omfatter en investering til støtte for forberedelse af det rumænske retsvæsen på overgangen til et centraliseret elektronisk sagsforvaltningssystem. Den indeholder også en reform, der skal styrke dommeres uafhængighed, og som bl.a. vil basere dommeres adgang til erhvervet og deres karrieremuligheder på deres meritter.

Maltas plan indeholder en lang række reformer til bekæmpelse af svagheder med hensyn til retsvæsenets uafhængighed, manglen på en særskilt anklagemyndighed i forhold til undersøgelsesafdelingen og udfordringerne i forbindelse med effektiv afsløring og retsforfølgning af korruption. For at nævne nogle få eksempler indeholder planen foranstaltninger til reform af metoden til udnævnelse og afskedigelse af aktører i retsvæsenet, oprettelse af en særskilt anklagemyndighed og reform af det permanente udvalg til bekæmpelse af korruption.

Slovakiets plan indeholder en reform, der omfatter en pakke af lovgivningsmæssige ændringer, som har til formål yderligere at øge retssystemets effektivitet, integritet og uafhængighed og bekæmpe korruption og hvidvaskning af penge mere effektivt. Navnlig i Slovakiets plan har fire investeringer til formål at udvide, opgradere, bygge eller anskaffe nye egnede lokaler til centrale domstole i det nye retssystem, der blev indført under genopretnings- og resiliensplanen, og modernisere domstolenes IT-udstyr.

Kroatiens plan indeholder en reform med henblik på at etablere en retlig, organisatorisk og teknologisk ramme, der vil bidrage til at mindske efterslæbet og afkorte retssager og fokusere på en gennemsigtig og effektiv forvaltning af retssystemet. Formålet med denne reform er at øge borgernes tillid til retssystemet.

Italiens plan omfatter forskellige foranstaltninger til at mindske efterslæbet af sager ved de almindelige civile domstole, de regionale forvaltningsdomstole, appeldomstolen i civile sager og den øverste domstol i forvaltningsretlige sager. Disse foranstaltninger har til formål at gøre retssystemet mere effektivt ved at reducere sagsbehandlingstiden og bringe Italien tættere på EU-gennemsnittet med hensyn til sagsbehandlingstid.

Cyperns plan omfatter en investering i uddannelse af dommere i forskellige juridiske emner og juridiske færdigheder for at afhjælpe det lave niveau af uddannelse og sikre livslang læring for dommere.

Letlands plan indeholder en investering i oprettelse af et fælles uddannelsescenter for udvikling af dommeres, retspersonales, anklageres, assisterende anklageres og specialiserede efterforskeres kvalifikationer.

Forebyggelse af svig/overvågning af bekæmpelse af hvidvaskning af penge

17 genopretnings- og resiliensplaner indeholder foranstaltninger til bekæmpelse af svig og hvidvaskning af penge, og de fleste af foranstaltningerne i planerne er reformer.

Estlands plan omfatter en investering til udarbejdelse af strategisk analyse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme i Estland. Denne foranstaltning har til formål at styrke den finansielle efterretningsenheds kapacitet til at udpege hvidvaskningsordninger og -kanaler på et tidligt tidspunkt.

Slovakiets plan omfatter en investering, der har til formål at tilvejebringe redskaber og kapacitet til bekæmpelse af korruption og hvidvaskning af penge.

Kroatiens plan indeholder også mange foranstaltninger til bekæmpelse af hvidvaskning af penge, herunder en reform for at styrke samarbejdet mellem kontoret for bekæmpelse af hvidvaskning af penge og tilsynsmyndighederne.

Finland agter at gennemføre en reform med henblik på at lette indsamlingen og udvekslingen af oplysninger mellem de kompetente myndigheder med henblik på forebyggelse og afsløring af hvidvaskning af penge, herunder gennem automatisering af databehandling og -analyse. Systemet til kontrol af bank- og betalingskonti vil blive ændret for at øge effektiviteten og forebyggelsen af afsløring og retsforfølgning af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme.

Grækenlands plan indeholder en reform, der tager sigte på at oprette en digital platform for indsamling af statistiske data, der opbevares af retslige, tilsynsførende og retshåndhævende myndigheder, og på at forbedre det særlige register til registrering af oplysninger om retmæssigt ejerskab.

Irlands plan omfatter en anden reform, der består i offentliggørelse af en sektorspecifik risikovurdering af bekæmpelse af hvidvaskning af penge hos udbydere af tjenester til truster eller selskaber og i en stigning i antallet af inspektioner af disse udbydere. Desuden vil en arbejdsgruppe gennemgå værktøjskassen til håndhævelse af lovgivningen i henhold til Criminal Justice Act 2010 (hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme), herunder en henstilling om at udvide værktøjskassen til at omfatte administrative finansielle sanktioner.

Luxembourg indførte også en reform i sin plan med henblik på at forfølge to hovedmål. For det første at styrke de rammer for bekæmpelse af hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, der gælder for professionelle, der leverer tjenester til truster og selskaber og investeringsservice, ved at styrke de nationale bestemmelser. For det andet for bedre at kunne identificere, vurdere og forstå hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme. Desuden vil det luxembourgske virksomhedsregister som det organ, der administrerer registret over retmæssige ejere og handels- og selskabsregistret, gennemgå en omfattende ændring med henblik på at udvide dets sanktions- og kontrolbeføjelser og udøvende beføjelser og lette anvendelsen af dets data til vurdering af risici i forbindelse med hvidvaskning af penge.

Nogle få genopretnings- og resiliensplaner omfatter også foranstaltninger vedrørende forebyggelse af svig, f.eks. til bekæmpelse af cyberkriminalitet eller skatteundgåelse.

Kroatiens plan omfatter en investering, der skal styrke politiets kapacitet til at bekæmpe cyberkriminalitet.

Spaniens plan indeholder en reform med henblik på vedtagelse af en lov om bekæmpelse af svig, som har til formål at styrke reglerne til bekæmpelse af metoder til skatteundgåelse, der direkte påvirker det indre markeds funktion.

Skatteforanstaltninger

Mere end halvdelen af genopretnings- og resiliensplanerne (14 ud af 22) omfatter reformer vedrørende miljøafgifter med henblik på at håndtere den grønne omstilling. De fleste af disse foranstaltninger omfatter specifikke skattereformer, der skal gennemføres i løbet af planens levetid. Nogle vedrører også forberedende foranstaltninger (analyser, vurderinger, evalueringer, revisioner eller undersøgelser vedrørende eventuel indførelse af nye skatter). Skatterne dækker en række forskellige målsektorer, som kan anføres som følger²⁹: 24 foranstaltninger vedrører energiafgifter (herunder seks vedrørende forberedende foranstaltninger), 15 foranstaltninger er transportafgifter (herunder tre i forbindelse med forberedende foranstaltninger), ni foranstaltninger vedrører forureningsafgifter³⁰ (herunder to vedrørende forberedende foranstaltninger), og fire foranstaltninger vedrører ressourceafgifter (herunder to vedrørende forberedende foranstaltninger). Ud over foranstaltningerne vedrørende grøn beskatning omfatter flere genopretnings- og resiliensplaner (ni) beskatningsforanstaltninger i forbindelse med skattepolitiske reformer, foranstaltninger til bekæmpelse af aggressiv skatteplanlægning og foranstaltninger til modernisering af skatteforvaltningen.

Portugals genopretnings- og resiliensplan omfatter også en foranstaltning til vurdering af skattemæssige incitamenter til at fremme substitutionen af ikkevedvarende naturressourcer med biobaserede alternativer. Dette omfatter vurdering af mulige skattereformer til støtte for omstillingen til en bæredygtig og cirkulær bioøkonomi (dvs. en resourceskat). Hensigten er at støtte producenterne i at fremme produktionsprocesser, der anvender biologiske ressourcer, sammenlignet med ikkevedvarende alternativer.

Frankrigs plan omfatter også foranstaltninger, der skal ledsage små og meget små virksomheder i den økologiske omstilling og energirenovering, hvilket omfatter et skattefradrag, der kan udgøre op til 30 % af udgifterne til støtteberettigede foranstaltninger

²⁹ Dette følger Eurostats klassifikation af miljøafgifter i Eurostat (2013) *Environmental taxes, a statistical guide*, som indeholder en definition af miljøafgifter (findes på <https://ec.europa.eu/eurostat/documents/3859598/5936129/KS-GQ-13-005-EN.PDF>).

³⁰ Beskatning baseret på CO₂-emissioner betragtes som energibeskatning. Beskatning baseret på NO_x- eller SO_x-emissioner betragtes som forureningsafgift.

(isolering af tage, vægge, lofter, solvandvarmere eller varmepumper).

Med hensyn til skattepolitiske reformer indeholder Spaniens plan f.eks. reformer af skattesystemet, der i højere grad søger at opfylde udgifts- og investeringsbehovene. Ud over omfordelingsvirkninger er målet at tilpasse skattesystemet til de udfordringer, der opstår som følge af digitaliseringen og den grønne omstilling. Der er planlagt yderligere foranstaltninger for at forebygge skattesvig, øge effektiviteten af skattekontrollen og tilskynde skatteyderne til frivilligt at overholde deres skatteforpligtelser.

Litauens plan omfatter også foranstaltninger, der tager sigte på at udvide skattegrundlaget til kilder, der er mindre skadelige for væksten, samt retlige og tekniske foranstaltninger til at forbedre overholdelsen af skattereglerne og forbedre udformningen af skatte- og socialsikringssystemet for at bidrage til at mindske indkomstulighed og fattigdom.

Det overordnede mål med foranstaltningerne i Cyperns plan er at øge skattesystemets effektivitet og retfærdighed ved at bekæmpe multinationale virksomheders skatteunddragelse og aggressive skatteplanlægning. En reform vil bl.a. pålægge kildeskat på udgående betalinger af renter, udbytte og royalties, for det første til jurisdiktioner, der er omfattet af bilag I til Rådets konklusioner om den reviderede EU-liste over ikkesamarbejdsvillige skattejurisdiktioner, og dernæst til jurisdiktioner med lav samarbejdsvillighed. Cypern vil også indføre en yderligere test af skattemæssigt hjemsted for selskaber baseret på stiftelsen af hver enkelt enhed og digitalisere skatteforvaltningen for at øge skattesystemets effektivitet og retfærdighed og forbedre overholdelsen af skattereglerne.

Irland medtog i sin plan en reform med fokus på forebyggende foranstaltninger for at begrænse mulighederne for aggressiv skatteplanlægning og navnlig dobbelt ikkebeskatning ved hjælp af udgående betalinger. Reformen består af en ændring af lovgivningen om kapitalfradrag for immaterielle aktiver, færdiggørelse af en reform af selskabsskattegrundlaget og ikrafttrædelse af skærpede regler for kontrollerede udenlandske selskaber. For så vidt angår udgående betalinger omfatter reformen også offentliggørelse af økonomiske analyser af virkningerne af de seneste reformer, der påvirker betalingsstrømmene, en offentlig høring om muligheden for at indføre foranstaltninger vedrørende udgående betalinger og ikrafttrædelse af lovgivning til forebyggelse af dobbeltbeskatning af udgående betalinger til jurisdiktioner, der er opført på EU-listen over ikkesamarbejdsvillige jurisdiktioner, skattefrie jurisdiktioner og nulskattejurisdiktioner.

Malta plan indeholder flere reformer. Formålet med den første reform er at fjerne muligheden for at fritage udbytte fra organer eller personer, der er hjemmehørende i jurisdiktioner, på Gruppen vedrørende Adfærdskodeksens liste over ikkesamarbejdsvillige jurisdiktioner, der beskattes i Malta. Den anden reform har til formål at vejlede regeringen i udformningen af politikker til mindske af risikoen for aggressiv skatteplanlægning i forbindelse med ind- og udgående udbytte, renter og royalties. Den tredje reform fokuserer på at afbøde de risici for aggressiv skatteplanlægning, der følger af ordningen for de enkelte borgere.

Grækenlands plan omfatter skattepolitiske reformer med fokus på kodificering af

skattelovgivningen samt på incitamenter til at øge elektroniske transaktioner. Andre reformer har til formål at ændre forvaltningen af de offentlige indtægter ved hjælp af digitaliseringsprocesser og ved at indføre lovgivningsmæssige initiativer til at bekæmpe smugling og fremme fremskyndelse af momsrefusioner.

Offentlige finanser

En række genopretnings- og resiliensplaner omfatter også reformer, der har til formål at forbedre effektiviteten af deres offentlige finanser. Disse reformer tager fat på de udfordringer, som nogle medlemsstater står over for med hensyn til bæredygtighed, f.eks. ved at indføre bedre anvendelse af udgiftsanalyser, indføre regler for flerårige udgifter eller udvide uafhængige finanspolitiske organers beføjelser. Nogle medlemsstater har også medtaget reformer i forbindelse med grøn budgettering for bedre at integrere klima- og miljøhensyn i budgetproceduren.

Frankrigs genopretnings- og resiliensplan omfatter f.eks. en reform med henblik på at indføre en regel for flerårige offentlige udgifter og udvide det finanspolitiske råds beføjelser. Frankrigs plan omfatter også en reform, der er knyttet til vurderingen af kvaliteten af de offentlige udgifter. Denne evaluering af de offentlige udgifter bør afdække de mest effektive udgifter, der fremmer vækst, social inklusion og den økologiske og digitale omstilling.

Belgien har i sin plan medtaget foranstaltninger, der skal gøre de offentlige udgifter mere effektive og bæredygtige. Systematisk integration af udgiftsanalyser i budgetplanlægningscykluserne på alle forvaltningsniveauer vil bidrage til at forbedre kvaliteten og effektiviteten af Belgiens offentlige udgifter og gøre det muligt at omprioritere dem i retning af mere vækst og miljøvenlige udgifter.

Med hensyn til grøn budgettering indeholder Frankrigs plan en foranstaltning til indførelse af en grøn budgetmetode, hvor hver udgift på statsbudgettet klassificeres i henhold til dens indvirkning på hvert af de seks mål, der er defineret i klassificeringsforordningen.

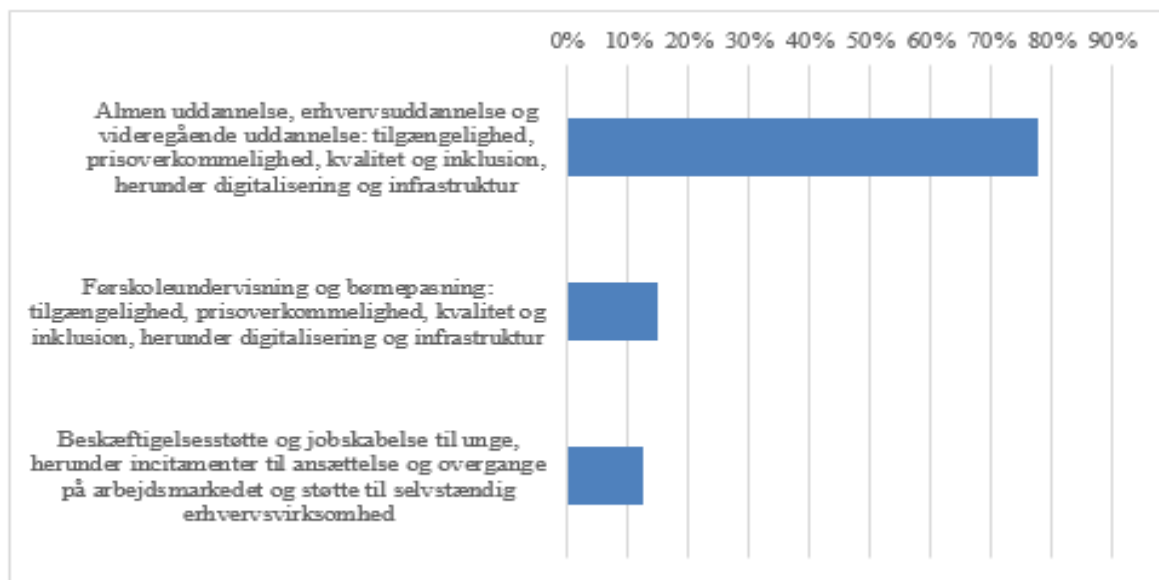
3.7. Facilitetens bidrag til politikker for den kommende generation, børn og unge, såsom uddannelse og færdigheder (søjle 6)

Genopretnings- og resiliensplanerne omfatter forskellige foranstaltninger, der skal forbedre modstandsdygtigheden i medlemsstaternes uddannelsessystemer og støtte ungdomsbeskæftigelsen. Nogle genopretnings- og resiliensplaner omfatter også målrettede foranstaltninger, der skal kompensere for tab af læring som følge af pandemien. Investeringerne og reformerne vedrører alle uddannelsesniveauer (dvs. førskoleundervisning, primær- og sekundæruddannelse og videregående uddannelse) med landespecifikke variationer knyttet til nationale prioriteter og udfordringer.

I alt tegner foranstaltninger vedrørende søjle 6 sig for 49 mia. EUR, hvilket svarer til ca. 11 % af det samlede budget for de 22 genopretnings- og resiliensplaner. Investeringer og

reformer omfatter førskoleundervisning og børnepasning (ca. 7 mia. EUR), almen uddannelse på primær- og sekundærtrinnet, erhvervsrettet grunduddannelse og videregående uddannelse (38,26 mia. EUR).

Figur 12: Fordeling af udgifterne til støttepolitikker for den kommende generation pr. politikområde (søjle 6)

Dette diagram viser en fordeling af det anslåede bidrag til den politiske søjle i henhold til en liste over politikområder, som Europa-Kommissionen har opstillet. Procentdelen vedrører de samlede udgifter under hvert politikområde som en andel af politikkerne for søjlen for den kommende generation.

Genopretnings- og resiliensplanerne omfatter forskellige foranstaltninger, der har til formål at øge deltagelsen i førskoleundervisning og børnepasning, navnlig blandt dårligt stillede grupper, med henblik på at mindske uligheder. Omkring halvdelen af genopretnings- og resiliensplanerne omfatter foranstaltninger til at forbedre adgangen til førskoleundervisning og børnepasning ved at udvide kapaciteten, rummeligheden og kvaliteten heraf.

Mange genopretnings- og resiliensplaner omfatter også foranstaltninger til støtte for øget kvalitet og inklusion i den almene skoleuddannelse. Nogle foranstaltninger tilbyder individualiseret støtte til dårligt stillede skoler og elever, herunder mentorordninger, også for at afhjælpe læringskløfter og potentielle skolefrafald som følge af den delvise nedlukning af skolerne. Andre investeringer har til formål at øge antallet af undervisningstimer og muliggøre heldagsundervisning. Flere foranstaltninger vedrører emner såsom gennemførelse af en reform af læseplanerne, reform af lærernes rekrutteringsmekanismer, bekæmpelse af skolefrafald, forbedring af specialundervisning, støtte til elever, der klarer sig dårligt, forbedring af den eksterne evaluering af skoler eller støtte til afskaffelse af kønsopdelingen.

Halvdelen af genopretnings- og resiliensplanerne omfatter foranstaltninger til støtte for omstillingen af videregående uddannelser med en bred vifte af foranstaltninger såsom modernisering af studieprogrammer, udvidelse af studiepladser, lancering af nye studieforløb, revision af skolernes finansieringsmodel, udvikling af kvalitetssikrings- og

styringsmekanismer, indførelse af systemer til sporing af færdiguddannede og internationalisering af videregående uddannelser. En række genopretnings- og resiliensplaner støtter også adgangen til videregående uddannelse.

Størstedelen af genopretnings- og resiliensplanerne omfatter investeringer i uddannelsesinfrastruktur til modernisering af eksisterende bygninger, forbedring af energieffektiviteten eller opførelse af nye faciliteter, der dækker alle uddannelsesniveauer. Disse investeringer vil støtte forbedringer med hensyn til kvalitet, lighed og effektivitet inden for uddannelse samt den grønne omstilling. Der er planlagt infrastrukturinvesteringer i førskoleundervisning og børnepasning og skoler i næsten alle medlemsstater og i videregående uddannelse i ni medlemsstater. Nogle genopretnings- og resiliensplaner omfatter også renovering eller opførelse af studentercampusser på sekundært eller tertiært niveau.

18 ud af 22 genopretnings- og resiliensplaner omfatter reformer af eller investeringer i digital uddannelse, hvilket udgør ca. 30 % af de samlede udgifter til søjle 6 (13,8 mia. EUR). De fleste genopretnings- og resiliensplaner omfatter investeringer i digital infrastruktur og skolernes konnektivitet, ofte med fokus på dårligt stillede skoler og skoler i landdistrikterne. Disse investeringer omfatter omdannelse af klasseværelser til fleksible og forbundne læringsmiljøer og udstyring af elever og lærere med digitalt udstyr for at mindske den digitale kløft. Elevernes digitale kompetencer vil blive forbedret gennem tilpasning af skolernes læseplaner og udvikling af digitale ressourcer og digitalt indhold. Omkring halvdelen af medlemsstaterne medtager uddannelse af lærere i digital undervisning i deres planer. Den digitale omstilling af videregående uddannelser vil blive støttet gennem udvikling af digital infrastruktur, digitale undervisningsressourcer, tilpasning af studie- og uddannelseskurser, digital uddannelse af akademisk personale og udvikling af onlinekurser og styrkelse af blandet undervisning. Disse foranstaltninger vil forbedre elevernes digitale kompetencer, forbedre kvaliteten af og ekspertisen i de videregående uddannelser og øge tilgængeligheden af digitale færdigheder på arbejdsmarkedet.

Foranstaltninger til støtte for ungdomsbeskæftigelsen omfatter støtte til lærlingeuddannelser, investeringer i tilpasning af den offentlige arbejdsformidling til unge, forbedret coaching af unge og individuel vejledning i beskæftigelse og selvstændighed samt ordninger, der skal tilskynde den private sektor til at ansætte unge, for omkring 6 mia. EUR.

Kroatien vil gennemføre en omfattende reform af førskoleundervisning og børnepasning (ECEC) med henblik på at forbedre adgangen hertil med en garanteret plads i en ECEC-facilitet fra 4 år. Reformen suppleres af investeringer i infrastruktur med henblik på at skabe 22 500 nye pladser i førskoleundervisning og børnepasning.

Slovakiet har i sin plan medtaget en reform af læseplanerne på primær- og sekundærtrinnet, som har til formål at skabe nyt læringsindhold for at forbedre elevernes og lærernes færdigheder og etablere et gunstigt digitalt økosystem. Ved udgangen af 2023 forventes mindst 60 % af lærerne på primær- og sekundærtrinnet at modtage uddannelse. Supplerende investeringer vil øge andelen af skoler med højtudstyrede og forbundne klasseværelser fra

30 % til mindst 90 %.

Letland har til hensigt at gennemføre en strukturreform for at ændre forvaltningen, finansieringen og de menneskelige ressourcer inden for de videregående uddannelser. Reformen vil sikre, at midlerne tildeles i overensstemmelse med resultaterne, og der vil blive udviklet en ny fælles karrieremodel for akademisk og videnskabeligt personale i overensstemmelse med etableret bedste praksis for at fremme tiltrækning og fastholdelse af personale. Samtidig vil genopretnings- og resiliensplanen støtte konsolideringen af netværket af universiteter og videnskabelige institutter gennem tilskud.

Frankrig har i sin plan medtaget et tilskud til arbejdsgivere, der beskæftiger lærlinge, i løbet af deres første kontraktår, svarende til højst 8 000 EUR for lærlinge over 18 år og 5 000 EUR for lærlinge under 18 år. Mens støtten er åben for alle virksomheder, skal virksomheder med 250 ansatte eller derover opfylde en af følgende betingelser: sikre, at 5 % af kontrakterne støtter faglig integration i 2021 (lærlinge- og professionaliseringskontrakt, VIE, CIFRE), eller at mindst 3 % af virksomhedens arbejdsstyrke deltager i tosporede uddannelsesprogrammer (lærlingeuddannelse og professionaliseringskontrakt) i 2021, så længe der har været en stigning på mindst 10 % siden 2020. For enhver lærlingekontrakt, der indgives af kompetenceoperatøren (Opco), udbetales støtten månedligt forud for aflønningen af service- og betalingsagenturet og fra kontraktens begyndelse.

Cypern medtog i sin plan en strategi til forbedring af finansielle færdigheder, som har til formål at forbedre den finansielle viden i befolkningen som helhed og forbedre den finansielle beslutningstagning.

3.8. Selvevaluering af sikkerheden

I henhold til forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten blev medlemsstaterne anmodet om i deres planer, hvor det er relevant, at medtage en selvevaluering af sikkerheden for investeringer i digital kapacitet og konnektivitet. 14 medlemsstater har foretaget en sådan selvevaluering af sikkerheden (ud af de i alt 22 medlemsstater, for hvilke der indtil videre er indgivet og godkendt genopretnings- og resiliensplaner): Kroatien, Cypern, Tjekkiet, Finland, Frankrig, Grækenland, Italien, Letland, Litauen, Malta, Portugal, Rumænien, Slovenien og Spanien. Disse selvvurderinger vedrørte investeringer i telekommunikationsinfrastrukturer, navnlig for så vidt angår mobilkommunikation, med udgangspunkt i EU's værktøjskasse til cybersikkerhed i 5G-net³¹, som fastsætter en række strategiske, tekniske og understøttende foranstaltninger, der skal sikre en sikker udrulning af 5G-net. Andre typer investeringer, navnlig i digitale infrastrukturer og tjenester, der understøtter moderniseringen af den offentlige forvaltning og offentlige tjenester (såsom statslige clouds), var også omfattet af selvevalueringer af sikkerheden i flere lande.

³¹ Se meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, En EU-værktøjskasse til udrulning af sikre 5G-net i EU (COM(2020) 50 af 29. januar 2020).

En række genopretnings- og resiliensplaner omfatter opfølgende foranstaltninger i gennemførelsesfasen for at sikre, at der tages behørigt hensyn til sikkerhedsaspekter. Desuden er der i nogle få tilfælde medtaget specifikke foranstaltninger med fokus på sikkerhedsspørgsmål i forbindelse med konnektivetsinfrastrukturer eller den digitale omstilling af den offentlige forvaltning.

Grækenland fremlagde en selvevaluering af sikkerheden, som identificerer sikkerhedsspørgsmål, der er relevante for investeringer i 5G-net. Den beskriver, hvordan disse spørgsmål vil blive håndteret på grundlag af de fælles objektive kriterier, der indgår i EU's værktøjskasse til cybersikkerhed i 5G-net.

Litauens plan omfatter en selvevaluering af sikkerheden for investeringer i 5G-net, som henviser til og beskriver den nationale lovgivning til gennemførelse af centrale foranstaltninger, der anbefales i EU's værktøjskasse til cybersikkerhed i 5G-net. Med hensyn til udvikling og udvidelse af en statslig cloud indtager sikkerhedsaspekter en fremtrædende plads i den tilgang, der er skitseret for den tilsvarende foranstaltning i planen.

For så vidt angår investeringer i konnektivetsinfrastruktur, udviklingsmiljøer for 6G, kunstig intelligens og kvanteberegninger samt investeringer i cybersikkerhedsøvelser og -uddannelse fremgår det af Finlands plan, at der udarbejdes en risikovurdering og en risikostyringsplan for hvert projekt, og at sikkerhedsrisiciene vil blive afhjulpet i hele projektets livscyklus. For så vidt angår konnektivetsinvesteringer beskriver planen den nationale lovgivningsmæssige ramme, der tager hensyn til EU's værktøjskasse til cybersikkerhed i 5G-net. Udstyr, der kan bringe den nationale sikkerhed i fare, må f.eks. ikke anvendes i kritiske dele af kommunikationsnettene. Der er også planer om at inkludere sikkerhedskrav i forbindelse med offentlige indkøbsprocedurer, og om nødvendigt bør der anvendes personale- og virksomhedssikkerhedsgodkendelse.

4. Ramme for gennemførelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten

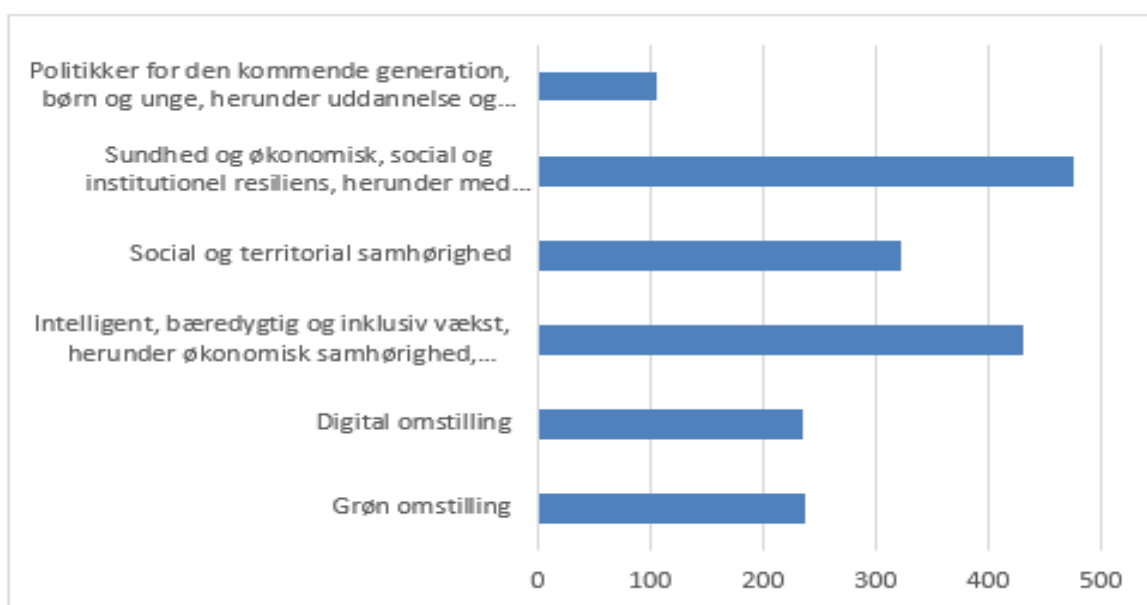
4.1. Genopretnings- og resiliensfacilitetens bidrag til gennemførelsen af reformer og andre EU-politikker

En forpligtelse til betydelige reformer i alle genopretnings- og resiliensplaner

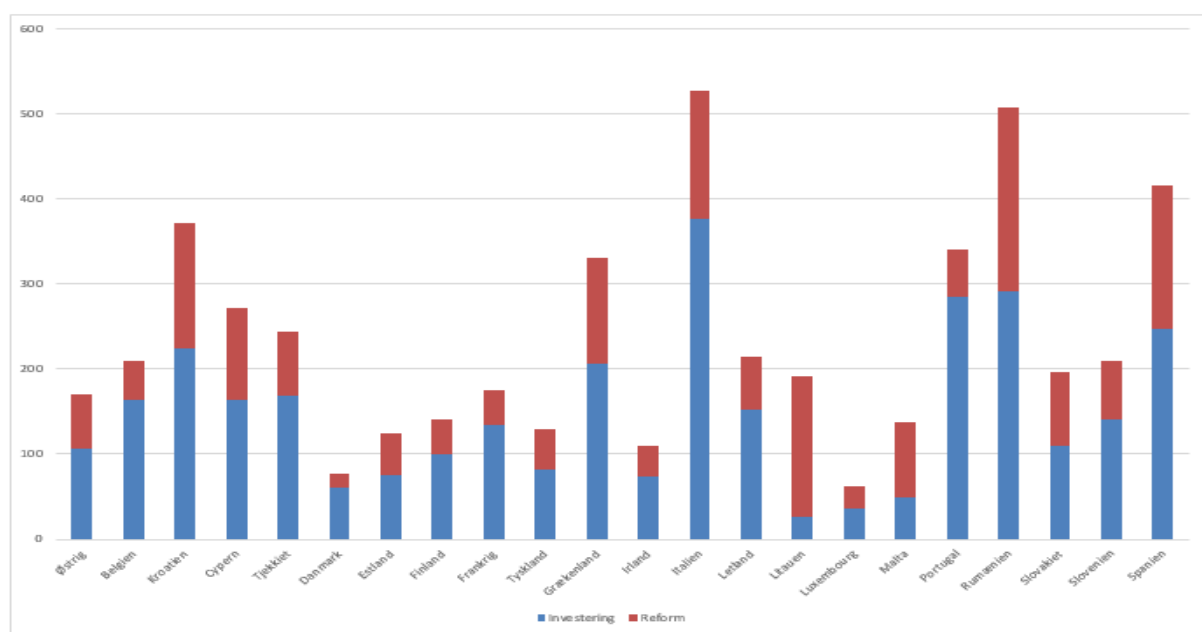
De vedtagne genopretnings- og resiliensplaner indeholder en lang række reformer og investeringer, der effektivt tackler alle eller en betydelig del af de udfordringer, der er udpeget i de relevante landespecifikke henstillinger til medlemsstaterne som led i det europæiske semester i 2019 og 2020, herunder også udfordringer, der understøtter finanspolitiske henstillinger. Med henblik på en positiv vurdering skulle hver genopretnings- og resiliensplan sikre en "A"-rating, og som sådan bidrage til at tackle de vigtigste økonomiske udfordringer med reformer og investeringer.

Medlemsstaternes engagement i reformer er enestående for udformningen af genopretnings- og resiliensfaciliteten, og reformer udgør næsten en tredjedel af alle foranstaltningerne i genopretnings- og resiliensplanerne. I overensstemmelse med genopretnings- og resiliensfacilitetens anvendelsesområde omfatter genopretnings- og resiliensplanerne reformer og investeringer, der tackler eksisterende politiske mangler og udfordringer på seks politikområder, nemlig grøn omstilling, digital omstilling, økonomisk samhørighed, produktivitet og konkurrenceevne, social og territorial samhørighed, sundhed og økonomisk, social og institutionel resiliens samt politikker for den kommende generation. Det største antal reformer vedrører søjle 5 om sundhed og resiliens efterfulgt af søjle 3 om intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst.

Figur 13: Antal reformer pr. søjle

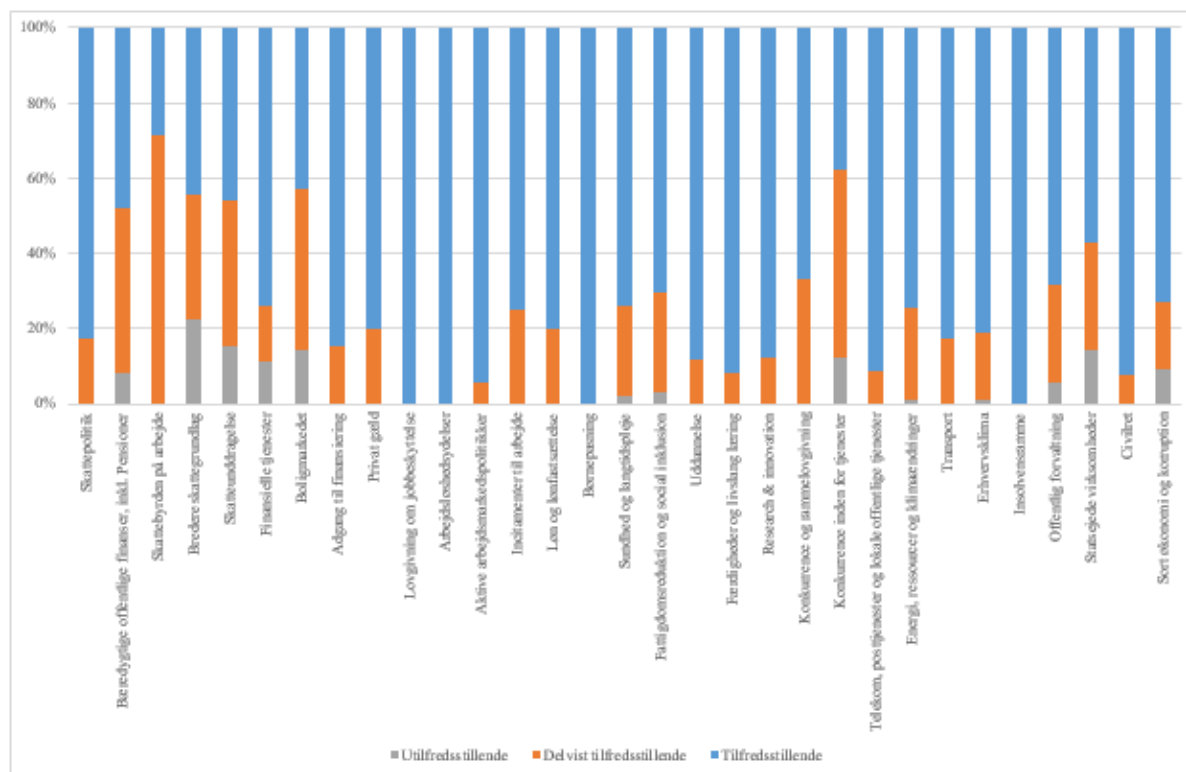

Figur 14: Reformer/investeringer pr. medlemsstat

De reformer, der foreslås i genopretnings- og resiliensplanerne, bidrager til effektivt at tackle alle eller en betydelig del af de udfordringer, der er identificeret i de landespecifikke henstillinger til medlemsstaterne som led i det europæiske semester i 2019 og 2020, som krævet i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten (fremhævet i figur 15). Landespecifikke henstillinger, der ikke systematisk er omfattet af genopretnings- og resiliensplanerne, vedrører områderne offentlige finanser, beskatning, konkurrence inden for tjenesteydelser og boligmarkedet.

Figur 15: Andele af landespecifikke henstillinger, der er omfattet af genopretnings- og resiliensplanerne, efter politikområde (som defineret i CeSaR)

Makroøkonomiske udsigter og virkningerne af genopretnings- og resiliensfaciliteten

Genopretnings- og resiliensfaciliteten støtter investeringer og reformer, der forventes at have en betydelig og vedvarende positiv indvirkning på EU's samlede BNP. Kommissionen gennemførte stiliserede QUEST-modelsimuleringer for at vurdere de potentielle makroøkonomiske virkninger af genopretnings- og resiliensfaciliteten og NGEU-investeringerne (Pfeiffer et al. 2021)³². NGEU, der gennemføres med et stærkt fokus på projekter af høj kvalitet og høj "additionalitet", kan øge det reale BNP i EU-27 med op til 1,3-1,5 % mellem 2021 og 2026.³³

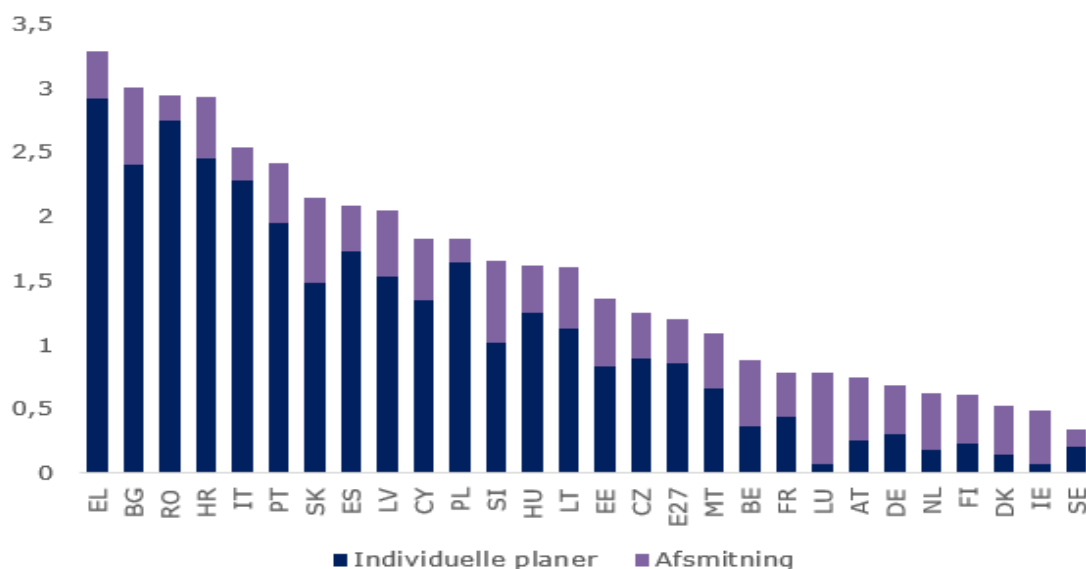
Gennemførelsen af genopretnings- og resiliensplanerne udløser positive afsmittende virkninger. Ifølge simuleringen drager alle medlemsstater fordel af betydelige grænseoverskridende afsmittende virkninger på grund af stigende efterspørgsel i hele den integrerede EU-økonomi: Den fælles indsats giver større vækstvirkninger end summen af de individuelle virkninger af medlemsstaternes genopretnings- og resiliensplaner. Denne

³² Se Pfeiffer P., Varga J. og in't Veld J. (2021), "Quantifying Spillovers of NGEU investment", European Economy Discussion Papers, nr. 144 og Afman et al. (2021), "An overview of the economics of the Recovery and Resilience Facility", Quarterly Report on the Euro Area (QREA), Vol. 20, nr. 3, s. 7-16. Begge undersøgelser fremhæver også resultaternes følsomhed over for centrale antagelser.

³³ Afhængigt af udgiftsprofilen over henholdsvis seks og fire år. Additionalitet henviser her til midler, der ikke erstatter tilbagevendende nationale udgifter eller andre EU-midler (jf. forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten (endelig kompromistekst), betragtning 10a, artikel 4a og artikel 8).

afsmittende virkning tegner sig for ca. en tredjedel af den gennemsnitlige indvirkning på BNP og er betydeligt større for eksportintensive økonomier, der modtager mindre gavebistand (jf. figur 16). Desuden har analysen ikke taget højde for reformer, som i væsentlig grad kan forstærke disse væksteffekter på mellemlang og lang sigt.

Figur 16: NGEU's BNP-effekt (%) i QUEST-simuleringer, EU-landene

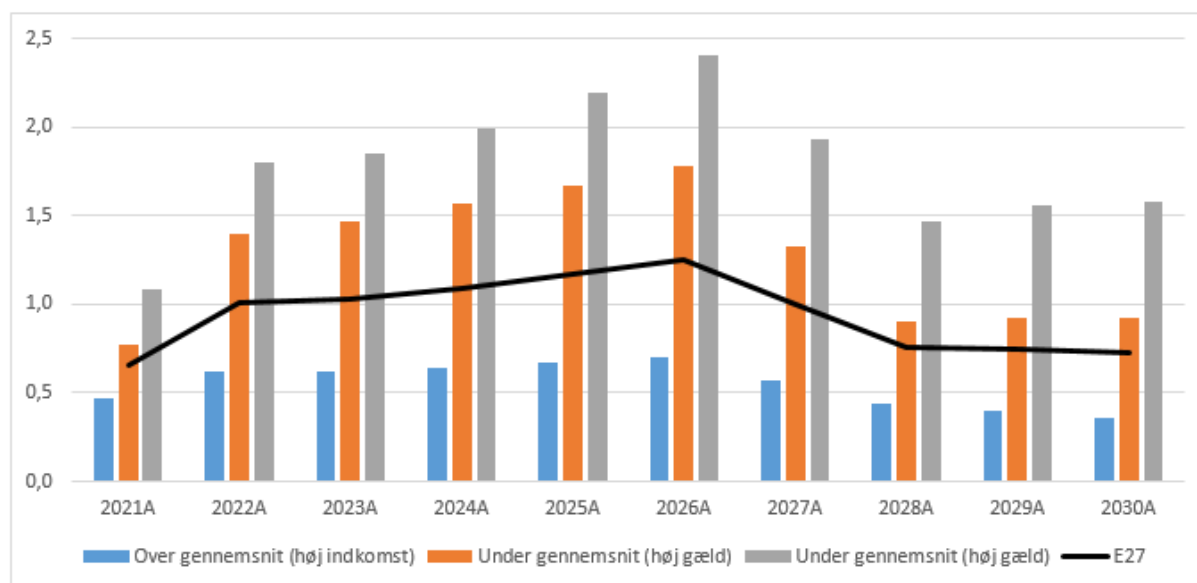
Bemærk: Figuren viser spidsbelastningseffekter for realt BNP i 2026 udtrykt i % afvigelse fra en basislinje med uændret politik for en lineær NGEU-udgiftsprofil (2021-2026) under antagelse af høj produktivitet. De mørke bjælker viser simuleringresultater for enkeltstående investeringsincitamenter i hver medlemsstat (NGEU). Den afsmittende virkning (lyse bjælker) defineres som forskellen mellem den koordinerede samtidige NGEU-stimulus i alle medlemsstater og de enkeltstående simuleringer af nationale planer. Kilde: Pfeiffer et al. (2021).

Genopretnings- og resiliensfaciliteten støtter EU's tilbagevenden til økonomisk konvergens. Genopretnings- og resiliensfacilitetens tildeling er størst med hensyn til BNP for de medlemsstater, der har størst behov, og dette bidrager til konvergens i EU. Genopretnings- og resiliensfacilitetens fordelingsnøgle³⁴ afspejler, at de medlemsstater, der er hårdest ramt af pandemien, ofte har svagere økonomiske strukturer og oplever strammere budgetmæssige begrænsninger. Når medlemsstaterne inddeles i tre klynger i henhold til deres BNP og offentlige gældsætning, understreger figur 17, at NGEU sandsynligvis kraftigt vil støtte konvergens inden for EU's økonomi. På grundlag af genopretnings- og resiliensfacilitetens fordelingsnøgle anslås det, at medlemsstater med et BNP pr. indbygger, der ligger under gennemsnittet, vil opleve den største stigning i BNP. Ved udgangen af genopretnings- og resiliensfacilitetens gennemførelsesperiode udgør stigningen i produktionen ca. 1,75 % for gruppen med lav gæld og 2,5 % for gruppen med høj gæld i 2026 ifølge modelsimuleringerne. Højindkomstlande med et BNP pr. indbygger, der ligger over gennemsnittet, vil sandsynligvis opleve mindre, men betydelige BNP-effekter i samme periode. Selv om genopretnings- og resiliensfaciliteten giver en betydelig saltvandsindsprøjtning til genopretningen i hele EU,

³⁴ Genopretnings- og resiliensfacilitetens finansielle bidrag pr. medlemsstat beregnes ved for hver medlemsstat at tage hensyn til i) befolkningen, ii) BNP pr. indbygger, iii) arbejdsløshedsprocenten og iv) faldet i realt BNP i 2020 og 2021. Den vil blive ajourført i sommeren 2022 på grundlag af de seneste Eurostat-data.

sikrer tildelingen af finansiel støtte, at midlerne vil flyde derhen, hvor der er størst behov for dem.

Figur 17: NGEU's BNP-effekt (%) i QUEST-simuleringer³⁵

Selv om vækstraten forventes at forblive ujævnt fordelt på tværs af lande og sektorer, er EU godt på vej til at vende tilbage til økonomisk konvergens. Samlet set forventes væksten at blive understøttet af et forbedret arbejdsmarked, høj opsparing i husholdningerne, gunstige finansieringsvilkår — og fuld udnyttelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten.

Sociale udsigter og virkninger af genopretnings- og resiliensfaciliteten

Faciliteten støtter visse foranstaltninger til at modstå den umiddelbare virkning af covid-19-krisen samt foranstaltninger på mellemlang sigt, der bidrager til at fremme gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder. Genopretnings- og resiliensplanerne har en fremtrædende beskæftigelsesmæssig og social dimension i overensstemmelse med de nationale udfordringer, der er identificeret i de landespecifikke henstillinger. De samlede sociale udgifter i henhold til de nationale planer i forbindelse med genopretnings- og resiliensfaciliteten udgør ca. 30 % af den samlede planlagte EU-tildeling³⁶ (se afsnit 3). Selv om det er for tidligt at se den positive virkning af genopretnings- og resiliensfaciliteten afspejlet i de beskæftigelsesmæssige og sociale indikatorer, er gennemførelsen af de betydelige reformer og investeringer i den sociale dimension, der er

³⁵ Figuren viser spidsbelastningseffekter for reelt BNP udtrykt i % afvigelse fra en basislinje med uændret politik for en lineær NGEU-udgiftsprofil (2021-2026) under høj produktivitet. Blokkene omfatter følgende medlemsstater: BNP pr. indbygger over gennemsnittet: AT, BE, DE, DK, FR, FI, IE, LU, NL, SE, BNP pr. indbygger under gennemsnittet i EU (stor gæld): CY, EL, ES, IT, PT, og BNP pr. indbygger under gennemsnittet i EU (lav gæld): Alle EU-27-medlemsstater, der ikke er omfattet af de foregående grupper. Kilde: Aggregering baseret på Pfeiffer et al. (2021).

³⁶ De sociale udgifter beregnes på grundlag af de ni socialpolitiske områder, der er inddelt i fire sociale kategorier (beskæftigelse og færdigheder, uddannelse og børnepasning, sundhed og langtidspleje og socialpolitik) som fastsat i delegeret forordning (EU) 2021/2105.

planlagt i genopretnings- og resiliensfaciliteten, navnlig ambitiøse beskæftigelsesmæssige, kvalifikationsmæssige og sociale reformer og investeringer, sammen med samhørighedspolitikkenes fonde fastsat for at fremme en retfærdig, inklusiv og bæredygtig genopretning. De vil også være en vigtig bidragsyder til opnåelsen af de overordnede Europa 2030-mål for beskæftigelse, voksenuddannelse og fattigdomsbekæmpelse, som blev hilst velkommen på topmødet i Porto.

Facilitetens bidrag til resiliens i Unionen

De vedtagne genopretnings- og resiliensplaner forventes at få en positiv indvirkning på modstandsdygtigheden³⁷ i EU's økonomi ved at styrke medlemsstaternes kapacitet til hurtigt at komme på fode igen og afhjælpe deres sårbarheder. Det opdaterede dashboard over modstandsdygtighed (2021)³⁸, der er udviklet af Europa-Kommissionen som opfølgning på den strategiske fremsynsrapport 2020³⁹, indeholder indikatorer, der afspejler medlemsstaternes modstandsdygtighed og sårbarheder i fire dimensioner: social og økonomisk, grøn, digital og geopolitisk resiliens. Disse områder stemmer overens med de relevante politiske søjler under genopretnings- og resiliensfaciliteten: grøn og digital omstilling, intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, social og territorial samhørighed, politikker for den kommende generation og navnlig sundhed og økonomisk, social og institutionel resiliens.

Genopretnings- og resiliensfacilitetens bidrag til EU's politikker

Foranstaltningerne i genopretnings- og resiliensplanerne vil bidrage til Unionens ambitiøse politiske dagsorden for at styre en bæredygtig, retfærdig og inklusiv genopretning og gøre EU's økonomi mere modstandsdygtig over for fremtidige chok, samtidig med at EU's økonomier og samfund omdannes i overensstemmelse med ambitionen om den dobbelte omstilling. De fire komplementære dimensioner af EU's dagsorden for konkurrencedygtig bæredygtighed (dvs. miljømæssig bæredygtighed, produktivitet, retfærdighed og makroøkonomisk stabilitet), der blev lanceret i begyndelsen af Kommissionens nuværende mandatperiode, indtager en fremtrædende plads blandt målene for genopretnings- og resiliensfaciliteten og har været retningsgivende for medlemsstaternes reform- og investeringsdagsordener i deres genopretnings- og resiliensplaner.

Med hensyn til den grønne dimension vil de foranstaltninger, der indgår i genopretnings- og resiliensplanerne, bidrage direkte til målet om at reducere nettodrivhusgasemissionerne med mindst 55 % inden 2030, et mål, der er nedfældet i den

³⁷ I forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten defineres resiliens i artikel 2, stk. 5, som "evnen til at modstå økonomiske, sociale og miljømæssige chok eller vedvarende strukturelle forandringer på en fair, bæredygtig og inklusiv måde".

³⁸ [Dashboard over modstandsdygtighed, rapport og bilag | Europa-Kommissionen \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/info/strategy/strategic-planning/strategic-foresight/2020-strategic-foresight-report_da).

³⁹ I den strategiske fremsynsrapport fra 2020 (https://ec.europa.eu/info/strategy/strategic-planning/strategic-foresight/2020-strategic-foresight-report_da) defineres modstandsdygtighed som "evnen til ikke blot at kunne modstå og klare en udfordring, men også til at omstille sig på bæredygtig, retfærdig og demokratisk vis."

europæiske klimalov og støttet af "Fit for 55"-forslagene⁴⁰, der blev vedtaget i juli 2021, om at gøre klima-, energi-, arealanvendelses-, transport- og beskatningspolitikkerne fit for 55.

Med hensyn til den digitale dimension vil foranstaltningerne i genopretnings- og resiliensplanerne også bidrage direkte til EU's mål om en digital omstilling af det europæiske samfund og den europæiske økonomi. Genopretnings- og resiliensplanerne omfatter støtte til mål på tværs af det digitale politiske spektrum: støtte til udvikling af digitale færdigheder i befolkningen og arbejdsstyrken, digital konnektivitet i underforsynede områder, udvikling og udbredelse af avancerede teknologier samt digital omstilling i den private og offentlige sektor. Desuden deltager mange medlemsstater gennem deres genopretnings- og resiliensplaner i flerlandeprojekter, der vil støtte udviklingen af EU's centrale digitale kapacitet, herunder mikroelektronik, cloud og edge. Samlet set forventes genopretnings- og resiliensfaciliteten at yde et vigtigt bidrag til opnåelsen af målene for det digitale årti⁴¹. **Med hensyn til den sociale dimension og en retfærdig omstilling vil genopretnings- og resiliensplanerne også bidrage direkte til den videre gennemførelse af den europæiske søjle for sociale rettigheder** samt de nye overordnede EU-mål for beskæftigelse, færdigheder og fattigdomsbekæmpelse, der blev fremlagt på det sociale topmøde i Porto i maj 2021. Den vil også bidrage til genopretningen af arbejdsmarkedet i overensstemmelse med henstillingen om effektiv og aktiv støtte til beskæftigelse (EASE) efter covid-19-krisen.

I dag og i de kommende år vil genopretnings- og resiliensfaciliteten være kernen i overvågningsrammen for det europæiske semester for koordinering af medlemsstaternes økonomiske politikker og beskæftigelsespolitikker og vil fortsat spille denne rolle i genopretningsfasen og i fremskridtene med den dobbelte omstilling. Som fremhævet i den årlige vækstundersøgelse for 2022⁴² vil det europæiske semester under hensyntagen til behovet for tilpasning udvikle sig i 2022 i overensstemmelse med gennemførelsen af genopretnings- og resiliensfaciliteten. Kommissionen vil gøre sit yderste for at sikre synergier og strømlinede rapporteringsforpligtelser mellem genopretnings- og resiliensfaciliteten og det europæiske semester. Konstruktiv dialog med medlemsstaterne vil være kernen i det relancerede europæiske semester, der er integreret i dialogen om gennemførelsen af genopretnings- og resiliensplanerne.

4.2. Bidrag fra genopretnings- og resiliensfaciliteten til projekter med deltagelse af flere lande

Genopretnings- og resiliensfaciliteten støtter medlemsstaternes deltagelse i grænseoverskridende projekter, og planlægningen af reformer og investeringer for de næste fem år finder sted samtidig på en koordineret måde. De enkelte genopretnings- og resiliensplaner afspejler den specifikke situation i de enkelte medlemsstater, men nogle fælles udfordringer kræver koordinerede reformer og investeringer. Samarbejde mellem flere lande kan muliggøre støtte til store projekter, som en enkelt medlemsstat ikke kunne udvikle på

⁴⁰ COM(2021) 550 final.

⁴¹ Europas digitale årti: digitale mål for 2030 | Europa-Kommissionen (europa.eu).

⁴² COM(2021) 740 final.

egen hånd, og gøre det muligt at samle ressourcer, øge virkningen og opnå stordriftsfordele og synergier.

Under udarbejdelsen af planerne spillede Kommissionen en aktiv rolle med hensyn til at tilskynde medlemsstaterne til at deltage i vigtige multinationale projekter, hvilket ville forbedre koordineringen af kritiske investeringer i strategiske sektorer og skabe håndgribelige fordele for det indre marked. For eksempel afholdt Kommissionen i januar 2021 en workshop om digitale flerlandeprojekter, som medlemsstaterne deltog i, og formidlede senere udvekslinger med medlemsstaterne om disse projekter. Som følge heraf omfatter adskillige genopretnings- og resiliensplaner foranstaltninger, der indgår i en række multinationale projekter, som beskrevet nedenfor.

Den grønne omstilling

Mere end halvdelen af genopretnings- og resiliensplanerne omfatter foranstaltninger, der bidrager til flerlandeprojekter eller grænseoverskridende initiativer vedrørende den grønne omstilling: 12 ud af de 22 vedtagne planer. I alt er mere end 37 foranstaltninger (eller delforanstaltninger) relevante for grønne flerlandeprojekter eller grænseoverskridende projekter til et samlet beløb på over 271 mia. EUR.

- **De flerlandeprojekter**, der har den største udbredelse i genopretnings- og resiliensplanerne, er de 11 potentielle vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse vedrørende brint (omfattet af otte genopretnings- og resiliensplaner). De grønne flerlandeprojekter omfatter også en elektrisk samkøringslinje (0,1 mia. EUR) og jernbaneforbindelsen mellem Verona og Brenner (0,9 mia. EUR).
- **De grænseoverskridende projekter vil fremme jernbanernes interoperabilitet i EU med en betydelig grænseoverskridende dimension.** De vedrører først indførelsen af European Rail Traffic Management System (ERTMS) (tre genopretnings- og resiliensplaner, fem projekter, 3,1 mia. EUR). ERTMS handler om interoperabilitet, digitalisering og sikkerhed i forbindelse med togtjenester og er afgørende for at flytte trafikken fra vej til jernbane med henblik på jernbanegodstransport på grænseoverskridende ruter. Der er betydelige investeringsbehov med hensyn til jernbanesignalering i hele EU (ERTMS), eftersom kun 11 % af TEN-T-korridorerne er tilstrækkeligt udstyret. Derudover vil genopretnings- og resiliensfaciliteten finansiere etableringen af TEN-T-jernbanekorridorer (f.eks. Rail Baltica, Middelhavet (Spanien-Frankrig), Skandinavien-Middelhavet (den italienske del) Nordsøen-Middelhavet (Belgien-Luxembourg)) med et beløb på over 22,9 mia. EUR (ca. seks genopretnings- og resiliensplaner, 23 projekter).

Tabel 3: Grønne flerlandeprojekter i de vedtagne genopretnings- og resiliensplaner

	AT	BE	BG	CY	CZ	DE	DK	EE	EL	ES	FI	FR	HR	HU	IE	IT	LT	LU	LV	MT	NL	PL	PT	RO	SE	SI	SK	I alt
IPCEI Hydro-gen	•	•				•				•	•	•				•							•					8

4.3. Gennemførelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten og inddragelse af alle relevante interessenter

Høring af arbejdsmarkedets parter, lokale og regionale myndigheder

Medlemsstaterne har anvendt forskellige tilgange til høring af interessenter i forbindelse med udarbejdelsen af deres respektive genopretnings- og resiliensplaner. Forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten indeholder en forpligtelse for medlemsstaterne til som led i deres plan at fremlægge et sammendrag af de høringer af interessenter, der blev gennemført under udarbejdelsen af genopretnings- og resiliensplanen, herunder af arbejdsmarkedets parter og lokale og regionale myndigheder. Det var op til de enkelte medlemsstater at beslutte, hvordan deres høringsproces skulle tilrettelægges i overensstemmelse med deres nationale traditioner og retlige rammer, og medlemsstaterne har valgt forskellige tilgange. Nogle afholdt f.eks. høringer om den overordnede plan, mens andre gjorde det på sektorplan eller regionalt plan. Under pandemien støttede arbejdsmarkedets parter udformningen og gennemførelsen af nød- og genopretningsforanstaltninger og af genopretnings- og resiliensplanerne i alle medlemsstater. Deres høring og inddragelse varierede imidlertid betydeligt fra medlemsstat til medlemsstat, og arbejdsmarkedets parter delte generelt blandede tilbagemeldinger med Kommissionen om høringsprocessen på nationalt plan, lige fra regelmæssige og detaljerede høringer til mere begrænsede høringsprocesser. De lokale og regionale myndigheder oplyste også ofte, at de mener, at de burde have været mere involveret i udarbejdelsen af planerne.

Kommissionen understreger regelmæssigt betydningen af inddragelse af interessenter i medlemsstaterne, både i forbindelse med udarbejdelsen og gennemførelsen af planerne.

Med henblik på gennemførelsen af planerne opfordrer Kommissionen regelmæssigt medlemsstaterne til at samarbejde aktivt med arbejdsmarkedets parter, civilsamfundsorganisationer og andre interessenter gennem særlige regelmæssige møder. Disse udvekslinger kan også være en lejlighed til at engagere sig i den bredere dagsorden for koordinering af økonomi-, beskæftigelses-, social- og bæredygtighedspolitikker og vil bidrage til i fællesskab at identificere udfordringer, forbedre politiske løsninger og bidrage til en vellykket gennemførelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten. Ud over de strukturer og procedurer, som medlemsstaterne har indført på nationalt plan for at inddrage lokale og regionale myndigheder, vil Kommissionen og medlemsstaterne afholde et årligt arrangement med deltagelse af de ansvarlige for gennemførelsen af genopretnings- og resiliensplanerne. Dette årlige arrangement vil omfatte alle relevante interessenter, herunder lokale og regionale myndigheder. Det vil også fungere som en horisontal platform for udveksling af synspunkter om planens gennemførelse og sikre et tæt samarbejde mellem alle involverede aktører.

Interinstitutionel dialog og demokratisk ansvarlighed

Kommissionen arbejder tæt sammen med Europa-Parlamentet og Rådet om genopretnings- og resiliensfaciliteten og har vist et stærkt engagement i at sikre en gennemsigtig informationsstrøm. Under vurderingen af planerne gav Kommissionen Europa-Parlamentet mundtlige og skriftlige oplysninger. I overensstemmelse med forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten delte Kommissionen uden unødigt

ophold alle de genopretnings- og resiliensplaner, som medlemsstaterne officielt har indgivet. For at lette læsningen fremlagde Kommissionen også engelske maskinoversættelser af alle indsendte planer. Kommissionen offentliggjorde og sendte straks hvert forslag til Rådets gennemførelsesafgørelse til Europa-Parlamentet og Rådet på dagen for vedtagelsen sammen med et arbejdsdokument, der skitserede Kommissionens analyse af den enkelte genopretnings- og resiliensplan. Desuden gav Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en oversigtstabel med centrale oplysninger samt andre oplysninger vedrørende gennemførelsen af faciliteten, herunder kommunikationsstrategierne. Alle relevante dokumenter og oplysninger blev delt samtidigt og på lige fod med Europa-Parlamentet og Rådet i henhold til artikel 25 i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten.

Med henblik på planens gennemførelse indførte Kommissionen en proces for udveksling af oversigten over foreløbige resultater vedrørende tilfredsstillende opnåelse af de relevante milepæle og mål. Dette har allerede vist sig at være nyttigt til at dele resultaterne vedrørende den første betalingsanmodning, som Spanien indgav ved udgangen af 2021. Kommissionen vil fortsat arbejde tæt sammen med Europa-Parlamentet og sikre en gennemsigtig informationsstrøm med en høj grad af tilgængelighed og engagement i hele gennemførelsesfasen i de kommende år.

Kommissionen havde regelmæssige drøftelser med Europa-Parlamentet for at drøfte horisontale emner vedrørende genopretnings- og resiliensfaciliteten. Fire dialoger om genopretning og resiliens fandt sted i 2021 for at udveksle synspunkter om genopretnings- og resiliensfaciliteten som fastsat i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten. Desuden blev Kommissionen indbudt til at mødes regelmæssigt med den stående arbejdsgruppe under de fælles ECON- og BUDG-udvalg og deltog i 15 møder i 2021. Disse fora gjorde det muligt mundtligt at udveksle aggregerede oplysninger om genopretnings- og resiliensplanerne på grundlag af præsentationer, der blev delt med Europa-Parlamentet og Rådet på lige vilkår og offentliggjort på Kommissionens websted⁴³. Dette engagement vil fortsætte i overensstemmelse med Kommissionens engagement i facilitetens demokratiske ansvarlighed.

Gennemførelsen af genopretnings- og resiliensfaciliteten drøftes også i den styrkede interinstitutionelle dialog på europæisk plan med både Europa-Parlamentet og Rådet. De løbende drøftelser om den sociale og økonomiske udvikling i Den Europæiske Union sikres gennem den halvårlige makroøkonomiske dialog på politisk og teknisk plan mellem Rådet, Kommissionen og repræsentanter for de europæiske arbejdsmarkedsparter. Dette format er allerede blevet brugt til at drøfte gennemførelsen af faciliteten, og det vil give yderligere muligheder for at drøfte dette emne i fremtiden.

Kommunikation om genopretnings- og resiliensfaciliteten

⁴³ https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/recovery-coronavirus/recovery-and-resilience-facility/information-provided-european-parliament-or-council-recovery-and-resilience-plans_en.

Under genopretnings- og resiliensfaciliteten anerkender modtagere af finansiel støtte EU-midlernes oprindelse og sikrer synligheden heraf⁴⁴, navnlig når de promoverer tiltagene og deres resultater, ved at give sammenhængende, effektive og forholdsmæssige målrettede oplysninger til forskellige modtagergrupper, herunder medierne og offentligheden.

Medlemsstaterne har oprettet nationale websteder og offentliggjort deres genopretnings- og resiliensplaner. De er også tilgængelige på Kommissionens websted for genopretnings- og resiliensfaciliteten⁴⁵. Som nævnt i afsnit 1 lancerede Kommissionen desuden en resultattavle med afsnit, der giver et overblik over lande, søjler, tidsplaner, milepæle og mål, udbetalinger, fælles indikatorer og tematiske analyser⁴⁶.

Medlemsstaterne har også som led i deres genopretnings- og resiliensplaner medtaget en skitse af deres kommunikationsstrategier, som opfylder de mindstekrav til synlighed og kommunikation, der gælder for EU-midler som defineret i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten og i artikel 34 i forordning (EU) 2021/241. Arbejdet med disse strategier skrider frem i overensstemmelse med fremskridtene med medlemsstaternes gennemførelse af deres nationale planer. Kommissionen rådgiver regelmæssigt medlemsstaterne på dette område.

For yderligere at øge genopretnings- og resiliensfacilitetens synlighed og arbejde tæt sammen med medlemsstaterne har Kommissionen udvidet INFORM-EU-netværket til at omfatte formidlere vedrørende genopretnings- og resiliensfaciliteten⁴⁷. Dette netværk samler formidlere fra medlemsstaterne og Kommissionen på tværs af EU's fonde. Genopretnings- og resiliensfacilitetens deltagelse sikrer synergier med samhørighedspolitikens fonde og med andre EU-fonde om EU-kommunikation. Inden for dette netværk har Kommissionen arrangeret regelmæssige møder med medlemsstaternes kommunikationskoordinatorer for genopretnings- og resiliensfaciliteten. På disse møder rådgiver Kommissionen medlemsstaterne om synligheds- og kommunikationskravene under genopretnings- og resiliensfaciliteten, f.eks. udvikling af kommunikationsstrategien, oprettelse af et nationalt websted for genopretnings- og resiliensfaciliteten eller sikring af synligheden af EU's støtte hos de endelige støttemodtagere. Netværket udgør også et forum for udveksling af bedste praksis og peerlæring mellem medlemsstaterne.

De ansvarlige for det europæiske semester, der er udstationeret i Kommissionens repræsentationer, spiller en vigtig rolle med hensyn til at fremme samarbejdet om kommunikation i de enkelte medlemsstater. De har etableret kontakt med deres modparter i

⁴⁴ Herunder, hvor det er relevant, ved at vise Unionens logo og en passende finansieringserklæring med følgende ordlyd: "finansieret af Den Europæiske Union — NextGenerationEU".

⁴⁵ [Genopretnings- og resiliensfaciliteten | Europa-Kommissionen \(europa.eu\)](https://european-council.europa.eu/media/en/press-articles/default/attachment/?id=11300).

⁴⁶ [Resultattavle for genopretning og resiliens \(europa.eu\)](https://european-council.europa.eu/media/en/press-articles/default/attachment/?id=11300).

⁴⁷ INFORM EU-netværket er et EU-dækkende netværk af kommunikationsmedarbejdere, der er ansvarlige for at formidle EU's og medlemsstaternes investeringer under delt forvaltning, og som omfatter følgende EU-fonde: Regionalpolitik: Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Fonden for Retfærdig Omstilling (FRO) og Samhørighedsfonden Socialpolitik: Den Europæiske Socialfond (ESF+) Indre anliggender: Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden (AMIF), instrumentet for grænseforvaltning og visa (IGFV) og Fonden for Intern Sikkerhed (FIS) Maritime anliggender: Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond (EHFAF) Derudover dækker netværket genopretnings- og resiliensfaciliteten.

de nationale forvaltninger, der beskæftiger sig med kommunikation, for at sikre, at kommunikationsindsatsen gennemføres i fællesskab. Dette samarbejde øger genopretnings- og resiliensfacilitetens synlighed, f.eks. gennem fælles arrangementer med højtstående repræsentanter for medlemsstaterne og Kommissionen, som fremhæver den europæiske dimension af projekter, der støttes af genopretnings- og resiliensfaciliteten. Der etableres også et samarbejde med Europa-Parlamentets forbindelseskontorer for at sikre, at Kommissionen informerer dem om relevante aktiviteter og inddrager dem, hvor det er relevant.

Teknisk støtte til medlemsstaterne

Nogle medlemsstater har anmodet om teknisk støtte til gennemførelsen af deres planer under Kommissionens instrument for teknisk støtte (TSI), som yder støtte til kapacitetsopbygning i medlemsstaterne. I 2021 bidrog mere end 140 projekter til gennemførelsen af genopretnings- og resiliensplanerne. Projekterne omfatter støtte til de overordnede gennemførelsesmekanismer for genopretnings- og resiliensplanerne (f.eks. overvågning, rapportering, projektstyring, koordinering, revision og kontrol, anvendelse af princippet om ikke at gøre skade eller kommunikation), men også støtte til gennemførelsen af tematiske reformer og investeringer (f.eks. gennemførelse af en national strategi for kunstig intelligens i Spanien, foranstaltninger til støtte for udgiftsanalyser i Belgien eller udvikling af en national brintstrategi og -handlingsplan i Rumænien).

I 2021 indarbejdede Cypern, Grækenland, Kroatien og Rumænien i deres genopretnings- og resiliensplaner yderligere teknisk støtte til gennemførelsen af reformer eller investeringer i tilknytning til deres genopretnings- og resiliensplaner i henhold til artikel 7, stk. 2, i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten. Desuden overførte Kroatien også nationale midler til Kommissionen i henhold til artikel 7 i TSI-forordningen for at finansiere yderligere teknisk støtte til tre reformprojekter i genopretnings- og resiliensplanen. Dette vil give mulighed for yderligere otte TSI-projekter, der bidrager til gennemførelsen af genopretnings- og resiliensplaner inden for sundhed, uddannelse, offentlige indkøb, energi, bedre regulering, reduktion af administrative byrder og fremme af investeringer.

4.4. Kontrolsystem og beskyttelse af Unionens finansielle interesser

Som et resultatbaseret program er Kommissionens betalinger til medlemsstaterne baseret på opnåelsen af de milepæle og mål, der er angivet i genopretnings- og resiliensplanerne. Medlemsstaterne er modtagere af midler fra genopretnings- og resiliensfaciliteten, som, når de er udbetalt, opføres på det nationale budget. For hver genopretnings- og resiliensplan fastsætter Rådets gennemførelsesafgørelse det dertil knyttede sæt milepæle og mål og det relevante beløb for hver tranche. Når en medlemsstat indgiver en betalingsanmodning, vurderer Kommissionen, om hver milepæl og hvert mål, som medlemsstaten har angivet, er nået på tilfredsstillende vis. Hvis nogle af milepælene og målene ikke er nået, kan betalingen suspenderes delvist. I 2021 etablerede Kommissionen en overvågnings- og kontrolramme for genopretnings- og resiliensfaciliteten, herunder særlige revisionsenheder og juridiske enheder, og specifikke kontrol- og revisionsstrategier for faciliteten. Kommissionen har endvidere fastlagt grundige interne procedurer for vurdering af

genopretnings- og resiliensplanerne og efterfølgende betalingsanmodninger for at sikre en effektiv forudgående og efterfølgende kontrol.

Hver medlemsstat skal indføre et effektivt kontrolsystem. Denne forpligtelse er fastsat i artikel 22, stk. 1, i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten. Hver medlemsstat skal beskrive sit nationale kontrolsystem i sin nationale genopretnings- og resiliensplan, og Kommissionen vurderer, om dette system enten er "tilstrækkeligt" (A) eller "utilstrækkeligt" (C)⁴⁸. Hvis de foranstaltninger, som medlemsstaten har foreslået, vurderes at være utilstrækkelige, kan planen ikke godkendes. Selv om medlemsstaterne er hovedansvarlige for beskyttelsen af Unionens finansielle interesser, har Kommissionen også beføjelse til at tilbagesøge midlerne og/eller foretage finansielle korrektioner i tilfælde af svig, korruption og interessekonflikter, der ikke er blevet tilbagesøgt af medlemsstaterne, eller i tilfælde af alvorlig misligholdelse af forpligtelserne i finansierings- og låneaftalerne.

Efter at have foretaget sin vurdering konkluderede Kommissionen, at alle 22 genopretnings- og resiliensplaner, der blev vedtaget i 2021, har et tilstrækkeligt kontrolsystem. Kommissionen konstaterede imidlertid også visse mangler i 16 af dem og krævede, at de berørte medlemsstater traf yderligere afhjælpende foranstaltninger inden den første regelmæssige betalingsanmodning. De berørte medlemsstater accepterede at tilføje de nødvendige foranstaltninger i deres respektive genopretnings- og resiliensplaner⁴⁹. De tilsvarende milepæle og mål er medtaget i bilaget til Rådets gennemførelsesafgørelse, og de skal være nået forud for den første regelmæssige betalingsanmodning (hvilket udelukker forfinansieringsbetalinger). Kontrolsystemernes tilstrækkelighed sikres derfor yderligere, inden der foretages en regelmæssig betaling til en medlemsstat.

Kommissionen gennemgår forvaltningserklæringen⁵⁰ og sammenfatningen af de udførte revisioner⁵¹, som medlemsstaterne har fremsendt sammen med hver betalingsanmodning, og gennemfører efterfølgende revisioner af milepæle og mål. For at

⁴⁸ Den vurderer navnlig, om kontrolsystemet er baseret på robuste processer og strukturer, identificerer klare aktører og deres roller og ansvarsområder og sikrer en passende adskillelse af funktioner. Disse organer skal have retlig bemyndigelse og administrativ kapacitet til at udøve deres planlagte roller og opgaver under planens gennemførelse. Kommissionen gennemgår også de ordninger, der er beskrevet i planen for indsamling og tilgængelighed af data om endelige modtagere med henblik på at forebygge, opdage og korrigere korruption, svig og interessekonflikter i forbindelse med anvendelsen af midlerne. Kommissionen ser også på de ordninger, der er beskrevet i genopretnings- og resiliensplanen, for at undgå dobbeltfinansiering for at afgøre, om de er tilstrækkelige.

⁴⁹ De konstaterede mangler i medlemsstaternes kontrolsystemer omfattede manglen på et datalagringsystem, der er i stand til at indsamle og lagre data som krævet i forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten, manglen på retlige mandater for de forskellige organer med ansvar for gennemførelse og revision af midlerne, utilstrækkelig administrativ kapacitet i de gennemførelses- og revisionsorganer, der er ansvarlige for gennemførelsen af genopretnings- og resiliensplanen, mangel på en klar revisionsstrategi eller mangel på foranstaltninger til bekæmpelse af svig. Alle disse mangler skal korrigeres, før en medlemsstat kan modtage sin første regelmæssige betaling, dvs. den første betaling under genopretnings- og resiliensfaciliteten, bortset fra forfinansieringsbetalingen.

⁵⁰ I forvaltningserklæringen sammen med betalingsanmodningen skal medlemsstaterne angive, at de eksisterende kontrolsystemer giver den nødvendige sikkerhed for, at midlerne er blevet forvaltet i overensstemmelse med alle gældende regler — navnlig regler om undgåelse af interessekonflikter, forebyggelse af svig, korruption og dobbeltfinansiering i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.

⁵¹ Sammenfatning af de revisioner, der er foretaget på nationalt plan i gennemførelsesperioden.

kontrollere, om milepælene og målene er nået på tilfredsstillende vis, vurderes den dokumentation, som medlemsstaten har fremlagt (i overensstemmelse med Rådets gennemførelsesafgørelse og de operationelle ordninger), af særlige landegrupper med repræsentanter fra flere generaldirektorater. Desuden gennemgår en særlig revisionsenhed de forvaltningserklæringer og sammenfatninger af revisioner, som medlemsstaterne har fremsendt sammen med hver betalingsanmodning. Risikobaserede efterfølgende revisioner vil give yderligere sikkerhed for, at oplysningerne fra medlemsstaten er korrekte. Kommissionen har beføjelse til at tilbagesøge midler, hvis den efterfølgende konstaterer, at en milepæl eller et mål ikke er nået på tilfredsstillende vis.

Kommissionen har til dato gennemgået eller er i færd med at gennemgå de forvaltningserklæringer og sammenfatninger af revisioner, der indgår i de fem betalingsanmodninger fra Spanien, Frankrig, Grækenland, Italien og Portugal. På grund af det korte tidsrum mellem godkendelsen af planerne og indgivelsen af disse betalingsanmodninger var omfanget af de nationale myndigheders revisionsarbejde generelt begrænset. Kommissionen anmodede de nationale myndigheder om yderligere oplysninger, navnlig for at vurdere, om de data, der er omhandlet i forordningens artikel 22, rent faktisk blev indsamlet og lagret i det nationale system, og identificerede en række punkter, hvor der skulle følges op på nationalt plan i 2022, som afspejlet i Kommissionens foreløbige vurderinger af de relevante betalingsanmodninger.

Mens hovedansvaret for beskyttelsen af de finansielle interesser ligger hos medlemsstaterne, vil Kommissionen under hele gennemførelsen af planen foretage systemrevisioner af disse medlemsstaters overvågnings- og kontrolsystemer. Kommissionen vil navnlig revidere de foranstaltninger, som medlemsstaterne gennemfører for at forebygge, opdage og korrigere tilfælde af svig, korruption, interessekonflikter og dobbeltfinansiering. Dette vil også omfatte systemer til indsamling og lagring af data om støttemodtagere, kontrahenter, underleverandører og retmæssige ejere. Kommissionen kan yderligere gennemføre randomiserede og målrettede revisioner og undersøge mulig svig, korruption og interessekonflikter. Kommissionen har beføjelse til at tilbagesøge midler eller iværksætte finansielle korrektioner, hvis der konstateres svig, korruption eller interessekonflikter, som medlemsstaterne ikke har korrigeret, eller hvis medlemsstaterne begår alvorlige overtrædelser af de forpligtelser, der er indeholdt i finansierings- og låneaftalerne.

4.5. Komplementaritet med anden EU-finansiering

Med henblik på udarbejdelsen af planerne indeholder forordningen om genopretnings- og resiliensfaciliteten og Kommissionens vejledning⁵² til medlemsstaterne principper for at sikre, at der ikke sker dobbeltfinansiering af de samme omkostninger fra både genopretnings- og resiliensfaciliteten og andre EU-fonde. Genopretnings- og resiliensplanerne indeholder navnlig en beskrivelse af de processer og strukturer, der er etableret på nationalt og regionalt plan for at sikre komplementaritet og koordinering af

⁵² SWD(2021) 12 final.

forvaltningen af forskellige EU-finansieringskilder. De bør sikre, at støtten fra genopretnings- og resiliensfaciliteten kommer til at supplere den støtte, der ydes under andre EU-fonde og -programmer, og at en sådan støtte ikke dækker de samme omkostninger. Genopretnings- og resiliensplanerne bør også indeholde oplysninger om projekter, hvor der påtænkes samfinansiering med andre EU-programmer, og om, hvad der skal dækkes af hver enkelt finansieringskilde.

I gennemførelsesfasen skal medlemsstaterne overvåge situationen og give sikkerhed for, at der ikke sker dobbeltfinansiering. Når medlemsstaterne indgiver deres betalingsanmodning, fremlægger de en forvaltningserklæring, der indeholder en forpligtelse til at undgå dobbeltfinansiering og henvisning til de eksisterende overvågnings- og kontrolsystemer. Som en del af den halvårslige rapport vil medlemsstaten også give en eventuel opdatering om anvendelsen af andre EU-programmer til de reformer og investeringer, der er omfattet af den godkendte genopretnings- og resiliensplan, herunder en specifikation af de omkostninger, der dækkes af disse programmer i tilfælde af samfinansiering. Kommissionen har beføjelse til at foretage passende kontroller og systemrevisioner på grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne.

Under udarbejdelsen af genopretnings- og resiliensplanerne ydede Kommissionen støtte til medlemsstaterne med henblik på at identificere passende instrumenter på EU-plan til at skabe synergier med de foranstaltninger, der finansieres under genopretnings- og resiliensfaciliteten. Et fremtrædende eksempel er den støtte, der ydes under instrumentet for teknisk støtte og dets forgænger, støtteprogrammet for strukturreformer, der især vil være til gavn for medlemsstaterne under udarbejdelsen og gennemførelsen af genopretnings- og resiliensplanerne. Medlemsstaterne vil også få adgang til sektorstøtte gennem den politiske støttefacilitet under Horisont 2020 til gennemførelse af reformer af politikken for forskning og innovation. I forbindelse med "Rail Baltica" blev finansieringen fra genopretnings- og resiliensfaciliteten f.eks. kombineret med andre former for støtte, herunder Connecting Europe-faciliteten 2.0. De overordnede projekter vedrørende jernbaneinfrastruktur forbliver de samme, og forskellige fonde støtter forskellige typer udgifter. Fremadrettet vil Kommissionen i løbet af facilitetens gennemførelsesperiode fortsat opfordre medlemsstaterne til at være meget opmærksomme på kommende muligheder for synergier med andre EU-programmer.

Eftersom støtten under genopretnings- og resiliensfaciliteten løber frem til 2026, hjælper Kommissionen med at identificere andre finansieringsforanstaltninger, der dækker forskellige tidsplaner eller faser af projekter. Dette vil sikre, at finansieringen sikres selv efter genopretnings- og resiliensfacilitetens nuværende livscyklus, som er tidsbegrænset. Desuden har Kommissionen hjulpet med at identificere EU-fonde og -programmer, der er rettet mod samme mål, men som dækker forskellige typer foranstaltninger. Inden for erhvervsuddannelse vil foranstaltninger under genopretnings- og resiliensfaciliteten f.eks. yde støtte til etablering af digital infrastruktur, og finansiering under samhørighedspolitikens fonde for 2021-2027 vil fokusere på supplerende investeringer, f.eks. støtte til erhvervsprogrammer for dårligt stillede grupper.

Kommissionen sikrer, at genopretnings- og resiliensfaciliteten supplerer samhørighedspolitikens fonde under programmeringen for 2021-2027. Mens udarbejdelsen af genopretnings- og resiliensfaciliteten næsten er afsluttet, er programmeringen under FFR for 2021-2027 i gang. Kommissionen er særlig opmærksom på forbindelsen mellem genopretnings- og resiliensfaciliteten og de fonde, der er omfattet af partnerskabsaftalerne med medlemsstaterne, og på grund af den overlappende tidsramme i forhandlingerne har det været muligt at skabe synergier mellem disse forskellige EU-instrumenter. De fleste medlemsstater har et klart billede af de foranstaltninger, der indgår i deres genopretnings- og resiliensplaner på nuværende tidspunkt, og kan tage hensyn hertil i deres programmering af samhørighedsfondene. Dette vil sikre, at foranstaltningerne supplerer hinanden.

5. Konklusion

I forbindelse med covid-19-krisen blev genopretnings- og resiliensfaciliteten oprettet i februar 2021 for at yde betydelig finansiel støtte til medlemsstaterne, så de kunne fremskynde gennemførelsen af bæredygtige reformer og investeringer og fremme Unionens økonomiske, sociale og territoriale samhørighed. Senest i 2026 vil faciliteten stille 672,5 mia. EUR til rådighed i form af lån og ikke tilbagebetalingspligtig støtte til medlemsstaterne for at støtte deres reformer og investeringer, der er foretaget for at afbøde virkningerne af covid-19-pandemien og gøre de europæiske økonomier og samfund mere bæredygtige, modstandsdygtige og bedre forberedte på de udfordringer og muligheder, der er forbundet med den grønne og den digitale omstilling.

Et år efter oprettelsen af faciliteten er der gjort store fremskridt, og gennemførelsen er godt på vej. Rådet vedtog 22 genopretnings- og resiliensplaner, som tegner sig for i alt 445 mia. EUR (291 mia. EUR i ikke tilbagebetalingspligtig finansiering og 154 mia. EUR i lån). Kommissionen udbetalte 56,6 mia. EUR i forfinansiering og 10 mia. EUR i en første betaling i 2021. Gennemførelsen af faciliteten er nu godt i gang, og der forventes omkring 30 betalingsanmodninger i 2022. Succesen med udstedelsen af obligationer og gældsbeviser under NextGenerationEU er også en vigtig milepæl for Unionen og giver EU et effektivt redskab til at finansiere genopretningen og komme mere modstandsdygtig, mere retfærdigt og grønnere ud af krisen.

Genopretnings- og resiliensfaciliteten er et innovativt redskab: Det er et unikt, efterspørgsels- og resultatbaseret instrument, som yder direkte finansiel støtte til medlemsstaterne på grundlag af opnåelsen af resultater. Der udbetales midler mod gennemførelsen inden 2026 af reformer og investeringer, der er udformet med henblik på at imødegå de udfordringer, som medlemsstaterne står over for. Udbetalinger af midler fra genopretnings- og resiliensfaciliteten er betinget af en tilfredsstillende opnåelse af milepæle og mål — som på forhånd er aftalt med medlemsstaterne og godkendt af Rådet med henblik på gennemførelsen af de foranstaltninger, som medlemsstaterne har foreslået i deres nationale genopretnings- og resiliensplaner. Den første betaling til Spanien ved udgangen af 2021 viser allerede facilitetens virkning med hensyn til at støtte gennemførelsen af vigtige reformer. Som det fremgår af denne rapport, er de reformer og investeringer, der støttes af faciliteten, en reaktion på medlemsstaternes specifikke udfordringer og bidrager til politikområder af central betydning for Unionens fremtid ("de seks søjler"). De vil bidrage til Unionens ambitiøse politiske dagsorden for at styre en bæredygtig, retfærdig og inklusiv genopretning og gøre EU's økonomi mere modstandsdygtig over for fremtidige chok, samtidig med at EU's økonomier og samfund omdannes i overensstemmelse med ambitionen om den dobbelte omstilling og den europæiske søjle for sociale rettigheder.

Instrumentets merværdi er allerede mærkbar. Gennemførelsen af faciliteten udløser også positive afsmittende virkninger i hele Unionen og støtter økonomisk konvergens. Sidst, men ikke mindst, støtter faciliteten gennemførelsen af multinationale projekter af central relevans for Unionen, hvilket også viser EU-midlernes "additionalitet". De fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af genopretnings- og resiliensplanerne og udbetalingen af faciliteten, kan

spores live på en offentlig onlineplatform, resultattavlen for genopretning og resiliens, som viser de fremskridt, der er gjort for hver milepæl og hvert mål.

Kommissionen er fast besluttet på, at gennemførelsen af genopretnings- og resiliensfaciliteten skal være en fælles succes for alle europæere. Med henblik herpå vil Kommissionen fortsat gøre sit yderste for at inddrage alle relevante interessenter med henblik på en vellykket gennemførelse af planerne og vil opretholde sit tætte samarbejde med Europa-Parlamentet og Rådet under hele gennemførelsen af faciliteten.

BILAG

Oversigt over situationen

	Officiel indgivelse	Kommissionens positive vurdering	Rådets vedtagelse	Første forfinansiering udbetalt	Andre foranstaltninger undertegnet	Indgivelse af betalingsanmodning	Betaling
Østrig	30. april	21. juni	13. juli	28. september (450 mio. EUR)			
Belgien	30. april	23. juni	13. juli	3. august (770 mio. EUR)			
Bulgarien	15. oktober						
Cypern	17. maj	8. juli	28. juli	9. september (157 mio. EUR)			
Tjekkiet	1. juni	19. juli	8. september	28. september (915 mio. EUR)			
Danmark	30. april	17. juni	13. juli	2. september (201 mio. EUR)			
Tyskland	28. april	22. juni	13. juli	26. august (2,25 mia. EUR)			
Estland	18. juni	5. oktober	29. oktober	17. december (126 mio. EUR)			
Grækenland	27. april	17. juni	13. juli	9. august (4 mia. EUR)	21. december	29. december	
Spanien	30. april	16. juni	13. juli	17. august (9 mia. EUR)	10. november	11. november	27. december (10 mia. EUR)
Finland	27. maj	4. oktober	29. oktober	21. januar 2022 (271 mio. EUR)			
Frankrig	28. april	23. juni	13. juli	19. august (5,1 mia. EUR)	25. november	26. november	
Kroatien	14. maj	8. juli	28. juli	28. september (818 mio. EUR)	9. februar		
Ungarn	11. maj						
Irland	28. maj	16. juli	8. september	Har ikke anmodet om forfinansiering			
Italien	30. april	22. juni	13. juli	13. august (24,9 mia. EUR)	22. december	30. december	
Letland	30. april	22. juni	13. juli	10. september (237 mio. EUR)	16. februar		
Litauen	14. maj	2. juli	28. juli	17. august (289 mio. EUR)			

Luxembourg	30. april	18. juni	13. juli	3. august (12,1 mio. EUR)			
Malta	13. juli	16. september	5. oktober	17. december (41,1 mio. EUR)			
Nederlandene							
Polen	3. maj						
Portugal	22. april	16. juni	13. juli	3. august (2,2 mia. EUR)	18. januar	25. januar	
Rumænien	31. maj	28. september	29. oktober	2. december (1,8 mia. EUR)			
Slovakiet	29. april	21. juni	13. juli	13. oktober (823 mio. EUR)	16. december		
Slovenien	30. april	1. juli	28. juli	17. september (231 mio. EUR)			
Sverige	28. maj						